

Ο θάνατος της Δύσης και η αναγεννημένη Ρωσία

Η επέκταση του συνασπισμού του ΝΑΤΟ προς την Ανατολή το 2021, είχε ξεπεράσει
σελ. 7, 8

Ν. Πλαστήρας: Ο Πολιτικός παράδειγμα προς μίμηση!

Νικόλαος Πλαστήρας - Ο Μαύρος Καβαλάρης 3 φορές Πρωθυπουργός της Ελλάδος :
"Όποιος βλέπει την πατρίδα του να καταστρέφεται και μένει αδρανής είναι σα να την καταστρέφει ο ίδιος"

σελ. 8

Ο Μέγας Βασίλειος

παιδαγωγών ως νομικός επιστήμονας. Μεγάλη η συμβολή του στη νομική επιστήμη και το δίκαιο.

Μέγας Βασίλειος ο ουρανοφάντωρ, μέγας πατέρας της ορθοδοξίας, ένας από τους τρεις Ιεράρχες. Ο Μέγας

σελ. 5

Επίσκοπος π. Τυχικός

(Κανονικός μητροπολίτης Πάφου Κύπρου)
Εν ημέραις Δημοκρατίας η Εκκλησία εφαρμόζει μεθόδους Δικτατορίας

σελ. 6

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ, ή... πώς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

β - 43^ο μέρος

σελ. 4

ΑΠΟΚΑΛΥΨΗ ΤΟΥ ΙΩΑΝΝΗ

σελ. 14

ΨΑΛΤΙΚΑ

- "Δεν είδατε τίποτα! Τίποτα ακόμα!" Να ο "ΗΡΩΝ!" για φθνόν ρεύμα. Να και ο Γιατρός για την υγεία σας.
- Υπάρχουν; Και που βρίσκονται!

σελ. 16

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ ΕΤΟΣ ΚΘ ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 342 ΤΙΜΗ, 0,015 ΕΥΡΩ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΛΟΓΟΥ 20 & ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΩΝ, 41221, ΚΩΔ. ΥΠ. 061603, ΛΑΡΙΣΑ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2025

ΕΛΛΑΣ- ΕΛΛΑΣ, ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΚΑΙ ΤΥΡΒΑΖΗ ΠΕΡΙ ΠΟΛΛΑ

ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΕΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΟΥΤΙΔΑΝΟΙ !

(Μας παρουσίασαν ως παράδεισο την Ε.Ο.Κ., αλλά μας οδηγούν σταθερά στο δρόμο προς την "κόλαση")

σελ. 9-10-11-12

"ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ"

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ ΚΑΙ ΠΙΚΡΑΙΝΕΣΑΙ ή Τ'ΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΟΛΙΒΕΣΑΙ
Α) Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΘΕΣΕ ΤΑ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ

Ήταν πατριώτης εκείνος ο αρχιεπίσκοπος, ο Σπυρίδων Βλάχος, ο οποίος θεώρησε υποτιμητικό για την ιστορική ημέρα του έθνους μας, την 28^η Οκτωβρίου την ένδοξη ως ημέρα να μην υπάρχει στο εορτολόγιο της αντάξια εορτή, για να λει-

τουργήσουν και να δοξολογήσουν τον εν Τριάδι Θεό.

Αυτή την ημέρα που η χώρα μας έζησε το νεώτερο θαύμα της ελληνικής ιστορίας και η ανθρωπότητα παρακολουθούσε έντρομη, φοβισμένη, απελπισμένη και έτοιμη

να παραδοθεί στην πάνοπλο βία, ενώ η μικρή Ελλάδα στάθηκε όρθια και σάλπισε το ιστορικό ΟΧΙ, γενόμενη αντικείμενο παγκοσμίου θαυμασμού. Γι' αυτό θεώρησε ως υποχρέωσή του να καλέσει την Ι. Σύνοδο στις 17 Οκτωβρίου 1952

σελ. 15-16

Η Γυναίκα ως ψάλτρια!

(κατά την Αγία Γραφή & τους Άγιους Πατέρες)

«... αι γυναίκες υμών εν ταις Εκκλησιαίς σιγάτωσαν, ου γαρ επιτρέπεται αυταίς λαλείν...»

(Α' Κορ. 14, 34-35)

Η Θεία Λειτουργία είναι μια παραδεισένια οάση στην τραχεία ερημία της γήινης ζωής μας. Όταν ο Ιεροψάλτης ως εκπρόσωπος του

λαού - διαβάζει ένα απόσπασμα από τις θεοπνευστες επιστολές των Αποστόλων, διάφορους στίχους ή ολόκληρους ψαλμούς που δανειστήκαμε από το ψαλτήρι ή όταν ο υμνωδός (ψάλτης) ψάλλει τα τροπάρια που περιγράφουν τη ζωή και τα μαρτύρια των αγίων μας βοηθούν

σελ. 13-14

ΑΥΤΑ ΤΑ ΞΕΡΑΤΕ ; ; ;

(Είναι μια στήλη που θα γράφει σύντομα διάφορα επίκαιρα θέματα, που οι άλλοι δεν τα γράφουν... για να τα μαθαίνετε)

- A) Γιατί πολέμησαν και πολεμούν ακόμα τον Καποδίστρια;
- B) Να που μας οδηγούν, με την... ΕΝΩΣΗ !
- Γ) Πάτερ & Πατριάρχα κ. Βαρθολομαίε ναυταρχική σας στράτα για την Ορθοδοξία θα έχουμε την τύχη της Ευρώπης!

σελ. 3

Ο ΙΕΡΟΜΑΡΤΥΡΑΣ Π. ΘΕΟΛΟΓΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΛΑΡΙΣΗΣ ΠΛΑΤΑΜΩΝΟΣ ΚΑΙ ΤΥΡΝΑΒΟΥ

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ ΦΥΛΛΟ

Με την απομάκρυνση όπως-όπως των 12 κα-

νονικών επισκόπων από τις μητροπόλεις τους και την κατάληψη από τους ευνοούμενους του αρχιεπισκόπου Σεραφείμ και

Ένας εκ των 12 διωχθέντων 41ο μέρος

Χρήστου, ξεσηκώθηκε όλος σχεδόν ο θρησκευόμενος λαός.

Διαμαρτυρίες, επιστολές, τηλεγραφήματα από

σελ. 2

Συλλόγους, Σωματεία, Οργανώσεις και απλούς πολίτες στέλλονταν καθημερινά προς την Κυβέρνηση, Υπουργό Παιδείας, Ιερά Σύνοδο και στον Αρχιεπίσκοπο ζητώντας να αποκατασταθεί η αδικία και να επανέλθει η κανονική τάξη και ομαλότητα στην Εκκλησία.

Όλος σχεδόν ο Τύπος είχε καθημερινά επιστολές αναγνωστών που σπλίτευαν την παρανομία και αντικανονικότητα που είχε διαπραχθεί σε βάρος των 12 μητροπολιτών με τη σπάθη (7^η Συντακτική Πράξη) του Ιωαννίδη Χρήστου και Σία.

Τα θρησκευτικά έντυπα παρουσίαζαν το πρώτο οκτάμηνο Δημοκρατίας ως «**Εικών αλώσεως**» της Εκκλησίας που μόνον ένας χρονογράφος της αλώσεως της Βασιλεύουσας του 1453 θα μπορούσε να περιγράψει τα συμβαίνοντα, διότι έπεσαν επάνω της ως όρνεα, να αρπάξουν, ότι μπορούσαν, κάποιοι να γίνουν δεσποτάδες, άλλοι να μετατεθούν σε μεγάλες μητροπόλεις, έτεροι να καταλάβουν πρωτοκαθεδρίες και αρκετοί έδιναν μάχες για κατάληψη μίας μητρόπολης της Αττικής και Θεσσαλονίκης που πρόχειρα είχαν συσταθεί. Και άλλα, άλλα... Και πάρα πολλά ακόμα.

Ο Μητροπολίτης ελευθερουπόλεως Αμβρόσιος στις 14 Αυγούστου 1974 έστειλε επιστολή προς τον Υπουργό Παιδείας Ν. Λούρον

που μεταξύ πολλών άλλων του αναφέρει:

«**Κύριε Υπουργέ,**

Συμπληρών τα όσα είπον Υμίν κατά την χθεσινήν μεθ' Υμών συνάντησίν μου, προσθέτω...

» **Πως μετά πάντα ταύτα (αναφέρει τρομακτικά γεγονότα) δύναται ο κ. Σεραφείμ και η φατρία του να ομιλούν περί "Ιερωνυμικής λαίλαπας" και περί "αντικανονικής καταστάσεως" και να εκθρονίζουν τους "ιερωνυμικούς" Ιεράρχας ως "αντικανονικούς", είναι τι ύπερ εις τον ιδιόν μου τουλάχιστον νουν δεν δύναται να χωρήση. Μήπως χωρή εις τον ιδιόν Σας νουν, κύριε Υπουργέ;...**

» **Ως άνθρωπος όμως ευθύς και τίμιος, οφείλω να ομολογήσω, ότι αι αυθαιρεσίες και αι αντικανονικότητες του Ιερωνύμου είναι κώνωπες ενώπιον βουβάλων, αν συγκριθούν με εκείνας του νυν αρχιεπισκόπου κ. Σεραφείμ Τίκα.**

» **Και νυν, τί δέον γενέσθαι; Μισώ, κ. Υπουργέ, και αποστρέφομαι την ανάμειξιν της Πολιτείας εις τα εκκλησιαστικά. Εφ' όσον όμως η Πολιτεία, ουχί βεβαίως υπό την σημερινήν της μορφήν, εδημιούργησε την πρωτοφανή αυτήν αναστάτωση εις την Εκκλησίαν με τας δύο (υπ' αριθ. 3 και 7) φρικιαστικές και γκαγκστερικής εμπνεύσεως Συντακτικές Πράξεις της, η Πολιτεία πρέπει και να θεραπεύση το γενόμενον κακόν. «Ο τρώσας και ισάσεται». Πώς; Δια της αναδρομικής καταργήσεως των ειρημένων συντακτικών Πράξεων. Να καταργηθούν αφ' ότου ίσχυσαν.**

» **Η Ιεραρχία αυτή (ως ακριβώς είχε προ της υπ' αριθ. 3 Συντακτικής Πράξεως, ήτοι ευθύς μετά την αποδοχήν της παραιτήσεως του Ιερωνύμου) είναι η ΜΟΝΗ ΚΑΝΟΝΙΚΗ. Διότι και ο Ιερώνυμος και αι υπ' αυτού εκλεγέντες είχαν γίνει απ' αρχής δεκτοί υπό πάντων των παλαιότερων Ιεραρχών (δέκα πέντε περίπου εξ**

αυτών χειροτόνησαν τους υπό του Ιερωνύμου εκλεγέντας, άπαντες δε είχαν πλήρη και τελείαν εκκλησιαστικήν κοινωνίαν μετ' αυτών), και ούτως είχε λυθή άμα τη γενέσει του το ζήτημα της κανονικότητος αυτών.

» Μόνον δε θράσος, ανεντιμότης και αναίδεια, συνοδευόμενα υπό πρωτοφανούς πάθους, θα ήτο δυνατόν να θέσουν, μετά πάροδον επταετούς πλήρους εκκλησιαστικής και κανονικής κοινωνίας, ζήτημα κανονικότητος και να καταστήσουν δικαστάς των «αντικανονικών» αυτούς τούτους τους χειροτονήσαντας, και ενθρονίσαντας αυτούς...

» Η Εκκλησιαστική Ιστορία θα αποστρέψη μετά φρίκης και αποτροπιασμού το πρόσωπον από τα διαδραματισθέντα εν τη Εκκλησία της Ελλάδος κατά την επτάμηνον αρχιεπισκοπικήν θητείαν του από Ιωαννίνων κ. Σεραφείμ Τίκα και εις το Υπουργείον Παιδείας του μοιραίου και ανεκδιγγύτου Καθηγητού κ. Παναγιώτου Χρήστου, εις όν η Θεία Δίκη επεφύλαξε την υψίστιν «τιμήν» να εκδιωχθή «κλωτσοπόν» εκ του Υπουργείου χωρίς να προλάβη ο δυστυχής ούτε καν την παραίτησίν του να υποβάλη!

Κύριε Υπουργέ, επανορθώσατε τας τερατώδεις αδικίας και αντικανονικότητας και η ευλογία του Θεού θα είναι πλουσία εφ' Υμιάς και επί τα έργα Υμών.

Επί τούτοις διατελώ μετ' ευχών και τιμής Ο Μητροπολίτης Ελευθερουπόλεως ΑΜΒΡΟΣΙΟΣ

(ΕΘ. ΚΗΡΥΚΑΣ, 15/8/1974)

Ο Αθηναϊκός Τύπος έχει βομβαρδιστεί από επιστολές που ζητούσαν τη δικαίωση και την επαναφορά των 12 εξοντωθέντων μητροπολιτών. Θα αναφερθούμε σε κάποια από αυτά και σε μικρό μέρος αυτών.

Μεγάλη ομάδα επιστημόνων διαμαρτύρεται για το Εκκλησιαστικό πρόβλημα:

“Ζητούμεν ενότητα και δικαιοσύνην ες την Εκκλησίαν”.

Οι υπογεγραμμένοι επιστήμονες επιθυμούμεν να δηλώσωμεν, ότι εκτιμώμεν βαθύτατα την προσέγγισιν όλων των πολιτικών της Ελλάδος, την εν ενότητι και συμπνοία αντιμετώπισιν του μεγάλου εθνικού θέματος της ελληνικής Μεγαλονήσου, ως και την προσπάθειαν αποκαταστάσεως της ελευθερίας και της δικαιοσύνης εις τον χώρον της Ελληνικής Πατρίδος...

» **Δεν δυνάμεθα όμως να μη καταθέσωμεν και να μη διακηρύξωμεν τον βαθύτατον πόνον μας δια το γεγονός, ότι εις τόσον κρίσιμους στιγμάς και με τόσον ηυξημένας δι' όλους ιστορικάς ευθύνας η σημερινή ηγεσία της ελληνικής Εκκλησίας, αντιθέτως προς τον παλμόν και τας προσδοκίας του έθνους, σκοπεύει χαμηλά, εξακολουθεί, επί τη βάσει των Συντακτικών Πράξεων της δικτατορίας, να διεξάγη αγώνα εξοντώσεως διακεκριμένων και τιμίωv εκκλησιαστικώv ηγετώv και προσπαθεί να διατηρήση όσα παρανόμως και αδικώς, με την συνδρομήν των ανελευθέρων Συντακτικώv Πράξεων, κατώρθωσε να επιτύχη...**

» **Δια της παρούσης δηλώσεως ποιούμεθα έκκλησιν προς την εκκλησιαστικήν ηγεσίαν,**

όπως ουχί λόγω αλλά έργω και ειλικρίνεια αποκαταστήση την ενότητα εις την Ιεραρχίαν και εις ολόκληρον το σώμα της Εκκλησίας. Ημείς τα μέλη της Εκκλησίας δεν δυνάμεθα να δεχθώμεν τα εσχάτως διαπραχθέντα. Η άνευ διαδικασίας και άνευ απολογίας καταδίκη ανωτάτων εκκλησιαστικώv ηγετώv αποτελεί πράξιν απαράδεκτον. Οι κοινώς παραδεδεγμένοι κανόνες δικαίου καταδικάζουν απολύτως μίαν τοιαύτην ενέργειαν. Και αν το κοσμικόν δίκαιον απαγορεύη τούτο, είναι αδιανόητον να υιοθετήται τοιαύτη διαδικασία εν τω χώρω της Εκκλησίας...

» **Από την σημερινήν ηγεσίαν του τόπου μας ζητούμεν ν' αποδώση ελευθερίαν και δικαιοσύνην εν τη Εκκλησία, και δη:**

α) Να προβή εις την αποκατάστασιν των αδικώς και αναπολογήτως εκβληθέντων Μητροπολιτών.

β)

» **Φρονούμεν δε οι υπογράφωντες ότι μόνον μετά την αποκατάστασιν... θα βελτιώση το διοικητικόν σύστημα της Εκκλησίας» (έπονται υπογραφαί).**

(Εφ. “**ΟΡΘΟΔΟΞΟΣ ΤΥΠΟΣ**”, 1/9/1974)

Η Εκκλησιαστική Εφημερίδα «**ΑΓΩΝ**» σε κύριο σκόλιο έγραφε:

«Εξοχώτατε!

Ήρκεσαν οκτώ μήνες διοικήσεως δια να μεταβάλη την Εκκλησίαν της Ελλάδας εις ερείπια, εις γην Μαδιάμ. Ουδέποτε κατά τους νεωτέρους χρόνους έφθασεν η Εκκλησία μας εις τοιούτον κατάντημα...

» Δια τούτο πολλή τη πεποιθήσει απευθυνόμεθα προς υμάς και παρακαλούμεν, όπως εξοικονομήσετε ολίγον χρόνον και επιληφθήτε του εκκλησιαστικού προσωπικώς. Και καθώς άλλοτε εξηνηγάσατε εις παραίτησιν τον Αρχιεπίσκοπον Ιάκωβον, ούτω τώρα να εξαναγκάσετε εις παραίτησιν και τον Αρχιεπίσκοπον Σεραφείμ, εις τον οποίον οι ειδοίτες πρόσωπον και πράγματα ουδέν προσόν αναγνωρίζουν. Δια να εκφρασθώμεν ούτω, δώσατε «κλωτσιά» εις τον ανάζιον και καταλυτήν των πάτων Προκαθήμενον, πριν ή αναγκασθή και δώση ταύτην ο πιστός λαός... Προς Θεού, και προς το καλόν της Εκκλησίας και του Έθνους, μη βραδύνετε ν' απομακρύνετε τον λυμεώνα εκ της μάνδρας. Διευκολύνετε την Εκκλησίαν να εισέλθη εις την κανονικήν της τροχίαν. Επαναφέρατε εις την διοίκεισιν της Εκκλησίας την πνωμένην Κανονικήν Ιεραρχίαν, ήτις υπήρχε προ των 3 και 7 Συντακτικώv Πράξεων.

» Γνώρισμα των αληθώς μεγάλων είναι ότι ακούουν και τας φωνάς των μικρών. Ακούσατε την φωνήν ανιδιοτελών ανθρώπων, πονούντων και αγωνιούντων δια την Εκκλησίαν και το Έθνος, και ο Θεός θ' ακούση τας προσευχάς των χριστιανών, τας οποίας εξητήσατε αναχωρών εκ Παρισίων, και θα σας ευλογήση και θα σας αναδείξη σωτήρα της Πατρίδος, ως ανεδείκνυε τους Κριτάς κατά τας κρίσιμους εθνικάς στιγμάς του αρχαίου Ισραήλ. Μη λησμονείτε, ότι είσθε ηγέτης εν τω νέω Ισραήλ της Χάριτος».

(“**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΣ ΑΓΩΝΑΣ**”, 1^η Σεπτεμβρίου 1974)

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

A) Γιατί πολέμησαν και πολεμούν ακόμα τον Καποδίστρια;

“Δε θέλουν να αναδείξουμε
την Ελλάδα” (Γιαν. Σμαραγδής)

Η πατρίδα μας, η σημαιοφόρος της πολιτιστικής εξόρμησης και η μάννα στρατιάς ατελείωτης σοφών, καλλιτεχνών, εφευρετών δημιούργησαν ένα πολιτισμό που με μια περιήγηση στους πολιτισμικούς ανθόκηπους σε μαγεύουν τα βαρυφορτωμένα και βαρυστολισμένα μνημεία τέχνης του πλανήτη. Οι αρχαίες αυτές κατασκευές αποτυπώνουν και ιστορούν το πρωτόγονο αναπτυξιακό βηματισμό του πολιτισμού.

Τον προηγούμενο αιώνα δύο αδελφία Έλληνες γεννημένοι (1878-1882) στην Αβδέλα Γρεβενών, ο Γιάννης και ο Μήλιος Μανάκης υπήρξαν οι πρώτοι εφευρέτες κινηματογραφιστές στα Βαλκάνια και στην Ελλάδα έφεραν την εφευρετικότητα ως πολύπλευρη γνώση στην πεντασμένη και διψασμένη διάδοχη γενιά και σηματοδότησε τη διδαχή καλλιέργειας, αγωγής, παιδείας και προόδου, προσφέροντας συγχρόνως μάθηση και ψυχαγωγία.

Ένας τέτοιος ιερός λιτανευτής της ατίμητης κληρονομιάς είναι ο πολυβραβευμένος σκηνοθέτης και πρώτος Έλληνας μέλος της Ακαδημίας Τεχνών και Επιστημών της Ευρώπης ο Γιάννης Σμαραγδής (παρότι έχω κάποιες ενστάσεις για αυτά που είπε) το έργο του όμως είναι τεράστιο στον κινηματογράφο και στην τηλεόραση, καθηγητής στο Πάντειο Πανεπιστήμιο, στο Ελεύθερο Τμήμα του Παν. Αθηνών και στη Σχολή Σταυράκου, συγγραφέας βιβλίων και σκηνοθέτης στην Ανώτερη Δραματική Σχολή “ΜΕΛΙΣΣΑ”.

Αυτός ο πληθωρικός κορυφαίος Έλληνας σκηνοθέτης ανέσυρε μέσα από το χρονοντούλαπο της ιστορίας μια “ξεχασμένη” εδώ και διακόσια χρόνια πολιτική προσω-

πικότητα, τη μεγαλύτερη από την απελευθέρωση της Ελλάδας, που είχε ως όραμα μια Ελλάδα ανεξάρτητη από “Προτέκτορες” και η οποία θα αποτελούσε Μήτρη του Οικουμενικού Ελληνισμού και Ιερό Παγκόσμιο Λίκνο της Δημοκρατίας και του Πολιτισμού.

Ο Σκηνοθέτης που εργάστηκε περίπου μια τριετία, για να σκηνοθετήσει όλο το σενάριο, ώστε να ενώσει το νήμα του Βυζαντινού Ελληνισμού των “Παλαιολόγων” με τους “Κολοκοτρωναίους”, βρέθηκε μπροστά σε τεράστια εμπόδια. Όταν ρωτήθηκε ο σκηνοθέτης για τα εμπόδια, είπε: «Ο Καποδίστριας είχε πει ότι την (τότε) Ελλάδα την κυβερνούν οι φατρίες. **Τότε ήταν 25, τώρα είναι κάπου 200. Μία από τις φατρίες ελέγχει τον ελληνικό κινηματογράφο.** Παντός καιρού. Γιατί τον κινηματογράφο; Γιατί έχει επιρροή ουσίας».

Γιατί να εμποδίζουν να γίνει ένα εθνικό έργο; Τον ρώτησαν! «**Εγώ ξέρω ποιοι είναι – απάντησε – Οι... Αποστολογεώργηδες. Τα τζάκια των βορείων προαστίων. Δεν ξέρω από πού απορρέει η δύναμή τους και εξυπηρετούν εξωελληνικές τακτικές ή έχουν προσωπικές εμπάθειες. Εγώ δεν φίλησα κανένα “δακτυλίδι”.**»

Η ταινία τον Οκτώβριο του 2020 ξεκίνησε τα γυρίσματα και σε λίγες ημέρες σταμάτησαν για λόγους οικονομικούς.

Η χρηματοδότηση (1.200.000 ευρώ) που είχε εγκριθεί από την Περιφέρεια Αττικής (κ. Πατούλη), χρειαζόνταν μια τυπική υπογραφή από το Υπουργείο Ανάπτυξης (Αδ. Γεωργιάδης), την οποία αρνήθηκε να βάλει.

Ο κ. Γεωργιάδης έφυγε, ο σκηνοθέτης κ. Σμαραγδής πήγε και βρήκε τον αντικαταστάτη του Ν. Παπαθανασίου, ο οποίος του είπε: «**Αυτή τη στιγμή δεν μπορούμε, θα το ...».** Και έμεινε με το θα(!)

«Έκανα προσπάθειες – είπε – να ξεπεραστεί το πρόβλημα, αλλά με κορόιδευαν. Έψαξα να δω τι μπορεί να είναι από πίσω. Δε βρήκα άκρη. Είναι παράλογο. Για μια ταινία εθνική για τον Καποδίστρια, που όλοι του οφείλουμε...».

Δεν είναι μόνο το οικονομικό, αλλά είχαμε και παρέμβαση ξένη ακόμα δέχθηκε και απειλές για την υπόστασή του, όπως δήλωσε σε διάφορες εκπομπές τηλεοπτικών καναλιών.

Η αγάπη για την Ελλάδα όμως του Σκηνοθέτη Σμαραγδή ακούστηκε ως βροντή στα πέρατα της Οικουμένης και εξήγειρε το ελληνικό φιλότιμο, γύρισαν την πλάτη στο πωλημένο σύστημα, κατάλαβαν ότι εχθροί της Πατρίδας κρύβονταν πίσω από το παραβάν, ώστε να

B) Να που μας οδηγούν, με την... ΕΝΩΣΗ !

Στις 7 Νοεμβρίου 2025 στο Βερολίνο της Γερμανίας στην προτεσταντική εκκλησία του Αποστόλου Παύλου στην περιοχή Kreuzberg πραγματοποιήθηκε «**pop-up wedding festival**» (φεστιβάλ γάμου), εδώ μια “**προοδευτική**” πάστορα, η 33χρονη **Lena Muller** με ροζ μαλλί και ντυμένη με ιερατική αμφίεση “**πάντρευσε τέσσερις άνδρες**” (instagram).

Την όλη τελετή την άρτησε στο διαδίκτυο και τη συνόδευε η εξής λεζάντα: «**Τόση αγάπη δεν μπορεί να είναι λάθος. Ποιος θα έλεγε ότι ο Θεός θα είχε πρόβλημα με αυτό;**».

Στη συνέχεια, η πάστορα μας περιγράφει για τη συζήτηση που είχαν πριν από την τελετή του γάμου και ότι κατάλαβε πως οι τέσσερις πίστευαν βαθιά στη σχέση τους και επέλεξαν να έχουν ως σημείο αναφοράς στη ζωή τους το βιβλικό χωρίο: «**Η αγάπη δεν τελειώνει**» (Love never ends) και στην διαδικτυακή εφημερίδα Neue Osnabrucker Zeitung, είπε: «**Από την πρώτη στιγμή φαινόταν η πολλή αγάπη μεταξύ τους**». Συμπέρανε μάλιστα και τη βούληση του Θεού! «**Τι θα μπορούσε ο Θεός να έχει ενάντια στο να είναι τέσσερις αντί για δύο;**», είπε.

Στο δημοφιλές Social Media “Instagram” αμέσως μετά έγραψε: «**Τέσσερις νέοι άνδρες είπαν “ναι”, ο ένας στον άλλο, γιόρτασαν την αγάπη μαζί μας και τοποθετήθηκαν υπό την πολύχρωμη ευλογία του Θεού**». Αυτό λίγο αργότερα, αναγκάστηκε να το διαγράψει με το σούσουρο που έγινε.

Στη Γερμανία ξέσπασε θύελλα, διότι σύμφωνα με τη νομολογία και το άρθρο 1306 του Αστικού Κώδικα (BGB) ένας γάμος μπορεί να συναφθεί μεταξύ δύο ατόμων. Το δε άρθρο 172 του Ποινικού Κώδικα (StGB)

απαγορεύει τους πολλαπλούς γάμους, διότι είναι ποινικά κολάσιμη πράξη. Υπάρχει και τούτο. Η Γερμανική νομοθεσία, απαγορεύει κάποιον να πάρει υπηκοότητα, όταν ζει σε καθεστώς πολυγαμίας, διότι παραβιάζει το οικογενειακό δίκαιο.

Το γεγονός αυτό σχολιάστηκε με οργή από μεγάλη μερίδα του γερμανικού Τύπου και στα ηλεκτρονικά

κοινωνικά δίκτυα. Η πάστορα αναδιπλώθηκε και στις επικρίσεις απάντησε στην Ostfriesen-Zeitung: «**Δεν ήταν γάμος με νομική ισχύ, αλλά μια μικρή λειτουργική στιγμή. Είμαι όμως πεπεισμένη πως ενώθηκαν πραγματικά ενώπιον του Θεού**».

Η Προτεσταντική “Εκκλησία” του Βερολίνου έβγαλε αμέσως ανακοίνωση, για να την καλύψει και να την υπερασπίσει από την

έντονη αντίδραση που εκδηλώθηκε, δηλώνοντας ότι: «**Είναι σοκαρισμένη από το μίσος που δέχεται...**», «**Στεκόμαστε στο πλευρό της και καταδικάζουμε αυτές τις επιθέσεις**».

Ο επίσκοπος του Βερολίνου Christian Stabilein δικαιολόγησε τη μικρή τελετουργική πράξη ότι δεν πρόκειται για επίσημο γάμο, άρα και “**Οι κατηγορίες περί πολυγαμίας – που τις προσάπτουν – είναι αβάσιμες**” και απείλησε μάλιστα με νομικά μέτρα αυτούς που γράφουν για την πάστορα.

Ένας Γερμανός αρθρογράφος, ο Harald Martenstein σχολίασε σαρκαστικά τα της προτεσταντικής “Εκκλησίας”. «**Χτίζει – έγραψε – γέφυρες προς το Ισλάμ μέσω της πολυγαμίας...**» και προχώρησε: «**με την ίδια λογική, σύντομα ίσως ευλογεί γάμους ανθρώπων με τα κατοικίδια τους**».

Μ’ αυτούς θέλουν οι “άγιοι” πατέρες να κάνουμε... ΕΝΩΣΗ!

Γ) Πάτερ & Πατριάρχα κ. Βαρθολομαίε η αυταρχική σας στράτα για την Ορθοδοξία, θα έχουμε την τύχη της Ευρώπης!

Η “Χριστιανική” Ευρώπη έκτιζε οίκους λατρείας του Θεού, εντυπωσιακά κτίρια και αρχιτεκτονικά μεγαλοεργήματα. Για το ένα δεν πειράζει, για το άλλο το ίδιο. Το κατ’ οικονομία για το ένα και το ίδιο για το άλλο. Ήρθε η χαλάρωση και άρχισαν τα σκάνδαλα να πληθαίνουν, η χριστιανική πίστη να εξασθενεί. Οι εκκλησιαζόμενοι να αραιώνουν και τα έσοδα των ναών να λιγοστεύουν.

Άρχισαν ναοί να μη χρησιμοποιούνται, καθώς δεν υπήρχαν πλέον πιστοί και να αυξάνονται τα κρεμασμένα στις εισόδους ταμπελάκια “**ΠΩΛΕΙΤΑΙ**”. Αγοραστές, μουσουλμάνοι, επιχειρηματίες για καφέ – εστιατόρια πολυτελείας, οίκους μόδας, καρτοπαικτικές λέσχες, καζίνο, σούπερ-μάρκετ.

Διάφορες έρευνες έδειξαν. Η παπική Εκκλησία στη Γερμανία έκλεισε την τελευταία δεκαετία **515 ναούς**.

Κάτι παρόμοιο γίνεται στην Αγγλικανική Εκκλησία στο Ηνωμένο Βασίλειο, αφού κλείνει **20 ναούς** κάθε

χρόνο. Στην Ολλανδία υπολογίζουν ότι τα δύο τρίτα από τους **1.600 παπικούς** να λειτουργούν, θα κλείσουν στη δεκαετία και 700 ναοί των Προτεσταντών θα κλείσουν στα επόμενα 4 χρόνια.

Στη Δανία έχουν κλείσει ή υπολειπονται πάνω από **200 ναοί**.

Προ επταετίας η βρετανική εφημερίδα “The Guardian” σύμφωνα με μια έρευνα που έκανε, έδειξε ότι η νεολαία της Ευρώπης σιγά-σιγά απομακρύνεται από τη Χριστιανική πίστη και σε είκοσι με τριάντα χρόνια θα έχουν ελάχιστο πλήρωμα.

Αν οι Ορθόδοξοι ταγοί δε σκύψουν με ταπεινοφροσύνη, αγάπη και σεβασμό στα

προβλήματα, να σταματήσουν το εγωιστικό “**αποφασίζω και διατάσσω**” και παύσουν τα σκάνδαλα, γρήγορα τα πράγματα θα είναι δραματικά, θα έχουμε την τύχη της Ευρώπης.

ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ, ή... πώς ΕΚΚΛΗΣΙΑΖΕΣΑΙ ;

43^ο μέρος (για να μάθουμε τι συμβολίζουν μέσα στο Ναό, κωρίσματα, σύμβολα, σκεύη, διάκοσμοι και αντικείμενα που εξυπηρετούν τη λατρεία)

ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΟ

Ο Σπόγγος, είναι ένα σφουγγάρι στρογγυλό φυσικό και χρησιμοποιείται μετά την κατάλυση της Θείας Κοινωνίας από τον ιερέα ή το διάκονο, ο οποίος ρίχνει νερό στο Άγιο Ποτήριο, το ξεπλένει, ώστε να μη μείνουν σταγόνες αίματος ή μαργαρίτες και το πίνει. Αφού το σκουπίσει καλά, τότε τοποθετεί το σπόγγο μέσα στο Άγιο Ποτήριο και αυτό, για να απορροφήσει κάποια υγρασία που μπορεί να έχει απομείνει.

Ο Σπόγγος μας φέρνει στη μνήμη το σπόγγο που οι στρατιώτες πότισαν το Χριστό τις τελευταίες στιγμές επάνω στο Σταυρό: **«Και ευθέως δραμών εις έξ αυτών και λαβών σπόγγον πλήσας τε όξος και περιθείς κάλαμον επότιζεν αυτόν»** (Ματθ. 27, 48).

Το Μάκτρο, είναι ένα κόκκινο πανί, από ύφασμα βαμβακερό υδρόφιλο ειδική επεξεργασία, για να απορροφά την οποιαδήποτε σταγόνα που μπορεί να προκύψει κατά τη μετάδοση της Θείας Κοινωνίας ως και για να σκουπίζουμε καλά τα χείλη μας μετά τη μεταλαβιά. Συμβολίζει τη χλαμύδα ποτισμένη από το Πανάγιο Αίμα του Χριστού που έτρεχε από το μαστίγωμα των στρατιωτών στην πορεία του προς το Γολγοθά.

Το Ζέον, είναι μικρό μεταλλικό δοχείο που χρησιμοποιείται για τη μεταφορά ζεστού νερού, το οποίο ο Λειτουργός ιερέας ρίχνει μέσα στο Άγιο Ποτήριο, αφού προηγουμένως έχει βάλει τις μερίδες του Αμνού και το Αίμα. Αυτό έχει βαθύτατες θεολογικές προεκτάσεις, διότι συμβολίζει τη λοχευμένη πλευρά του Χριστού που έρρευσε αίμα και ύδωρ: **«Αλλ' εις των στρατιωτών λόγχη αυτού την πλευράν ένυξε, και ευθέως εξήλθεν αίμα και ύδωρ»** (Ιωάν. 19, 34). (Ένας από τους στρατιώτες, για να είναι βέβαιος για το θάνατο του Χριστού, με λόγχη τρύπησε την πλευρά και αμέσως έτρεξε από εκεί αίμα και νερό. Αυτό είναι φαινόμενο πρωτοφανές και παράδοξο, διότι μετά το θάνατο το αίμα πήγνυται και ούτε βγαίνει νερό).

Ο άγιος Συμεών Θεσσαλονίκης περί τούτου γράφει: **«Διατί και ζέον τοις μυστηρίοις εισάγει ύδωρ. Είτα και ζέον ύδωρ εγχέει τω ποτηρίω. Τούτο δε ποιεί μαρτυρούν ότι και νεκρόν γεγονός το Κυριακόν σώμα, της θείας ψυχής αυτού κωρισθείσης, ζωοποιόν αύθις έμενε... Επει σουν και το ζέον ύδωρ ζωτικήν τω θερμώ παρέχεται έμφασιν. Εισάγεται τότε εν τω καιρώ της μεταλήψεως, ως αν τα χείλη τω ποτηρίω προσψαύοντες και κοινωνούντες του αίματος, ως από της ζωοποιού πλευράς εκείνης πίνοντες διατιθώμεθα...»** (Συμεών Θεο. Migne τ. 155, σελ. 741).

Ο δε άγιος Ανδίδων Θεόδωρος μας κατατοπίζει, γιατί βάζουμε ζεστό νερό στη Θεία Κοινωνία: **«Κομίζεται ύδωρ θερμότατον εις λεβητάριον και κιννώσιν εξ αυτού τα προκείμενα εν τη Αγία Τραπέζη, είτε κρατήρες, είτε ποτήριον είνεν, ίνα ώσπερ ως εκ ζωής προήλθον της Θείας πλευράς αμφοτέρα θερμότητος πεπληρωμένα, ούτω δη το ύδωρ επεμβαλλόμενον τέλειον τον τύπον αναπληροί, των μεταλαμβάνόντων τη θηλή του ποτηρίου ως αύτη τη ζωοπαρόχω πλευρά ψαυόντων»** (Ανδίδων Θ., Migne τ. 140, σελ. 464 ή

Κ. Καλλίνικος, "Χρισ. Ναός", σελ. 204).

Στο λειτουργικό της Εκκλησίας εισήχθη σχεδόν μαζί με τον Αστερίσκο μετά τον 11^ο αιώνα.

Το **Θυμιατήριο** (θυμιατό) είναι ένα αρχαιότατο λειτουργικό σκεύος, αναφέρεται δε και στην Παλαιά Διαθήκη και είναι εντολή του Θεού και για το πώς θα κατασκευαστεί. **«Και ποιήσεις θυσιαστήριον θυμιάματος εκ ξύλων ασήπτων»** (Εξ. 30, 1). **«Και εν τη χειρί αυτού το θυμιατήριον του θυμιάσαι εν τω ναώ»** (Β' Παραλ. 26, 19). **«Κατευθυνθήτω η προσευχή μου ως θυμίαμα ενώπιόν σου»** (Ψαλμ. 140, 2).

Στην Καινή Διαθήκη έχουμε πληθώρα από μαρτυρίες για χρήση θυμιατηρίου.

Ο άγιος Αμβρόσιος γράφει για την εμφάνιση του Αρχαγγέλου Γαβριήλ προς το Ζαχαρία. **«Είθε και παρ' ημίν ίστατο άγγελος, οσάκις θυμιώμεν το θυσιαστήριον και προσφέρωμεν τας ημετέρας θυσίας!»** (Αμβρόσιος, Migne P.L. 15, σελ. 1625).

Ο άγιος Εφραίμ Σύρου άφησε εντολή για τον ενταφιασμό του: **«Δότε ατμίδα καπνισμού ευωδίας εν οίκω Θεού, καμοί ταις προσευχαίς συνοδεύσατε μάλλον, μη τα αρώματα εμοί, αλλά τω Θεώ δότε... καπνίσατε δε υμών τα θυμιατήρια εν οίκω Θεού, εις δόξαν και έπαινον Αυτού»** (Εφραίμ, Οξονία 1709 σ.).

Ο επίσκοπος άγιος Θεόδωρος Ανδίδων μας περιγράφει περί θυμιάματος και θυμιατού. **«Κεφαλαιώδη προθεωρίαν περί των εν τη Θεία Λειτουργία γινομένων συμβόλων και μυστηρίων εμβλέπει εν μεν τω προ της αναγνώσεως του Ευαγγελίου θυμιατώ δηλουμένην την χάριν του αγ. Πνεύματος, ότε πρώτην φοράν ο Ιησούς Χριστός απέστειλλε τους μαθητάς προς τα πρόβατα οίκου Ισραήλ, εν δε τω τελευταίω κατά την ιερουργίαν θυμιατώ, την χάριν του αγ. Πνεύματος την εμφυσηθείσαν τοις μαθηταίς, ότε μετά την ανάστασιν προς τα έθνη απεστέλλοντο»** (Θ. Ανδίδων Migne τ. 140, σελ. 440 @ 465).

Από την εκκλησιαστική ιστορία συλλέγουμε και τούτο, το οποίο μνημονεύει: **«Ο μεν Ιεράρχης ευχήν επί του θυσιαστηρίου τελέσας, εξ αυτού του θυμιάν αρξάμενος, επί πάσαν αρχήν την του ιερού χώρου περιοχήν»** (Ψευδαρεοπαγίτου, Εκκλ. Ιστορία, Τ.Γ. 2. Migne τ. 3, σελ. 425).

Ο αγ. Ιωάννης ο Θεολόγος στο βιβλίο της Αποκαλύψεως μας μεταφέρει στην ουράνια θριαμβεύουσα Εκκλησία: **«Και άλλος άγγελος ήλθε και εστάθη επί του θυσιαστηρίου έχων λιβανωτόν χρυσούν, και εδόθη αυτό θυμιάματα πολλά, ίνα δώση ταις προσευχαίς των αγίων πάντων επί το θυσιαστήριον το χρυσούν το ενώπιον του θρόνου»** (Αποκ. 8, 3). (Και άλλος άγγελος ήρθε και στάθηκε μπροστά στο επουράνιο θυσιαστήριο που έχει χρυσό θυμιατήριον. Και δόθηκε σ' αυτόν πολλά θυμιάματα, προσευχές και δεήσεις στην ουράνια θριαμβεύουσα Εκκλησία και να τα προσφέρει αυτά προς ενίσχυσιν όλων των επί γης αγωνιζομένων πιστών εις το χρυσόν θυσιαστήριον που είναι μπροστά στον ουράνιον θρόνον του Θεού).

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Α) Γιατί πολέμησαν και πολεμούν ακόμα τον Καποδίστρια;

“Δε θέλουν να αναδείξουμε την Ελλάδα” (Γιαν. Σμαραγδής)

συνέχεια από τη σελ. 8

μην κυκλοφορήσει και προβληθεί η **“Εθνικής Σημασίας”** (Σμαραγδής) ταινία και πήραν την πρωτοβουλία ομογενείς του εξωτερικού και ντόπιοι συγκέντρωσαν τα χρήματα και το έργο μετά από μια πενταετία (Οκτ. 2020-Οκτ.2025) ολοκληρώθηκε.

Οι κριτικοί του πολιτικού συστήματος προσπάθησαν να **“θάψουν”** την ταινία. Το κοινό που έχει αισθητήριο, την αποθεώνει. Ο σκηνοθέτης κ. Σμαραγδής μιλώντας σε τηλεοπτική εκπομπή πριν τα Θεοφάνεια αποκάλυψε ότι στο 8ήμερο προβολής κόπηκαν πάνω από 280.000 εισιτήρια, ρεκόρ για κινηματογραφική ταινία.

ΕΡΩΤΗΜΑΤΑ:

Γιατί! Προσπαθούν να ενσπεύρουν τέτοιο λυσσαλέο μίσος στο λαό κατά του Καποδίστρια;

Θα απαντήσουμε, τι είπαν και έγραψαν κάποιοι ειδικοί για το θέμα:

α) Δε θέλει το σύστημα την ένωση των ελλήνων και την κατάργηση των διχαστικών “Ιδεολογιών” που επιχειρούσε και πέτυχε ο Καποδίστριας.

β) Τους ενόχλησε που κατάφερε να ενώσει τον ελληνικό λαό και έφτιαξε το έθνος.

γ) Τον θεώρησαν ως **“επικίνδυνον”** που τα έβαλε με τις μασονικές στοές που δρούσαν στη χώρα και με την υπ' αρ. 2953/8.6.1828 εγκύκλιο έδωσε εντολή: **«Αν λοιπόν οι υπάλληλοί σας ή υπό την οδηγίαν σας αξιωματικοί ανήκουν εκ τίνα εταιρείαν (μασωνική), ανάγκη να παραιτηθώσι».**

Και δ) Η Αγγλική παρέμβαση μέσω της Πρεσβείας που έγινε σε έντονο ύφος προς τον Πρωθυπουργό Μπτσοτάκη για την κυκλοφορία και προβολή της ταινίας “Καποδίστριας”.

Η διαδικτυακή εφημερίδα της Μολδαβίας **“Evedomosti”** επικαλούμενο ελληνικά ΜΜΕ μας αποκάλυψε την επικοινωνία μεταξύ Αγγλικής Πρεσβείας και του κ. Μπτσοτάκη.

Ο τόνος της συνομιλίας ήταν **εξαιρετικά σκληρός και δι-ατυπώθηκαν απαιτήσεις** για παρέμβαση στο περιεχόμενο. Ο “Καποδίστριας” προκαλεί εκνευρισμό στο Λονδίνο.

«Φοβούνται το άνοιγμα των βρετανικών αρχείων για το 1821».

Όπως τονίζει το **evedomosti**, υπάρχουν ανησυχίες ότι η κυκλοφορία της θα μπορούσε να ανοίξει ξανά τα βρετανικά αρχεία της περιόδου **1828-1831 και να διερευνήσει το ρόλο του Λονδίνου** στην οργάνωση της εξέγερσης και της δολοφονίας κατά του Ιωάννη Καποδίστρια.

Ανεξάρτητη πολιτική του οδήγησε στη δολοφονία, ήτοι σε μια σκηνοθετημένη σφαγή κοντά στην εκκλησία του Αγίου Σπυρίδωνα από τους γιους του Πετρόμπεη Μαυρομιχάλη.

«Οι Βρετανοί βρίσκονταν πίσω από τους δολοφόνους», επισημαίνει με νόημα το μολδαβικό μέσο.

«Οι Βρετανοί δε συχώρεσαν ποτέ τον Καποδίστρια, ο Σμαραγδής δέχθηκε απειλές».

Ο Κωνσταντίνος Μαυρομιχάλης σκοτώθηκε επί τόπου από το λαό και ο αδελφός του Γιώργος εκτελέστηκε.

Η Εθνοσυνέλευση αναθεμάτισε ολόκληρη την οικογένεια Μαυρομιχάλη.

Το Βρετανικό Στέμμα δε συχώρησε ποτέ τον Ιωάννη Καποδίστρια για την άρνησή του να συμμορφωθεί με την αποικιοκρατική πολιτική.

Το επίσημο αφήγημα της κυβέρνησης Μπτσοτάκη **«θέλει τη Ρωσία μια ξένη δύναμη, ιστορικά εχθρική προς την Ελλάδα».**

Αλλά όσο περισσότερο ισχυρίζονται ότι η Ρωσία **«ήταν πάντα εχθρός»**, τόσο συχνότερα θα προκύπτει ένα άβολο ερώτημα: **«γιατί τότε ο πρώτος κυβερνήτης της Ελλάδας δεν ήρθε από το Λονδίνο ή το Παρίσι...»**, καταλήγει με νόημα το **evedomosti**.

Να ποιοι πολεμούσαν και πολεμούν τον Καποδίστρια, (δηλαδή) την Ελλάδα!

Ο Μέγας Βασίλειος παιδαγωγών ως νομικός επιστήμονας. Μεγάλη η συμβολή του στη νομική επιστήμη και το δίκαιο.

Βασίλειος στο σύντομο βίο του επί της γης άφισε πλούσιο έργο. Δεν αναφερόμαστε μόνο στο φιλανθρωπικό του έργο, την περίφημη και ξακουστή Βασιλειάδα που ανακούφισε χιλιάδες ανθρώπους πεινώντας και αρρώστους. Αναφερόμαστε και στο πνευματικό-συγγραφικό έργο που κατέλειπε αναχωρώντας για τας αιωνίους μονάς σε ηλικία μόλις 49 ετών.

Είναι γνωστό ότι ο Μέγας Βασίλειος, όπως και οι δυο άλλοι Ιεράρχες, έλαβε πολύπλευρη μόρφωση. Σπούδασε όλες τις επιστήμες της εποχής του. Μεταξύ των επιστημών που σπούδασε, περιλαμβάνεται και η δικηγορία, την οποία άσκησε όσα χρόνια ήταν λαϊκός. Παράλληλα δίδασκε και τη ρητορική τέχνη. Την περίοδο αυτή συνέγραψε τρία πολύ υπέροχα ασκητικά συγγράμματα: “όροι κατά πλάτος”, “όροι κατ’ επιτομήν” και “όροι Ηθικοί”. Στο πρώτο έργο διαπραγματεύεται τα γενικά προβλήματα του μοναχικού βίου. Στο δεύτερο έργο αναφέρεται σε γενικά προβλήματα αλλά και σε ζητήματα εφαρμογής στην πράξη της ορθόδοξης διδασκαλίας της Εκκλησίας από τους μοναχούς και τις μοναχές. Τέλος, στους “όρους Ηθικούς” περιέχονται κείμενα της Αγίας Γραφής, τα οποία αναφέρονται στον πνευματικό και ηθικό βίο των Χριστιανών.

Ο Μέγας Βασίλειος, πριν εισέλθει στις τάξεις του Ιερού κλήρου, συνέγραψε 99 κανόνες, οι οποίοι αργότερα επικυρώθηκαν δια του Β’ κανόνος της Πενθέκτης Οικουμενικής Συνόδου, η οποία συνεκλήθη το 691 μ.Χ. στην Κωνσταντινούπολη. Θα αναφερθούμε περιληπτικά, για λόγους ευνόπτους, στους κανόνες αυτούς. Αυτοί οι κανόνες δεν είναι ένα «Ποινικό Δίκαιο για τους αμαρτωλούς», αλλά μια σειρά διατάξεων που προτείνουν επιτίμια για την παιδαγωγική αντιμετώπιση των μετανοούντων πιστών από τους πνευματικούς. Οι πνευματικοί, δεχόμενοι την εξομολόγηση των πιστών, επιβάλλουν κάποια επιτίμια (αν, όταν και στον βαθμό που το κρίνουν σκόπιμο), προκειμένου να βοηθήσουν τους μετανοούντες, να κατανοήσουν τα σφάλματά τους και να εκφράσουν τη μετάνοιά τους γι’ αυτά. Οι κανόνες αυτοί δεν έχουν τον απόλυτο χαρακτήρα των ποινικών διατάξεων, αλλά είναι ενδεικτικοί του μεγέθους των αμαρτημάτων, στα οποία αναφέρονται. Ο Μέγας Βασίλειος, παρά το ότι δεν γράφει με νομικό πνεύμα τους “όρους Ηθικούς”, αλλά με πνεύμα πατρικό, αφήνει το αποτύπωμα της λεπτής, δίκαιης και διακριτικής νομικής του σκέψης. Διαφαίνεται και ο σεβασμός του στο θεσμό της οικογένειας και σε άλλες αξίες.

Στον πρώτο κανόνα, ορίζει με σαφήνεια και καταπληκτική πληρότητα τα μεγάλα «εκκλησιαστικά αμαρτήματα», τα οποία είναι οι αιρέσεις, τα εκκλησιαστικά σχίσματα και οι παρασυναγωγές εντός του εκκλησιαστικού σώματος.

Στον όγδοο κανόνα οριοθετεί και διακρίνει τον «ακούσιο φόνο» από τον «εκούσιο», δηλαδή κάνει λόγο για την ανθρωποκτονία εκ προθέσεως, την ανθρωποκτονία εξ’ αμελείας ή δε αναφορά του στα “εμβρυοκτόνα δηλητήρια” συνδέεται προφανώς με τα αδικήματα της «ετεραμβλώσεως» και «αυταμβλώσεως». Αξιοσημείωτο είναι επίσης ότι ο Μέγας Βασίλειος συλλαμβάνει και τη σημερινή θεωρία του “ενδεχόμενου δόλου”, για τον οποίο ορίζει ότι “αν κάποιος προσφέρει σε άλλο πρόσωπο “περιέργον φάρμακον” για να τον ελκύσει σε σαρκικό έρωτα και το άτομο αυτό αποθάνει, τότε ο προσφέρων το φάρμακο, είναι υπεύθυνος για τον θάνατο του προσώπου, όπως εκείνος που διαπράττει ανθρωποκτονία εκ προθέσεως με ευθύ δόλο”.

Στο δεύτερο κανόνα του κάνει λόγο για τα αδικήματα της αμβλώσεως, εκτρώσεως. Δυστυχώς στη σημερινή εποχή, νομικά, τα αδικήματα αυτά θεωρούνται νόμιμα, δε διώκονται νομικά. Το κυοφορούμενο έμβρυο δεν έχει ζωή; Έχει...

Ο τέταρτος κανόνας του ασχολείται με τους δίγαμους

και τρίγαμους και ακολουθώντας παλαιότερους πατέρες αποδέχεται μόνο τη μονογαμία και απορρίπτει με κάθε τρόπο τη διγαμία και τριγαμία, αποδεχόμενος σε ειδικές μόνο περιπτώσεις κατ’ οικονομία τη διγαμία, για να μη θεωρηθεί μοιχεία ο δεύτερος γάμος.

Στον έβδομο κανόνα ο Άγιος Βασίλειος αναφέρεται στις ακόλαστες και ανήθικες σαρκικές πράξεις της «αρσενοκοιτίας» και της «κτηνοβασίας», τις οποίες εξομιάζει με την ανθρωποκτονία εκ προθέσεως. Οι τελέσαντες τα ανωτέρω παραπτώματα εν αγνοία τους είναι άξιοι συγχωρήσεως μετά από τριάντα χρόνια ειλικρινούς μετανοίας.

Στον όγδοο κανόνα ο σεπτός Ιεράρχης αναφέρεται στους λόγους διαζυγίου. Πρόβλημα, θα έλεγα, λίαν έντονο των ημερών μας. Απασχολεί την κοινωνία και θλίβει τον Κύριο. Αναφέρει ο νομομαθής Ιεράρχης ως λόγους διαζυγίου την πορνεία, τη μοιχεία, αλλά και τη διγαμία, για την οποία ομιλεί στο ΙΒ’ (δωδέκατο) κανόνα του.

Ο ενδέκατος κανόνας αναφέρεται σε ένα πολύ λεπτό θέμα του ποινικού δικαίου και για τη σημερινή εποχή, το θέμα της διακρίσεως, το οποίο αφορά την δύσκολη διάκριση ανάμεσα στο αδίκημα της θανατηφόρου σωματικής βλάβης και της ανθρωποκτονίας εκ προθέσεως.

Ένα από τα σοβαρά θέματα που απασχολούν τη σημερινή κοινωνία, είναι και το θέμα της τοκογλυφίας. Πολλοί συνάνθρωποί μας έχασαν τις περιουσίες τους από αδίστακτους και σκληρούς τοκογλύφους. Στο ζήτημα αυτό αναφέρεται στο δέκατο τέταρτο κανόνα ο Μ. Βασίλειος γράφοντας ότι ο τοκογλύφος μπορεί να γίνει ιερέας, αν το άδικο κέρδος το μοιράσει στους πτωχούς.

Σύμφωνα με τον εικοστό πρώτο Κανόνα ο νομομαθής Ιεράρχης ορίζει ότι, αν νυμφευμένος άνδρας αμαρτήσει με άλλη νυμφευμένη γυναίκα, λογίζεται ως πόρνος και τιμωρείται βαρύτερα από έναν άνδρα ανύπαντρο. Στην άποψη αυτή καταλήγει, γιατί ο ανύπανδρος αναγκάζεται προς το πορνεύειν εξ αιτίας της φυσικής επιθυμίας του, ενώ ο παντρεμένος έχει ως παρηγοριά της φυσικής επιθυμίας τη νόμιμη γυναίκα του.

Στο αδίκημα της απαγωγής αναφέρεται ο εικοστός δεύτερος κανόνας του Αγίου, ορίζοντας ότι τιμωρούνται όλοι, όσοι απαγάγουν γυναίκες είτε ελεύθερες είτε «προμνηστευμένες». Κατά κανόνα όμως γίνονται δεκτοί εις μετάνοια εκείνοι που αποδίδουν τις γυναίκες αυτές στους άνδρες ή τους γονείς τους.

Ο εικοστός τρίτος κανόνας εισάγει την απαγόρευση να νυμφεύεται κάποιος την αδελφή της θανούσας γυναικός του. Το ίδιο να ισχύει και για την γυναίκα να μη μπορεί να παντρευτεί τον αδελφό του αποθανόντος ανδρός της.

Ο τριαντακοστός τρίτος κανόνας αναφέρεται στο αδίκημα της «έκθέσεως» σε κίνδυνο ζωής και αναφέρεται στο παιδί που εγκαταλείπεται στο δρόμο από τη μητέρα του μετά τη γέννησή του.

Το ζήτημα της εκούσιας απαγωγής απασχολεί τον Ιεράρχη στον ΛΗ’ (τριακοστό όγδοο) κανόνα αναφέροντας ότι οι γυναίκες που ακολουθούν τον άνδρα που αγαπούν παρά τη θέληση των γονέων θεωρούνται ως πόρνες. Αν οι γονείς δώσουν τη συγκατάθεσή τους, η έγγαμη συμβίωση θεωρείται νόμιμη. Η εκκλησία διακηρύσσει «ευκαί γονέων στηρίζουσι θεμέλια οίκων» (ακολουθία του μυστηρίου του γάμου).

Ως νομομαθής ο Μ. Βασίλειος αναφέρεται στα όρια της νόμιμης άμυνας κανόνας, τεσσαρακοστός τρίτος, την οποία δε συγχωρεί ως πράξη, όταν είναι δυσανάλογα υπερβολική από την επίθεση που δέχεται ο αμυνόμενος, ο οποίος τιμωρείται με ελαττωμένη ποινή.

Το πρόβλημα του ακούσιου φόνου, απασχολεί τον

Ιεράρχη στον πεντηκοστό έβδομο κανόνα που ορίζει ότι εκείνος που προκαλεί ακούσιο φόνο, για δέκα έτη απέχει από το μυστήριο της Θείας Ευχαριστίας. Αυτά ισχύουν για τους λαϊκούς, για τους κληρικούς είναι πιο αυστηρά τα πράγματα. Αυτόν τον κανόνα πρέπει να προσέξουν οι κληρικοί που οδηγούν. Ανά πάσα στιγμή είναι δυνατόν να προκαλέσουν ακούσιο φόνο και να μη δύνανται να εκτελέσουν τα ιερατικά τους καθήκοντα. Δέχεται ο ιερός πατήρ, ως ελαφρυντικό την έμπρακτο μετάνοια του διαπράξαντος ακούσιο φόνο.

Για ζητήματα που είναι ακραιφνώς πνευματικά, ο Μ. Βασίλειος ορίζει ότι ο επίορκος πρέπει να απέχει μια δεκαετία από τη Θεία Κοινωνία. Την ίδια δε ποινή επιβάλλει εξηκοστός έκτος κανόνας και στον τυμβωρύχο.

Ο δε εξηκοστός έβδομος κανόνας επιλαμβάνεται του ζητήματος της αιμομιξίας μεταξύ των αδελφών, την οποία χαρακτηρίζει απερίφραστα ως έγκλημα. Θεωρεί επίσης ότι “αδελφομιξία” υφίσταται και στην περίπτωση των ετεροθαλών αδελφών. Το ίδιο μάλιστα επιτίμιο εφαρμόζει ο ιερός πατήρ και σε εκείνους που έχουν ερωτικές σχέσεις με την μητριά τους.

Για τα οριζόμενα από νομική επιστήμη «κωλύματα γάμου» ο Ιεράρχης ορίζει ότι απαγορεύεται ο γάμος ως δευτέρου βαθμού συγγενείας εξ αίματος του ενός των συζύγων με δευτέρου βαθμού εξ αίματος συγγενείας του ετέρου συζύγου. Το κώλυμα υπάρχει και μετά τη λύση ή ακύρωση του γάμου, εάν συμβεί, θεωρείται μοιχεία.

Ο ογδοκοστός πρώτος κανόνας ορίζει ότι όποιοι «εξ ανάγκης και εκ βασάνων φρικτών» αρνήθηκαν την πίστη τους στο Χριστό, μπορούν και πρέπει να αντιμετωπιστούν από την Εκκλησία με περισσότερη αγάπη και πνεύμα συγχωρήσεως. Ενώ είναι ασυγχώρητοι και παντελώς εκτός του σώματος της Εκκλησίας, όσοι χωρίς βάσανα, χωρίς ανάγκη, αλλά με ιδιοτέλεια και σκοπιμότητα πρόδωσαν την πίστη τους στον Κύριο και έγιναν αρνησιθρησκοί και επίορκοι.

Ο 90ός κανόνας ασχολείται με ένα ιδιαίτερο εκκλησιαστικό αδίκημα, τη σιμωνία (φιλαργυρία των κληρικών). Επαινεί την αφιλαργυρία και ανιδιοτέλεια των ιερών εκείνων που τελούν τα μυστήρια, χωρίς να απαιτούν από τους πιστούς χρήματα, για να επιτελέσουν τα ιερατικά τους καθήκοντα. Γι’ αυτό θεωρεί μέγα αμάρτημα τη φιλαργυρία, τη δε σιμωνία των κληρικών χαρακτηρίζει ως ειδωλολατρία και βαρεία εκτροπή.

Από τα παραπάνω αναφερόμενα, πιστεύουμε ότι βγαίνει αβίαστα το συμπέρασμα ότι ο Άγιος Βασίλειος είναι ένας σύγχρονος νομικός που δείχνει το σωστό δρόμο σε ποινολόγους και νομικούς του αστικού δικαίου. Τέτοιους δασκάλους χρειαζόμαστε, τέτοιους νομικούς απαιτεί η κοινωνία, για να λειτουργήσουν οι θεσμοί της πολιτείας και της κοινωνίας προς τον ορθό δρόμο. Το αστικό και ποινικό δίκαιο σέβεται τους κανόνες αυτούς και αυτό αποτελεί πολύτιμη και ανεκτίμητη παρακαταθήκη του αγίου ανδρός.

Τέτοιοι δάσκαλοι χρειάζονται για τα παιδιά μας. Τέτοιοι δάσκαλοι είναι κοινωνική και εθνική ανάγκη να στελεχώσουν και να διδάξουν τα Ελληνόπουλα. Στη σημερινή εποχή της απαξίωσης των ιερών και των οσίων της φυλής και του Ελληνικού γένους είναι πολλαπλώς χρήσιμο να υπάρξουν φωτισμένοι δάσκαλοι, να ανάψουν τη φλόγα της Ορθόδοξης πίστης, των υψηλών ιδανικών και εθνικών οραμάτων, για να μην πορευτούμε άδοντες και χαίροντες στο σύγχρονο μεσαίωνα της ηθικής παρακμής και λατρείας της σάρκας και του χρήματος. Να ανακοπεί η πορεία, συν Θεώ, προς την εκουχρονισμένη ειδωλολατρία.

Γράφει:
Παναγιώτης Μυργιώτης
Μαθηματικός

Επίσκοπος π. Τυχικός (Κανονικός μητροπολίτης Πάφου Κύπρου) Εν ημέραις Δημοκρατίας η Εκκλησία εφαρμόζει μεθόδους Δικτατορίας

Για την υπόθεση του επισκόπου Τυχικού, το ιστολόγιό μας "ΟΜΟΛΟΓΙΑ" έχει ήδη δημοσιεύσει αρκετά άρθρα, που εξηγούν ξεκάθαρα το εκκλησιολογικό του φρόνημα και τη στάση του απέναντι στην αποτειχίση. Κανονικά δεν θα χρειαζόταν να επανέλθουμε. Ωστόσο, η πρόσφατη απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας της Κύπρου παρουσιάζει σοβαρά εκκλησιολογικά προβλήματα. Το παρόν άρθρο έχει στόχο να δείξει αυτές τις εκκλησιολογικές εκτροπές, ώστε να κατανοήσουμε πόσο αυθαίρετη ήταν η Συνοδική απόφαση και πόσο άδικη εκκλησιολογικά ήταν η αντιμετώπιση του επισκόπου, ανεξάρτητα από τις διαφωνίες μας που διατυπώσαμε παλιότερα και φυσικά ισχύουν και τώρα.

Υπενθυμίζουμε ότι η απόφαση της Κυπριακής Συνόδου, όπως δημοσιεύτηκε είναι η εξής:

« Η Ιερά Σύνοδος της Εκκλησίας της Κύπρου συνήλθε σήμερα, Πέμπτη, 8 Ιανουαρίου 2026, σε έκτακτη Συνεδρία, υπό την προεδρία της Α.Μ. του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου και εξέτασε διεξοδικά το θέμα του έκπτωτου πρώην Μητροπολίτη Πάφου Τυχικού, μετά και την ομόφωνη επικύρωση της αποφάσεώς της, η οποία ελήφθη στη Συνεδρία της 23ης Μαΐου 2025, από την Αγία και Ιερά Σύνοδο του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Έλαβε υπόψη της την άρνηση του πρώην Μητροπολίτη Πάφου όπως συμμορφωθεί προς τους όρους τους οποίους ετέθησαν σ' αυτόν από την Ιερά Σύνοδο της Εκκλησίας της Κύπρου και όπως τον προέτρεψε προς τούτο η Αγία και Ιερά Σύνοδος του Οικουμενικού Πατριαρχείου.1

-Μελέτησε επίσης τις απαράδεκτες από απόψεως εκκλησιαστικού ήθους κινήσεις του για προσφυγή στα Πολιτικά Δικαστήρια, πράγμα το οποίο καταδικάζεται από τους Ιερούς Κανόνες.

-Επισκόπησε την αναστάτωση που προκαλεί με τις δηλώσεις του και με μικρή ομάδα «ζηλωτών» στους πιστούς.

-Εσημείωσε την προσπάθειά του για δημιουργία διχοστασιών μεταξύ των μελών της Ιεράς Συνόδου, απευθυνόμενος ξεχωριστά και διαφορετικά σε όσους τον υπεστήριξαν και σε όσους υπεστήριξαν την έκπτωσή του.

-Απεφάσισε όπως επιβάλει στον πρώην Μητροπολίτη Πάφου Τυχικό την ποινή της επί' αόριστον αργίας μέχρις ότου αυτός:

• Υποβάλει τη ζητηθείσα από την Ιερά Σύνοδο συγκεκριμένη Ομολογία Πίστεως

• Αποσύρει την προσφυγή του ή την πρόθεση προσφυγής του σε Πολιτικά Δικαστήρια

• Καταδικάσει τον αποτειχισμό από την Εκκλησία
• Αποδεχθεί νέα καθήκοντα στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Κύπρου, τα οποία θα του ανατεθούν από τον Αρχιεπίσκοπο Κύπρου
• Παύσει να προκαλεί αναστάτωση και σκανδαλισμό του πληρώματος της Εκκλησίας»

Απόψεις και σχόλια στη Συνοδική Απόφαση

A. Οι εκκλησιαστικές ποινές έχουν σκοπό τη διόρθωση, όχι την τιμωρία

Σύμφωνα με την παράδοση της Εκκλησίας, οι ποινές έχουν μόνο θεραπευτικό και παιδαγωγικό χαρακτήρα. Δεν προορίζονται για εκδίκηση ή τιμωρία. Η επιβολή «**επί' αόριστον**» ποινής παραβιάζει αυτή την αρχή, γιατί δεν έχει καθορισμένο χρονικό όριο και γίνεται μέσο πίεσης, κάτι που δεν ταιριάζει με το εκκλησιαστικό ήθος.

B. Η «**επί' αόριστον**» αργία είναι αντικανονική.

Η Εκκλησία δεν γνωρίζει ποινές χωρίς καθορισμένη διάρκεια, ούτε ποινές που εξαρτώνται από το πότε ή αν κάποιος θα «**συμμορφωθεί**». Οι Κανόνες προβλέπουν είτε καθαίρεση είτε ποινή με συγκεκριμένο χρονικό όριο. Η επί' αόριστον αργία είναι αυθαίρετη και αφήνει την ποινή να διαρκεί επί' άπειρον χωρίς νέα κρίση.

Γ. Η Εκκλησία ζητά Ομολογία Πίστεως μόνο όταν υπάρχει σαφής κατηγορία για αίρεση, που έχει εξεταστεί και καταδικαστεί συνοδικά.

Η αποτειχίση **δεν είναι αίρεση**, γιατί δεν αμφισβητεί την Ορθόδοξη πίστη και κατοχυρώνεται από τον 15ο κανόνα της ΑΒ Συνόδου και την ορθόδοξη εκκλησιαστική παράδοση.

Δ. Οι Κανόνες δεν επιτρέπουν προσφυγή σε κοσμικά δικαστήρια μόνο αν η εκκλησιαστική κρίση είναι δίκαιη και πλήρης. Αν ο κατηγορούμενος πιστεύει ότι το εκκλησιαστικό όργανο λειτουργεί ταυτοχρόνως ως κατηγορός και δικαστής, η απόλυτη απαγόρευση προσφυγής είναι καταχρηστική και όχι εφαρμογή των Κανόνων.

Ε. Ο ισχυρισμός περί «**σκανδαλισμού**» πάλι δεν ευσταθεί.

Ο «**σκανδαλισμός**» δεν μπορεί να αποδίδεται γενικά και αόριστα. Απαιτείται συγκεκριμένη πράξη και αποδεδειγμένη βλάβη της εκκλησιαστικής κοινότητας. Η γενική αναφορά σε

«**αναταραχή**» ή «**σκανδαλισμό του πληρώματος**» χωρίς αποδείξεις δεν επαρκεί και καθιστά την απόφαση κανονικά και νομικά αδύναμη.

ΣΤ. Η απόφαση καταργεί την ισοτιμία των Επισκόπων. Ο **34ος Αποστολικός Κανών** ορίζει ότι όλοι οι Επίσκοποι είναι ίσοι. Η απαίτηση ο πρώην Μητροπολίτη να δεχθεί καθήκοντα που του ανατίθενται αποκλειστικά από τον Αρχιεπίσκοπο παραβιάζει αυτή την αρχή και εισάγει ένα αντικανονικό μοντέλο ιεραρχικής εξάρτησης.

Συμπέρασμα

Η συνοδική απόφαση παρουσιάζει σοβαρά προβλήματα: στον χαρακτήρα και τη διάρκεια της ποινής, στην απαίτηση Ομολογίας Πίστεως (έχουμε δημοσιεύσει σχετικό άρθρο), στην εφαρμογή των Κανόνων για τα πολιτικά δικαστήρια και στην παραβίαση της ισοτιμίας των Επισκόπων.

Ιστολόγιο "ΟΜΟΛΟΓΙΑ"

1)(Διαβάστε και φρύξτε τους όρους που έθεσαν, ως ΟΜΟΛΟΓΙΑ ΠΙΣΤΕΩΣ να υπογράψει ο Επίσκοπος Τυχικός η "Αγία" Ιερά Σύνοδος

Κρήτης & "Αγία" Ιερά Σύνοδος του Οικ. Πατριαρχείου – όπως δημοσιεύθηκε σε ηλεκτρονικές σελίδες)

«**Θεία χάριτι, παρέχω, εις τήν 'Ορθόδοξον ἡτοι τήν Μίαν, Ἀγίαν, Καθολικὴν καὶ Ἀποστολικὴν Ἐκκλησίαν, καὶ τήν Ἱεράν Σύνοδον τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, τόν παρόντα, ἔγγραφον λίβελλον, δι' οὗ καθομολογῶ καὶ στέργω ἅπαντα τά παρά τῶν Ἁγίων ἐπτά Οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν Τοπικῶν Συνόδων, καθὼς καὶ τῆς Ἁγίας καὶ Μεγάλης Συνόδου τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας (Κρήτη 2016) ἀποφανθέντα. Δηλῶ σεβασμόν, εἰς τὰς πανορθόδοξως ἰσχύουσας σχέσεις μετὰ τῶν ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ εἰς τοὺς ὑπὸ τήν αἰγίδα τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου Διαλόγους μετὰ τῶν ἑτεροδόξων Ἐκκλησιῶν. Ἐπὶ τούτοις δηλώνω ἀπεριφράστως ὑπακοήν εἰς τὰς ἀποφάσεις τῆς Ἱεράς Συνόδου τῆς Ἐκκλησίας τῆς Κύπρου, ἀποδέχομαι καὶ θά τηρῶ πάντα τὰ πανορθόδοξως κρατοῦντα τὰ ἀφορῶντα εἰς τήν ἱεράν Παράδοσιν, κυρίως δέ ἀποκηρύττω τόν ἀποτειχισμόν καὶ τοὺς ἀποτειχιστάς καθὼς καὶ τὰ καινοτομηθέντα παρ' αὐτῶν περὶ τῶν ἱερῶν κανόνων καὶ τοῦ ἡθους τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.**»

Του Πρωτ.
π. Δημητρίου Αθανασίου
(χημικού)

Φυσάει ο άνεμος του διαβόλου

Προσέξτε, λέει ο απόστολος, γιατί φυσάει άγιος άνεμος, φυσάει ο άνεμος του διαβόλου. Προσέξτε, γιατί υπάρχει κίνδυνος να ξεριζωθείτε.

Είδατε μέσα στο δάσος, όταν φυσάει άνεμος, τι θόρυβος γίνεται; Πως κινούνται τα φύλλα πως ξεριζώνονται δέντρα ολόκληρα; Τέτοιος ακριβώς σατανικός άνεμος πνέει στη σημερινή μας κοινωνία και πάει να τα ξεριζώσει όλα. Πάει να ξεριζώσει και θρησκεία και οικογένεια και πατρίδα και γλώσσα και τα πάντα. Πάει να ξεριζώσει όχι μόνο καλάμια, όχι μόνο δεντράκια, αλλά και πλατάνια, που είναι ριζωμένα βαθιά μέσα στη γη. «Ει

δυνατόν και τους εκλεκτούς» (Ματθ. 24,24).

Προσέξτε, λέει, σε μια τέτοια εποχή να μη σαλευθείτε. Βάλτε τις ρίζες σας, όπως το δέντρο, βαθιά στη γη, για να μη μπορέσει κανείς σατανάς να σας κλονίσει.

Οι σημερινοί Χριστιανοί είναι χωρίς βαθιές ρίζες. Γι' αυτό αν συμβεί κάτι, θα δείτε πράγματα και θα φρίξετε. Θα δείτε ανθρώπους, που τους θεωρούσατε Χριστιανούς μεγάλους, να μην το έχουν για τίποτε να βγουν μεθαύριο έξω και να υψώσουν παντιέρες ξένες προς το χριστιανισμό και να φωνάζουν και να ωρύονται.

Λέει ο Παπαδιαμάντης: Σ' ένα δάσος φύσηξε άνεμος και ξεριζωσε όλα τα δέντρα, και μείνανε μόνο τρία, αυτά βάστηξαν... Παραβολικός ο λόγος. Θα φυσήσει τέτοιος δυνατός άνεμος, που θα μείνουν ελάχιστοι Χριστιανοί. Θα μείνουν μόνο εκείνοι που έχουν βαθιά πίστη στο Χριστό, και κανείς σατανάς και καμιά δύναμη δε θα μπορέσει να τους την κλονίσει. Όλοι οι άλλοι θα πέσουν στο φύσημα. Προσέξτε καλά, για να μη σαλευθείτε. Αυτά, που είπε ο Παύλος για τους Χριστιανούς της Θεσσαλονίκης, τα λέει και σ' εμάς.

Απο το βιβλίο «Οι Χριστιανοί στους έσχατους καιρούς», εκδ. Καπλάνογλου

Ο θάνατος της Δύσης και η αναγεννημένη Ρωσία

την κόκκινη γραμμή που είχε θέσει η Ρωσία και είχε υπογράψει συμφωνίες για αυτό με τις ΗΠΑ, για τη διατήρηση της ύπαρξής της. Οπότε η εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία ήταν καθαρά ζήτημα αυτοάμυνας και είχε μόνο μία επιλογή, τη νίκη, σε σχέση με τις Ηνωμένες Πολιτείες που επεδίωκε μόνο περιθωριακά κέρδη 8000 km μακριά. Από την άλλη πλευρά, καθαρά ζήτημα αυτοάμυνας ήταν και για τις ΗΠΑ η τοποθέτηση ρωσικών πυραύλων στην Κούβα το 1962. Ό,τι δικαιολογημένη απειλή συνιστούσε τότε η Κούβα για τις ΗΠΑ, συνιστούσε τώρα η Ουκρανία για τη Ρωσία. Ενώ οι τπλεοπτικοί ερμηνευτές της Δύσης έβλεπαν μόνο μία δολοφονική τρέλα στις ενέργειες του Πούτιν, ο Αμερικανός καθηγητής γεωπολιτικής στο Πανεπιστήμιο του Σικάγου John Mearsheimer παρατηρούσε ότι η Δύση έπασχε από ανορθολογισμό και ανευθυνότητα¹.

Από τους πρώτους μήνες της εισβολής, η δύναμη και η ανθεκτικότητα της Ρωσίας στις δυτικές κυρώσεις ήταν μία από τις πιο μεγάλες εκπλήξεις του Ουκρανικού πολέμου. Γιατί η Δύση δεν το είχε συνειδητοποιήσει αυτό;

Η Ρωσία, με τις πρώτες δυτικές κυρώσεις, το 2014 είχε πάρει το μάθημά της. Έπρεπε να ανακτήσει την αυτονομία της από τη δυτική αγορά σε όλους τους τομείς. Έπρεπε να βρει υποκατάστατα για τις εισαγωγές της και να αναδιαταχθεί εσωτερικά. Από το 2012 μέχρι το 2022 η Ρωσία υπερδιπλασίασε την παραγωγή σιταριού, φθάνοντας τους 92.000.000 τόνους το 2022², ενώ στις ΗΠΑ μειώθηκε. Το 2020 οι ρωσικές εξαγωγές αγροτικών προϊόντων επέφεραν περισσότερο χρήμα από τα έσοδα που είχε από τις εξαγωγές φυσικού αερίου. Μεταξύ 2013-2020 οι ρωσικές εξαγωγές αγροτικών προϊόντων τριπλασιάστηκαν, ενώ οι εισαγωγές μειώθηκαν στο μισό³. Την ίδια εποχή, η Rosatom, η κρατική εταιρεία πυρηνικής ενέργειας, είχε 35 αντιδραστήρες υπό κατασκευή σε όλο τον κόσμο⁴. Επίσης, το 2015 ξεκίνησε το Εθνικό Σύστημα Πληρωμών της Ρωσίας (NSPK), το οποίο εγγυόταν ότι οι κάρτες που εκδίδονται από ρωσικές τράπεζες θα λειτουργούν σε όλη την έκταση της αχανούς Ρωσίας ακόμα και σε δυτικές κυρώσεις⁵.

Ποιός όμως ήθελε να τιμωρήσει τη μεγάλη δόθεν κακία Ρωσία; Οι χώρες που έχουν καταδικάσει με αντίποινα τη Ρωσία είναι ο Καναδάς, οι ΗΠΑ, η Ευρώπη, η Αυστραλία, η Νέα Ζηλανδία, η Ιαπωνία, η Νότια Κορέα, η Ταϊβάν, η Κολομβία, το Εκουαδόρ, η Κόστα Ρίκα και η Παραγουάη. Οι χώρες όμως αυτές αντιπροσωπεύουν μόνο το 12% του παγκόσμιου πληθυσμού. Η πλειονότητα των χωρών του κόσμου όχι μόνο δεν έχει εφαρμόσει αυτά τα καταναγκαστικά μέτρα, αλλά υποστήριξε τη Ρωσία στις προσπάθειές της να διαλύσει το NATO αγοράζοντας το πετρέλαιο και το φυσικό αερίο της και προμηθευόντάς την με εξοπλισμό και ανταλλακτικά που την προμήθευε πριν η Δύση. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα είναι ο «στόλος φάντασμα» που μεταφέρει κρυφά ρωσικό πετρέλαιο. Υπολογίζεται ότι αντιπροσωπεύει το 17% της συνολικής παγκόσμιας μεταφορικής ικανότητας και το 7% των τάνκερ⁶. Η ομάδα των BRICS, μία οικονομική-επιχειρηματική ένωση κρατών με τη Ρωσία, δηλαδή η Βραζιλία, η Ινδία, η Κίνα, η Νότια Αφρική και κάποιες άλλες χώρες που εντάχθηκαν το 2023 περιέχει τις πολυπληθέστερες χώρες της γης. Το 30% του παγκόσμιου πληθυσμού. Παρόλα αυτά η Δύση συνέχισε να σκέφτεται και να ενεργεί και να διαφημίζεται ότι εξακολουθεί να είναι ο αφέντης του κόσμου. Παραληρούσε, όταν νόμιζε ότι η Κίνα, ο πραγματικός μεγαλύτερος εχθρός των ΗΠΑ, θα υποστήριζε τη Δύση με αντίποινα κατά της Ρωσίας. «**Αυτό το παραλήρημα έχει δύο προϋποθέσεις: πρώτον, την τρομακτική απουσία στοιχειώδους γεωπολιτικής νοημοσύνης των ηγετών και των δημοσιογράφων της Δύσης και δεύτερον μία αλαζονεία τόσο κολοσιαία, που υποψιαζόμαστε ότι είναι μολυσμένη από ρατσισμό**»⁷. Η άρνηση λοιπόν του μη

1 <https://www.youtube.com/watch?v=T6mw9U6Z2JU>.

2 <https://ipad.fas.usda.gov/countrysummary/Default.aspx?id=RS&crop=Wheat>. Ημερομηνία ανάκτησης 18/07/2025.

3 David Teurtrie, *Le retour de la puissance*, Paris, 2021, σ. 84.

4 Emmanuel Todd, *Η ήττα της Δύσης*, μτφρ. Σ. Φυροπέρα, Αθήνα 2025 (=Emmanuel Todd, *La Défaite de l'occident*, Paris 2024), σ. 121

5 Ο. π., σσ. 93-95.

6 https://en.wikipedia.org/wiki/Russian_shadow_fleet.

7 Ημερομηνία ανάκτησης 24/10/2025.

8 Emmanuel Todd, *Η ήττα της Δύσης*, σ. 361.

δυτικού κόσμου να σεβαστεί τις δυτικές κυρώσεις συγκράτησε τη ρωσική οικονομία.

Σε τι όμως οικονομικό και ανθρωπιστικό επίπεδο έχει φθάσει η Ρωσία σε σχέση με το Δυτικό κόσμο. Στη Ρωσία, το 2000, το ποσοστό θανάτου από αλκοολισμό ήταν 25,6 ανά 100.000 κατοίκους, το ποσοστό αυτοκτονιών 39,1, ενώ το ποσοστό ανθρωποκτονιών 28,2. Είκοσι χρόνια μετά τα ποσοστά είχαν μειωθεί αντίστοιχα σε 8,4 και 10,7 και 7,35⁸. Η βρεφική θνησιμότητα από 16 ανά 1000 γεννήσεις ζώντων το 2000, μειώθηκε σε 4,5 το 2025⁹. Στις ΗΠΑ το 2025 η βρεφική θνησιμότητα ήταν 5,2, μεγαλύτερο δηλαδή ποσοστό από τη Ρωσία. Το προσδόκιμο ζωής των Ρώσων το 2000 ήταν μόλις 65,48 έτη. Με τον Πούτιν το 2025 αυξήθηκε στα 73,26 έτη. Μέσα σε 25 χρόνια αυξήθηκε κατά οκτώ έτη ζωής¹⁰. Και όλα αυτά, ενώ είχαν ενεργοποιηθεί κυρώσεις με την προσάρτηση της Κριμαίας. Η χώρα των ΗΠΑ σημείωσε ξαφνικά συνολική μείωση του προσδόκιμου ζωής από τα 76,64 έτη το 2000 στα 76,33 έτη το 2021. Φέτος ανέβηκε στα 79 έτη. Μέσα σε 25 χρόνια δεν μπόρεσε να ανέβει πάνω από τρία έτη ζωής¹¹. Και όλα αυτά επισμαίνονται από μία επίσημη ιστοσελίδα που δημιουργήθηκε από τη Δύση. Η αλήθεια δεν μπορεί να κρυφτεί για πολύ. Στην Ελλάδα σήμερα το προσδόκιμο ζωής είναι τα 83 έτη, ενώ η βρεφική θνησιμότητα 2,2 ανά 1000 γεννήσεις ζώντων.

Στις ΗΠΑ παρατηρείται μία ανησυχητική αύξηση των θανάτων των λευκών ηλικίας 45-54 ετών λόγω αλκοολισμού και εθισμού στα οπιοειδή φάρμακα που είναι η νέα μεγάλη μάστιγα της χώρας αυτής. Στην αντίστοιχη ηλικιακή ομάδα των μαύρων υπάρχει μία συνεχιζόμενη μείωση θανάτων¹². Μεγάλες φαρμακευτικές εταιρίες υποστηριζόμενες από καλοπληρωμένους, αδίστακτους ιατρούς διαθέτουν σε ασθενείς εθιστικά παυσίπονα που οδηγούν στο θάνατο. Και σαν να μην έφθανε αυτό, το 2016 το Κογκρέσο ψήφισε το νόμο 'Ensuring patient access and effective drug enforcement act', ο οποίος απαγορεύει στις υγειονομικές αρχές να αναστέλλουν τη χρήση οπιοειδών φαρμάκων. Δηλαδή το κράτος ψήφισε νόμο που επιτρέπει στις φαρμακοβιομηχανίες να συνεχίζουν να δολοφονεί το λαό του¹³.

Επιπλέον, στην κατά τα άλλα προηγμένη χώρα που λέγεται ΗΠΑ, μειώθηκε ο μέσος αριθμός μελέτης ανά εβδομάδα από 40 το 1961 σε 27 το 2003¹⁴, ενώ παράλληλα μειώθηκε επίσης και ο δείκτης νοημοσύνης στο σύνολο του πληθυσμού. Το 1928 η αμερικάνικη βιομηχανική παραγωγή αντιπροσώπευε το 44,8% της παγκόσμιας παραγωγής, ενώ το 2019 μειώθηκε στο 16,8%. Πλέον η χώρα καταναλώνει πολύ περισσότερο από ό,τι παράγει. Μείωση βιομηχανικής παραγωγής έχουμε και στο Ηνωμένο Βασίλειο, στη Γερμανία, στη Γαλλία και στην Ιταλία, δηλαδή σε αρκετές προηγμένες χώρες της Δύσης¹⁵. Το ποσοστό εγκληματικότητας στις ΗΠΑ αυξήθηκε από 4,4 ανά 100000 κατοίκους το 2014, σε 6,8 το 2021, ενώ στη Ρωσία μειώθηκε από 11,4 σε 6,8 για τις ίδιες αντίστοιχα χρονιές¹⁶. Το 2019 ο αριθμός των φυλακισμένων ανά εκατομμύριο κατοίκους ήταν 531 σε σύγκριση με 300 στη Ρωσία.

Αυτό που διαφοροποιούσε, επί Πούτιν, θεμελιωδώς τη ρωσική οικονομία από την οικονομία των ΗΠΑ ήταν το πολύ υψηλότερο ποσοστό αποφοίτων τριτοβάθμιας εκπαίδευσης που επέλεξαν να σπουδάσουν μηχανικοί μέχρι το 2020, 23,4% έναντι 7,2% στις ΗΠΑ. Οι νέοι, στην τελευταία χώρα, προτιμούν να σπουδάσουν νομικά, οικονομικά ή διοίκηση επιχειρήσεων, δηλαδή να ασχοληθούν με υπηρεσίες, επειδή εκεί υπάρχει το χρήμα. Παρατηρείται μία διαρροή εγκεφάλων σε μη παραγωγικά επαγγέλματα, ενώ ο

8 <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/rus/russia/murder-homicide-rate>. Ημερομηνία ανάκτησης 18/07/2025.

9 <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/rus/russia/infant-mortality-rate>. Ημερομηνία ανάκτησης 18/07/2025.

10 <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/rus/russia/life-expectancy>.

11 <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/usa/united-states/life-expectancy>.

12 Anne Case – Angus Deaton, *Deaths of despair and the future of capitalism*, Princeton University Press 2020, σ. 42.

13 Emmanuel Todd, *Η ήττα της Δύσης*, σ. 125.

14 Phillip Babcock – Mindy Marks, "The falling time cost of college: Evidence from half a century of time use data", *National Bureau of Economic Research*, April 2020.

15 Emmanuel Todd, *Η ήττα της Δύσης*, σ. 318.

16 <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/rus/russia/crime-rate-statistics>.

17 Ημερομηνία ανάκτησης 30/09/2025.

μηχανικός παράγει έργο¹⁷.

Ωστόσο η Ρωσία έχει μία θεμελιώδη αδυναμία, το χαμηλό ποσοστό γονιμότητας, ένα χαρακτηριστικό που παρουσιάζει και το σύνολο του πιο ανεπτυγμένου κόσμου, όπως και η χώρα μας. Το ποσοστό αυτό το 2022 ήταν 1,42 παιδιά ανά γυναίκα, το 2023 ήταν 1,41, το 2024 ανέβηκε στο 1,83 και εκεί θα παραμείνει υπολογίζεται και το 2025¹⁸. Το 2000 πριν την εποχή του Πούτιν, το ποσοστό αυτό ήταν ακόμα χαμηλότερο δηλαδή 1,2. Από τότε μέχρι σήμερα έχει βελιωθεί αρκετά, αφού ανέβηκε κατά 50%. Υστερεί βέβαια με το 2,77 του 1959 και το 2,22 του 1987¹⁹.

Από την άλλη πλευρά, θα πρέπει να εξετάσουμε τι χώρα είναι και η Ουκρανία με την οποία η Ρωσία έχει εμπλακεί σε πόλεμο. Η Ουκρανία έχει σοβαρό πρόβλημα μείωσης του πληθυσμού της. Το 1990 ο πληθυσμός της ήταν 52.054.092, ενώ σήμερα (2025) μειώθηκε στα 38.759.076, όσο πληθυσμό είχε περίπου και το 1950²⁰. Η κύρια αιτία της μείωσης είναι η μετανάστευση. Μέσα σε 35 χρόνια η Ουκρανία έχασε περισσότερο πληθυσμό από το σημερινό συνολικό πληθυσμό της χώρας μας. Ένας χρησιμοποιούμενος δείκτης κοινωνικής αποσύνθεσης που μαστίζει σήμερα την Ουκρανία, είναι η παρένθετη μητρότητα που ασκείται με σκοπό το κέρδος. Η Ουκρανία είναι σήμερα η πιο φθηνή χώρα, για να νοικιάσεις ουκρανικά σώματα για την παραγωγή δυτικών παιδιών, κατέχει δηλαδή το 25% της παγκόσμιας αγοράς²¹.

Σήμερα η Ευρωπαϊκή Ένωση, ένα δηλαδή μεγάλο ποσοστό του λεγόμενου δυτικού κόσμου, δεν έγινε ποτέ μία αυτόνομη δύναμη, όπως μας πουλούσαν οι υποστηρικτές της, αλλά έχει εξαφανισθεί πίσω από το NATO, το οποίο τώρα είναι πιο υποταγμένο από ποτέ στις ΗΠΑ. Η Ευρώπη βρίσκεται μπλεγμένη σε έναν αυτοκαταστροφικό πόλεμο, βαθιά αντίθετο με τα συμφέροντά της. Η διακοπή των ρωσικών προμηθειών φυσικού αερίου, αύξησε το κόστος της ενέργειας της Ηπείρου αυτής και απείλησε τη βιομηχανία της. Το εμπορικό ισοζύγιο της ευρωζώνης από θετικό 116 δις. Ευρώ το 2021 έγινε ξαφνικά αρνητικό 400 δις. Ευρώ το 2022. Η βιομηχανία της έπαψε να είναι πιο ανταγωνιστική σε παγκόσμιο επίπεδο. Γιατί όμως η Ευρωπαϊκή Ένωση ενεπλάκη σε έναν πόλεμο, στέλνοντας στρατιωτικό εξοπλισμό πολλών δισεκατομμυρίων, ελλείπει οποιασδήποτε στρατιωτικής απειλής; Η Ρωσία ποτέ δεν επιτέθηκε ή απείλησε με εισβολή την Ευρώπη. Η Ανατολική Ουκρανία, στην οποία γίνεται πόλεμος, απέχει 2000 χλμ. από το Βερολίνο και 3000 χλμ. από το Λονδίνο, ενώ μόλις 100 χλμ. από τα ρωσικά σύνορα και 1000 χλμ. από τη Μόσχα. Άρα η Ρωσία πολεμά στα σύνορά της και διεξάγει έναν αμυντικό πόλεμο εναντίον ενός επιθετικού δυτικού κόσμου.

Πώς όμως όλα τα παραπάνω συνάδουν με την τοποθέτηση της Ρωσίας στην 136^η θέση διαφθοράς από τη διεθνή διαφάνεια; Εσκεμμένη ενέργεια ή παραλογισμός; Ο σημερινός παραλογισμός της Δύσης έχει κάποια χαρακτηριστικά. Ένα από αυτά είναι η πλήρης εξαφάνιση του χριστιανικού υποστρώματός της. Έχουμε την τελική αποσύνθεση της χριστιανικής θρησκευτικής μήτρας στη Δύση. Ο προτεσταντισμός είναι νεκρός και μαζί με αυτόν εξαφανίστηκε η κοινωνική θητική και το συλλογικό αίσθημα. Σε μία κοινωνία η 'μηδενική θρησκευτική κατάσταση' παράγει τα χειρότερα: μία θεοποίηση του κενού²².

Ο γνωστός Γάλλος κοινωνιολόγος και πολιτικός επιστήμονας Emmanuel Todd πιστεύει ότι η Δύση σήμερα ζει μία μηδενική χριστιανική κατάσταση. «**Οι αξίες του χριστιανισμού, οι οποίες οργανώνουν την κοινωνική ζωή, την ηθική και τη συλλογική δράση, δεν έχουν πια καμία αξία**»²³. Χαρακτηριστικά όπως η εξαφάνιση του βαπτίσματος, η μαζική αύξηση της καύσης των νεκρών, η άποψη ότι ο γάμος μεταξύ ατόμων του ίδιου φύλου είναι ισοδύναμος με το γάμο μεταξύ ατόμων διαφορετικού φύλου, στις διάφορες προτεσταντικές παραφυάδες και στο ρωμαιοκαθολικισμό δείχνουν ότι η δυτική κοινωνία έχει **φθάσει σε κατάσταση θρησκευτικού μηδενισμού**. Μόνο η Ανα-17 Emmanuel Todd, *Η ήττα της Δύσης*, σσ. 333-334.

18 <https://www.macrotrends.net/global-metrics/countries/rus/russia/fertility-rate>.

19 Ημερομηνία ανάκτησης 25/09/2025.

20 Βλ. ό. π.

21 <https://www.macrotrends.net/datasets/global-metrics/countries/ukr/ukraine/population>. Ημερομηνία ανάκτησης 25/09/2025.

22 Περισσότερα για αυτό το θέμα βλ. Emma Lambertin, "Lessons from Ukraine: Shifting international surrogacy policy to protect women and children" *Journal of Public and International Affairs* (1 May 2020).

23 Emmanuel Todd, *Η ήττα της Δύσης*, σσ. 187-191.

24 Ο. π., σ. 187.

Ο θάνατος της Δύσης και η αναγεννημένη Ρωσία

συνέχεια από τη σελ. 7

τολική Ευρώπη αντιστάθηκε σε αυτόν τον παραλογισμό. Τα κύρια χαρακτηριστικά, στα οποία βασίστηκε ο προτεσταντισμός και ο ρωμαιοκαθολικισμός, δηλαδή το βάπτισμα, η ταφή και ο γάμος πέθαναν. Ένα χαρακτηριστικό παράδειγμα: το 1888 η αποτέφρωση αντιπροσώπευε το 0,01% των κηδειών. Το 1960 αυξήθηκε στο 34,7% και σήμερα έχει φθάσει στο επίπεδο ρεκόρ του 85% στις Σκαδιναβικές χώρες, ενώ στην υπόλοιπη Δύση τα ποσοστά κυμαίνονται από 50% μέχρι 80%. Στη Ρωσία που δεν ακολουθεί τον αυτοκτονικό δρόμο της Δύσης, μόνο το 10% των κηδειών οδηγούνται σε αποτέφρωση²⁴.

Ο θρησκευτικός μηδενισμός της Δύσης την οδήγησε στη δική της κατάρρευση γεμίζοντάς την με μία αίσθηση κοινωνιολογικού και ιστορικού κενού που έχει κυριεύσει τις ελίτ και τις μεσαίες τάξεις της²⁵. Η Ευρωπαϊκή Ένωση έχει γίνει μία κοινωνία που δεν έχει σφαιρική αντίληψη του τι κάνει. Διακατέχεται από ένα θρησκευτικό κενό που το δημιούργησε η απόλυτη αλήθεια του νεοφιλελευθερισμού. Η Δύση από έναν ενεργό προτεσταντισμό οδηγήθηκε σταδιακά σε ένα μηδενικό προτεσταντισμό.

Επειδή όμως στις περισσότερες προτεσταντικές χώρες οι εθνικές και θρησκευτικές τάσεις ήταν σε μεγάλο βαθμό συνυφασμένες μεταξύ τους, κανείς μπορεί να συμπεράνει ότι η τελική κατάρρευση της θρησκείας είχε ως συνέπεια και την κατάρρευση του εθνικού αισθήματος. Ο μηδενικός προτεσταντισμός οδήγησε σε ένα μηδενικό έθνος.

Σήμερα, σύμφωνα με τον Emmanuel Todd, υπάρχει μία ομάδα ατόμων στην Ουάσιγκτον που δε συγκρατείται από μία εθνική ή παγκόσμια πίστη και στερείται εντελώς κάθε κοινής ηθικής. Η ομάδα αυτή είναι ένας καθαρά τοπικός μηχανισμός ρύθμισης των πεποιθήσεων και των πράξεων. Στην πραγματικότητα, αυτά τα άτομα υπάρχουν μόνο συσχετιστικά, δηλαδή δεν καθορίζουν πλέον τις πράξεις και τις αποφάσεις τους με σημείο αναφοράς εξωτερικές και κυρίως ανώτερες θρησκευτικές ή ηθικές αξίες. **«Τα άτομα που αποτελούν την ηγετική ομάδα της μεγαλύτερης δύναμης του κόσμου δεν υπακούνε πλέον σε ένα σύστημα ιδεών που το υπερβαίνει, αλλά αντιδρούν σε ερεθίσματα που προέρχονται από το τοπικό δίκτυο, στο οποίο ανήκουν»**²⁶. Πρέπει να εγκαταλείψουμε το αξίωμα του ορθολογισμού, αφού οι ΗΠΑ δεν αναζητούν κέρδη αξιολογώντας τα κόστος.

Για να δώσουμε ένα παράδειγμα: Οι δύο σημαντικότερες προσωπικότητες των ΗΠΑ με τη μεγαλύτερη επιρροή στον πόλεμο της Ουκρανίας, στην κυβέρνηση του προέδρου Τζο Μπλίνκεν (2021-2025), ήταν ο Άντονι Μπλίνκεν (Anthony John Blinken) και η Βικτώρια Νούλαντ (Victoria Jane Nuland), υπουργός Εξωτερικών και υφυπουργός Εξωτερικών αντίστοιχα. Οι γονείς του υπουργού είναι εβραϊκής καταγωγής, μάλιστα ο παππούς του, από την πλευρά του πατέρα του, γεννήθηκε στο Κίεβο, ενώ ο πατέρας της υφυπουργού είναι Ουκρανός εβραϊκής καταγωγής. Γιατί όμως αυτοί οι δύο πολιτικοί υποστήριξαν την Ουκρανία, μία χώρα με έντονο αντισιμιτικό παρελθόν και σημερινό νεοναζισμό; Η μηδενική κατάσταση της θρησκείας συνοδεύεται και από παντελή έλλειψη ιστορικής συνείδησης²⁷.

Η μηδενική θρησκευτική κατάσταση στην οποία έχει περιέλθει η Δύση, εκφράζει ένα κενό και μία τάση ανεπάρκειας του Υπερεγώ. Ορίζει το τίποτα, το μηδέν που θα παράγει ωστόσο κάτι, μία αντίδραση προς όλες τις κατευθύνσεις: κάτι ηλίθιο, κάτι άθλιο. Ο μηδενισμός ειδωλοποιεί το τίποτα και δυστυχώς σήμερα είναι παρών και στη δυτική και κεντρική Ευρώπη όσο και στη Βόρεια Αμερική. Η Δύση λοιπόν πέθανε και στα βήματά της πορεύεται και η Ελλάδα.

24 https://en.wikipedia.org/wiki/Cremation_by_country. Ημερομηνία ανάκτησης 25/09/2025.

25 Emmanuel Todd, *Η ήττα της Δύσης*, σσ. 198-199.

26 Ο. π., σσ. 345-346.

27 Ο. π., σ. 352.

Ν. Πλαστήρας: Ο Πολιτικός παράδειγμα προς μίμηση!

συνέχεια από τη σελ. 1

Σοκ και δέος, απελπισία, αβεβαιότητα για το αύριο που διαγράφεται ζοφερό και χωρίς ελπίδα, είναι λίγα από τα στοιχεία που συνθέτουν την ψυχολογία του Ελληνικού λαού σήμερα, επειδή κάποιιοι ασυνείδητοι τρωκτιστές, απόλιδες και απατρίδες, οδήγησαν τη χώρα στην οικονομική καταστροφή, αφού πρώτα καταρράκωσαν τις διαχρονικές μας αξίες, που στηρίζουν τα θεμέλια της Ελληνικής κοινωνίας. Και για να γίνω περισσότερο σαφής, θα παραθέσω περιληπτικά κάποια στοιχεία απ' τη ζωή και την προσφορά ενός μεγάλου Στρατιωτικού και Πολιτικού, του Νικ. Πλαστήρα. Ο Νικόλαος Πλαστήρας, υπήρξε άνθρωπος ξεχωριστού κύρους και εντιμότητας. Διαπνεόταν από φλογερό πατριωτισμό και διακρινόταν για τη γενναιότητά του, την ειλικρίνεια, την ανιδιοτέλεια και την αγνότητα του χαρακτήρα του. Αξίζει να αναφέρουμε ένα πρωτόγνωρο περιστατικό από την ιδιωτική του ζωή, με την απέλπιδα προσδοκία ότι πολλοί απ' τους σημερινούς ιθύνοντες θα προβληματιστούν και θα αναθεωρήσουν τις απόψεις τους. Λίγες μέρες μετά την κηδεία του (29 Ιουλίου του 1953), οι συγγενείς του «κατέγραψαν» τα «περιουσιακά» του στοιχεία. Βρήκαν, κύριοι «Τσοχατζόπουλοι», στην τσέπη του 216 δρχ. και 10 δολάρια. Καμιά κατάθεση σε Τράπεζα. Κανένα ακίνητο. Ούτε σπίτι δικό του δεν είχε. Κάποτε που λέτε, κύριοι «πανούργοι κι άπληστοι της Πολιτικής», ένας στενός του φίλος είχε πάρει πρωτοβουλία να του εξασφαλίσει μόνιμη στέγη, για να μην περιφέρεται εδώ κι εκεί σε ξενοδοχεία και δωμάτια. Πήγε λοιπόν σε μία Τράπεζα και μίλησε με το Διοικητή. **Τι;** Απόρρησε εκείνος. Ο Πλαστήρας δεν έχει σπίτι; Βεβαίως και θα του δώσουμε ό,τι δάνειο θέλει και μάλιστα με τους καλύτερους όρους. Πάρτε αυτό το έντυπο να το συμπληρώσει και να το υπογράψει. Το δάνειο θα εγκριθεί αμέσως. Χαρούμενος ο φίλος που λέτε, έτρεξε στον Πλαστήρα, να του αναγγείλει το ευχάριστο νέο. **«Αιντε ρε Γιάννη»** του απάντησε ο Πλαστήρας. **«Με τι μούτρα θα βγω στο δρόμο, αν**

μαθευτεί πως εγώ, ο συνταξιούχος, πήρα τόσο δάνειο για σπίτι;» Έσκισε το έντυπο στα τέσσερα και το πέταξε. Ακούτε σεις, κύριοι «Τσοχατζόπουλοι» και οι άλλοι μεγαλοσχήμονες της πολιτικής και όχι μόνο, που απαρτίζουν το δικό σας περίγυρο; Ο Πλαστήρας λέει θα ντρεπόταν για τα μούτρα για ένα «κολόσπιτο», όπως μας είπε κάποτε κάποιος άλλος «προοδευτικός» σαν και σας. Ο Πλαστήρας που τον Αύγουστο του 1922, ήταν αυτός που συγκράτησε την ορμή των ατάκτων του Κεμάλ, στην οπισθοχώρηση των Ελληνικών Στρατευμάτων και έδωσε έτσι στο στρατό τη δυνατότητα ασφαλούς επιβίβασης στα πλοία από το λιμάνι του Τσεσμέ. Ο Πλαστήρας, ο αποκαλούμενος «**Μαύρος Καβαλάρης**», όπως τον ονόμασαν, τόσο στο στρατιωτικό, όσο και στο πολιτικό πεδίο, που για τις ανδραγαθίες και το ήθος του, η Δ' Συντακτική Συνέλευση των Ελλήνων το Μάιο του 1924, του απένειμε τον τίτλο «**άξιος της Πατρίδας**».

Ο Πλαστήρας που αποχαιρετούσε τους στρατιώτες που πέθαιναν για την Πατρίδα, με δάκρυα στα μάτια, όλους μαζί και τον καθένα χωριστά. Ενώ εσείς κύριοι «Τσοχατζόπουλοι» (και είστε αρκετοί), υποχρεώσατε με τον τρόπο σας τα Ελληνόπουλα να υπηρετούν την Πατρίδα σε γερμένα υποβρύχια και προβληματικά ελικόπτερα, γιατί το μόνο που είχατε στο τσερβέλο σας, ήταν το ύψος της μίζας, επιδεικνύοντας εγκληματική αδιαφορία για όλα τα υπόλοιπα. Αυτός ήταν ο Πλαστήρας, κύριοι «Τσοχατζόπουλοι» της διαπλοκής και της ανευθυνότητας και ξέρετε γιατί; Διότι όντας πλημμυρισμένος από Ελλάδα, περίσσευε το φιλότιμο και η αγάπη του για την Πατρίδα, σε τέτοιο βαθμό, ώστε πράξεις που στρέφονταν εναντίον της, να αποτελούν γι' αυτόν εσχάτη προδοσία, ή στην καλύτερη περίπτωση Εθνικό Έγκλημα. Τα υπόλοιπα τα αφήνουμε στον αναγνώστη, για να σκεφθεί και να σας αποδώσει τα «εύσημα» που σας αξίζουν, επιστρατεύοντας τη δική του φαντασία, πράγμα εύκολο άλλωστε, αφού τα αισθήματα που τρέφουμε για όλους εσάς, εμείς οι αγανακτισμένοι απλοί Έλληνες πολίτες, συμπίπτουν απόλυτα και μπορούν να αποδοθούν, κατά τη γνώμη μας, με τρεις μόνο λέξεις: Απέχθεια, αδιά και αποστροφή. Τέλος παραμένει το ερώτημα: Θα βρεθεί άραγε κάποιος Πλαστήρας να υποχρεώσει όλους τους ανέντιμους (κατ' άλλους λαμόγια) να λογοδοτήσουν, όπως τους αξίζει και να περισώσει, ότι απέμεινε; Απίθανο να συμβεί κάτι τέτοιο, θα μου πείτε. Σύμφωνα! Όμως, επειδή ζούμε στη χώρα των απίθανων πιθανοτήτων, είμαστε της γνώμης ότι οι εν λόγω «κύριοι», θα πρέπει να κρατήσουν στο πίσω μέρος του μυαλού τους και αυτό το ενδεχόμενο καλού-κακού. Δεν ξέρεις καμιά φορά, από κανέναν «ζωηρό» της δικαιοσύνης λειτουργό, τι μπορεί να συμβεί... Δηλαδή, τι «κέφια» και «στροφές» ανάποδες μπορεί να πάρει... Πάντως, τα πάντα μπορούν να συμβούν! Ας το προσέξουν καλά οι ιθύνοντες αυτό, προτού να είναι αργά για το Έθνος και το λαό μας.

* Ο Γεώργιος Ν. Ξενόφως είναι Λογοτέχνης-Ποιητής, Ιστορικός Μελετητής, Συγγραφέας

Γράφει ο Γεώργιος Ν. Ξενόφως *

ΑΓΩΝΑΣ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΩΝ ΑΓΩΝΙΖΟΜΕΝΩΝ
ΛΑΡΙΣΙΑΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ
ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 342
ΚΩΔ. ΥΠ. 061603
ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2025

Ιδιοκτήτης Εκδότης
Διευθυντής

Τριαντάφυλλος Ι. Τσιόπουλος
ΣΥΝΤΑΣΣΕΤΑΙ ΑΠΟ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Γραφεία: Αιόλου 20 & Αστροναυτών,
Τ.Κ. 41221 Λάρισα
Τηλ.: 2410 284644
Τηλ.: 2410 554068

Εκδίδεται με προαιρετικές προσφορές
ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ

www.agonas.org
info@agonas.org

ΕΛΛΑΣ- ΕΛΛΑΣ, ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΚΑΙ ΤΥΡΒΑΖΗ ΠΕΡΙ ΠΟΛΛΑ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΕΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΟΥΤΙΔΑΝΟΙ !

(Μας παρουσίασαν ως παράδεισο την Ε.Ο.Κ., αλλά μας οδηγούν σταθερά στο δρόμο προς την “κόλαση”)

Θα αναφερθώ σε μερικές προκλήσεις του τελευταίου καιρού που με προβλημάτισαν και με αγανάκτησαν. Το ερέθισμα που με διήγειρε και με αναστάτωσε, προήλθε από όλο αυτό το κόλπο που μεταχειρίζονται οι εκάστοτε κυβερνώντες μέσω και των μηχανισμών τεχνητών δημοσιοποιήσεων.

Κανένας από τους επικαθήμενους στους θρόνους της κοσμικής εξουσίας, κανένας από τους υποσχόμενους σημαφόρους των πολιτικών και κοινωνικών αλλαγών, κανένας από τους τελάληδες των προεκλογικών υποσχέσεων, δεν μπόρεσε ή δε θέλησε να σταματήσει αυτό το εκπτώτικο και σαρωτικό φαινόμενο της Οικονομίας.

Ουρανομήκειες φωνές ως αντιπολίτευση, ως κυβέρνηση τα ξεκούν και άλλα ψηφίζουν. Ακούω, ολούθε, κραυγές και εκρήξεις οργής για τη λοιμική νόσο της ζούλας σε μερικούς κομματισμούς των κοινοτικών επιδοτήσεων. Ακούω, ωστόσο – παράλληλα τα εκατομμύρια που ταχυδρομούνται προς την Ουκρανία. Τις διθυραμβικές οικονομικές παροχές προς τους λαθρομετανάστες. Το εκρηκτικό φαινόμενο με τις Ανεξάρτητες αρχές, οι πιο πολλές δεν έχουν λόγο ύπαρξης και πολλών άλλων ακόμα και έτσι φθάσαμε σ' αυτά τα τραγικά αποτελέσματα.

Η Ελλάδα με την πτώση της δικτατορίας και την “**αποκατάσταση της Δημοκρατίας**” (24

Ιουνίου 1974), είχε μια κραταιά οικονομία, με δημόσιο χρέος, σχεδόν ανύπαρκτο, με πολύ ισχυρό νόμισμα (το ένα γερμανικό μάρκο αντιστοιχούσε 7,40 δρχ. και το 2001 πριν μπούμε στην ΟΝΕ, έφθασε 174,22 δρχ.), μηδενική ανεργία, ένα πολύ καλό βιοτικό επίπεδο των πολιτών, μια ακμάζουσα βιομηχανία και βιοτεχνία και έναν αγροτικό τομέα παραγωγικότατο.

Άξαφνα ήρθαν τα πάνω κάτω, η κατάσταση άλλαξε τόσο ραγδαία που δεν μπορεί ανθρώπινος νους να το φανταστεί.

Αυτά που συνέβησαν στην Ελλάδα τα τελευταία πενήντα χρόνια, θα πρέπει, μελλοντικά, να διδάσκονται στις σχολές Πολιτικών και Οικονομικών Επιστημών ως παράδειγμα αποτροπής. Δηλαδή με πόση δυσκολία στήνεται μια οικονομία, πόσο εύκολα καταστρέφεται και πως υποβαθμίζεται η ποιότητα ζωής ενός λαού.

Γ' αυτό θα θυμίσω πράγματα και γεγονότα που οι παλαιοί τα ξέχασαν ή δε θέλουν να τα θυμούνται για δικούς τους λόγους και οι νέοι που δεν τα έζησαν, πρέπει να τα μάθουν, ώστε να μην τα επαναλάβουν και εμείς να τα φέρουμε στην Επικαιρότητα, ώστε να μην ξεχαστούν και ας πονάνε.

ΠΩΣ ΑΝΑΠΤΥΧΘΗΚΕ Η ΕΛΛΑΔΑ

Οι Αμερικανοί, όταν μας βοήθησαν με το σχέδιο Μάρσαλ (1947), δεν περίμεναν ότι η Ελλάδα θα δημιουργούσε βαριά βιομηχανία. Έπεσαν έξω, διότι «**το επιχειρηματικό δαιμόνιο του Έλληνα** (είχε δηλώσει ο Γκαστόν Τορν, πρώτος πρόεδρος της Κομισιόν) **δημιουργεί πλούτο, θέσεις εργασίας και ενισχύει το κράτος**».

Γεγονός πάντως είναι ότι η μεταπολεμική εποχή στην

Ελλάδα σηματοδεύτηκε από την ανάπτυξη της εγχώριας βιομηχανίας. Αυτό οφείλονταν **α)** στην ιδιωτική πρωτοβουλία, **β)** σε συγκεκριμένες ευνοϊκές πολιτικές, όπως το καθεστώς δασμοπροστασίας που αποθάρρυνε τις εισαγωγές και ευνόησε την εγχώρια παραγωγή και **γ)** στο νόμο 2687/53 και 4171/61 που θέσπιζε «**το αφορολόγητο των κερδών της βιομηχανίας**», όταν τα κέρδη θα επενδύονταν σε βιομηχανική δραστηριότητα ή σε άλλες παραγωγικές επενδύσεις.

Συγκεκριμένα μέχρι το 1974 είχαμε ανάπτυξη: στη **Βιομηχανία 11,4%**, στη **Μεταποίηση 12,4%**, σε **Δημόσιες Επενδύσεις 10%**, και **Ιδιωτικές 10,2%**. Οι δε Εξαγωγές

είχαν χτυπήσει κορυφή, έφθασαν τα **339,7%**, το δε Νόμισμα – **η δραχμή** – από τη **10^η θέση** που κατείχε παγκοσμίως σε αγοραστική δύναμη, κατέκτησε **την 1^η θέση**. Και για πρώτη φορά στην ιστορία το **1973 έγινε υπερτίμηση κατά 10%**.

Η κατάσταση άρχισε να αλλάζει με την είσοδό μας στην Ενωμένη Ευρώπη ή Ε.Ο.Κ.

Ο Κων/νος Καραμανλής μετά την υπογραφή της Συνθήκης Σύνδεσης Ελλάδας με την **ΕΟΚ** (20/5/1979) είχε πει στον τότε Πρόεδρο του Συνδέσμου Ελληνικών Βιομηχανιών κ. Λεων. Κανελλόπουλο της τσιμεντοβιομηχανίας **ΤΙΤΑΝ**: «... υπέγραψα τη συμφωνία με την ΕΟΚ... **Σας έριξα εσάς τους βιομηχάνους στη θάλασσα. Τώρα μάθετε να κολυμπάτε**».

Η ελληνική βιομηχανία σιώπησε, αλλά συνέχισε το δημιουργικό της έργο. Η απάντηση δόθηκε την 1^η Δεκεμβρίου 1979 στη διημερίδα «**Συνάντηση των Αθηνών**» από τον Πρόεδρο του **ΣΕΒ** Δημ. Μαρινόπουλο στον Καραμανλή – **εκπροσωπούμενου από τον Υπουργό Συντονισμού-Προγραμματισμού Παν. Παπαληγούρα** –: «**Λοιπόν, κολυμπούμε και πιστεύω πως θα τα καταφέρουμε να βγούμε στη στεριά της Ευρώπης**».

Είναι αλήθεια ότι οι βιομήχανοι πίστευαν ότι μπορούσαν να τα βγάλουν πέρα μόνοι τους, διότι η βιομηχανία που ήταν ο μεγαλύτερος εργοδότης της Ελλάδας, έφθασε να απασχολεί την περίοδο **1955-1974** πάνω από **1.000.000 εργαζόμενους** και με τη βιοτεχνία ξεπερνούσαν το **1.700.000**, την ώρα που το δημόσιο απασχολούσε **250-300.000**. Οι όροι όμως αντιστράφηκαν και έφθασαν το 2010 στο Δημόσιο, μαζί με τις **ΔΕΚΟ**, να απασχολούνται πάνω από **1.250.000**

έναντι **300.000 εργαζόμενους στην βιομηχανία και βιοτεχνία συνολικά**.

Η αρχή της αποβιομηχάνισης άρχισε μετά τη μεταπολίτευση.

Η επικράτηση της σοσιαλομανίας του Καραμανλή (1975-1980) που δεν ήθελε να θεωρηθεί ότι ήταν ένας συνεχιστής της πολιτικής της χούντας.

Το πρώτο ξεκίνημα ήταν με την αγορά της “**ΟΛΥΜΠΙΑΚΗΣ ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ**” από τον **Ωνάση** που πλήρωσε το ελληνικό κράτος **68 εκατ. Δολάρια** τον Αύγουστο του 1976, ενώ τη ζητούσαν δύο όμιλοι και μαζί και ο Ανδρεάδης, να την αγοράσουν με περισσότερα χρήματα. Αποτέλεσμα μετά από 30 χρόνια η “**Ολυμπιακή**” να φαλιρίσει και όλοι οι Έλληνες να πληρώσουμε ζημία **κοντά στα 3 δις ευρώ**.

Η δικτατορία το 1974 παρέδωσε στον Καραμανλή ένα δημόσιο χρέος **330 εκατ.** (αυτό-εξόφλητο λόγω της μεγάλης βιομηχανικής και αγροτικής ανάπτυξης), το οποίο μετά από επτά (7) χρόνια η κυβέρνηση Καραμανλή το έφτασε στα **οκτώ (8) δις**.

Η κυβέρνηση της **Ν.Δ.** και στη συνέχεια του **ΠΑΣΟΚ** καίδεύανε τα αυτιά των συνδικαλιστών και υπόσχονταν σταδιακή αλλαγή στα εργασιακά με **35ωρο, 7ωρο, 5ήμερο** πλήρους απασχόλησης, με πλήρεις αποδοχές και πλήρη ασφάλιση, την ώρα που η Πορτογαλία και η Ισπανία επεδίδωκαν το μεγάλο άλμα της ένταξης **στην ΕΟΚ** και τον εκβιομηχανισμό των χωρών τους.

Άρχισε ο χορός των λουκέτων που τον άνοιξε η **ΤΕΟΚΑΡ** το 1980, σε μια περίοδο που η **ΝΙΣΣΑΝ** επιθυμούσε διακαώς τη βιομηχανική παρουσία στην Ευρώπη με αντάλλαγμα την εργατική ειρήνη. Το αποτέλεσμα ήταν ο ιαπωνικός όμιλος να μεταφερθεί στην Αγγλία **στέλνοντας 420 οικογένειες** της περιοχής του Βόλου στην ανεργία.

Η “**αντιβιομηχανική επανάσταση**” ξεκίνησε με την κατάργηση του Υπουργείου Βιομηχανίας το 1976 που είχε ιδρυθεί με το **Ν. 1671/1951** – **τι το ήθελαν, αφού είχαν προγραμματίσει να κλείσουν τα εργοστάσια** – έτσι στήνουν τη Γενική Γραμματεία Βιομηχανίας ως κλάδο του Υπουργείου Οικονομικών και πάγωσε κάθε βιομηχανική δραστηριότητα. Κυκλοφορούσε το εξής σλόγκαν εκείνη την εποχή: “**Ο Καραμανλής έριξε λόγω Ε.Ο.Κ. τη βιομηχανία στη θάλασσα και ο Παπανδρέου την έπνιξε**”.

Με την κατάργηση σκάει η μεγάλη βόμβα στις 5 Δεκεμβρίου 1975 και εντολή Καραμανλή κρατικοποιούνταν **28 μεγάλα** συγκροτήματα του **Στρατή Ανδρεάδη**, από εργοστάσια λιπασμάτων, εταιρίες μεταφορών, πέντε τράπεζες, Ναυπηγεία, ηλεκτρικός σιδηρόδρομος κ.ά., που απασχολούσε πάνω από **40.000 εργαζόμενους** και κώνουν στις επιχειρήσεις περί τους **10.000 πολιτικούς κλακαδόρους** και το πιο χειρότερο, ότι ο Ανδρεάδης δικαιώθηκε από το Ευρωπαϊκό Δικαστήριο και ο λαός τον πλήρωσε ένα “**μικρό**” ποσό των **7,5 δις**. Ακολούθησαν τα ναυπηγεία Νιάρχου και συνέχισαν με κάθε τρόπο πως θα ξεφορτωθούν καθετί που λέγονταν βιομηχανία, ακόμα και τις Αμυντικές που ήταν για την άμυνα και ασφάλεια της χώρας.

Στις πρώτες **40 βιομηχανίες** που κρατικοποίησαν, διόρισαν αφεντικά **5.000 κρατικούς βιομήχανους από τον κομματικό σωλήνα**.

Όσοι μπόρεσαν να ξεφύγουν απ' αυτή τη βαρβαρότητα, ήρθε το 1981 η **Κυβέρνηση ΠΑΣΟΚ Ανδρ. Παπανδρέου** και έσπρωξε την ταφόπλακα. “**Πρέπει να ελέγξουμε τις παραγωγές – δήλωσε – ώστε να καθοδηγείται η πρωτοβουλία ως προς τι θα παράγει και που θα το διαθέτει...**”. Τι έκανε, για να τους αποτελειώσει; Πάγωσε τις τιμές των παραγόμενων προϊόντων με αγορανομική διάταξη, ώστε να μην επιτρέπεται καμιά αναπροσαρμογή. Αύξησε το ημερομίσθιο των εργαζομένων **κατά 50%**, μείωσε το

ΕΛΛΑΣ- ΕΛΛΑΣ, ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΚΑΙ ΤΥΡΒΑΖΗ ΠΕΡΙ ΠΟΛΛΑ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΕΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΟΥΤΙΔΑΝΟΙ!

(Μας παρουσίασαν ως παράδεισο την Ε.Ο.Κ., αλλά μας οδηγούν σταθερά στο δρόμο προς την “κόλαση”)

χρόνο εργασίας **στις 40 ώρες**, και καθιέρωσε την αυτόματη τιμαριθμική αύξηση αποδοχών (ΑΤΑ). Παραχώρησε ειδικά προνόμια στους συνδικαλιστές, δηλαδή να πληρώνονται από την επιχείρηση, χωρίς να εργάζονται. Οι δανειοδοτήσεις έγιναν απαγορευτικές, διότι τα επιτόκια των τραπεζών ανέβηκαν **στο 25%**, το κόστος παραγωγής ανέβηκε ανησυχητικά. Οι εξαγωγικές επιχειρήσεις έτσι βρέθηκαν στον αέρα, διότι δεν μπορούσαν να εκτελέσουν τις παραγγελίες που είχαν συμφωνήσει, και άρχισαν δικαστικές διαμάχες μεταξύ παραγγελιοδόχου και παραγγελιοδότη για διαφυγόντα κέρδη, καθυστερήσεων ως και μη παραδόσεων, έτσι δημιουργήθηκε μεγάλο τραύμα αξιοπιστίας στις εξαγωγές.

Οι εκπρόσωποι του επιχειρηματικού κλάδου προσπάθησαν να έρθουν σε κάποια επαφή με την κυβέρνηση, για να συζητήσουν για την καταστροφική πολιτική που ακολουθεί η κυβερνητική πολιτική για τη βιομηχανία – βιοτεχνία, τούτο στάθηκε αδύνατο.

Παρακολουθήστε τον επικείμενο απολογισμό: Οι εξαγωγές μέχρι τέλους του 1973 ήταν **στα 339,7%**, στο τέλος του 1981 κατέβηκαν **στο 168,9%** και το 1989 **έφθασαν... 25,6%**. Έτσι δημιουργήθηκε μια στρατιά “**προβληματικών**” επιχειρήσεων. Από την πίεση αυτή η κυβέρνηση και για να περιμαζέψει τα διασκορπισμένα λείψανα, έστησε τον “**Οργανισμό Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων**” (ΟΑΕ) και από τις 40 που υπήρχαν τώρα, έφθασαν στις 152 και για να τις “**εξυγιάνουν**”, τις γέμισαν από διορισμένους, καλοπληρωμένους, “**κρατικούς βιομηχάνους**”, που αντί “**εκσυγχρονισμό**” και “**εξυγίανση**” των επιχειρήσεων, λεπλάτψαν πάνω **από 3 τρις δρχ.** χρήματα του φορολογούμενου έλληνα και μετά τη μεγάλη “**ληστεία**”, έβαλαν πλώρη, να εξαφανίσουν τα πειστήρια της λεπλάσιας βάζοντας λουκέτα με **κηδεύχάρτα**.

Σαν να μην έφθαν όλα τα παραπάνω διόρισαν χιλιάδες άσχετους και άχρηστους ως επιτελικά στελέχη στις “**κρατικοποιημένες βιομηχανίες**” με πολύ παχυλούς μισθούς, οι οποίες από επικερδείς και βιώσιμες επιχειρήσεις έγιναν προβληματικές, τους δε χιλιάδες εργαζόμενους από πτωχευμένες (οι ίδιοι τις κατάντησαν) επιχειρήσεις τους απορρόφησαν σε δημόσιες υπηρεσίες χωρίς κανένα προσόν. Έτσι φθάσαμε από **300.000 Δημοσίους υπαλλήλους**, να ξεπεράσουμε το **1.000.000**, η χώρα δε σταμάτησε να παράγει και τους μισθοδοτούσε με δανεικά. Ήρθε και το κερασάκι στην τούρτα με το **Νόμο 84/84** και **2965** που απαγόρευε να δημιουργηθούν νέες βιομηχανίες ή να εκσυγχρονίσουν τις παλαιές και έδωσαν κίνητρα μάλιστα, για να απομακρύνουν τις υπάρχουσες εγκαταστάσεις ή να τις μεταφέρουν στο εξωτερικό, όπως και το έκαναν αρκετοί που μεγαλούργησαν και μεγαλουργούν σε διάφορες χώρες.

Ο ΠΛΟΥΤΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο Θεός, φαίνεται, αγάπησε και ευλόγησε με τα δύο χέρια αυτόν τον ευλογημένο τόπο που λέγεται **ΕΛΛΑΔΑ**, μας έδωσε τα πάντα, δηλαδή ό,τι έχουν όλες οι χώρες του πλανήτη και επί πλέον, σπάνιες ομορφιές, την παραδεισένια φύση με χάρεις ανεπανάληπτες και τις σπάνιες κλιματολογικές συνθήκες, ώστε να ζούμε ευχάριστα και να μπορούμε να παράγουμε μεγάλες ποικιλίες προϊόντα στον πρωτογενή τομέα εξαιρετικής ποιότητας λόγω του εύκαρπου μεσογειακού κλίματος.

Πριν **50 χρόνια** περίπου οι ασχολούμενοι με τον πρωτογενή τομέα αντιπροσώπευαν **το 53%** του πληθυσμού, το 1971 μειώθηκε **στο 35%**, το 2001 στο **17,2%** και το 2011 κατέβηκε στο **12,4%**. Η Ευρωπαϊκή πολιτική με δόλωμα τις επιδοτήσεις κατέστρεψε την παραγωγή.

Α) Ένα μικρό παράδειγμα: Από το σιτάρι γίνεται το ψωμί που είναι το βασικό είδος διατροφής, το δε Ελληνικό Ινστιτούτο Σιτηρών το 1957 δημιούργησε την ποικιλία Γ' 38290 που

ένα μαλακό σιτάρι, μεγάλης παραγωγής και ανθεκτικότητας και φθάσαμε μέχρι το 1984 να έχουμε, όχι μόνον επάρκεια, αλλά και να κάνουμε και εξαγωγές σε χώρες των Βαλκανίων.

Η ραγδαία μείωση της καλλιέργειας του μαλακού σιταριού ξεκίνησε μετά το 1984 με την **Κοινή Αγροτική Πολιτική (ΚΑΠ)** της Ε.Ε. με δελεαστικά (ύπουλα) κίνητρα, όπως: **α)** κάνετε αγρανάπαιση, πάρτε επιδότηση, **β)** φυτεύστε δένδρα (**ακακίες, λεύκες, καρυδιές...**), πάρτε επιδότηση, **γ)** παράγετε σκληρό σιτάρι, πάρτε επιδότηση κ.ά. **ΤΟ ΑΠΟΤΕΛΕΜΑ!!!**

Πριν την οικονομική κρίση (**μνημόνια**) είχαμε έλλειμμα πάνω από **1.200.000 τόνους** σιτάρι και αυτό καλύφθηκε με εισαγωγές από Ρωσία, Ουκρανία, Γαλλία...και αμφιβόλου ποιότητας.

Την περίοδο **2010-18**, εγκατέλειψαν τη χώρα **796.191**

64% να εγκαταλείψουν το επάγγελμα.

Η αντιστροφή ήρθε γρήγορα και απότομα με τεράστια ελλείμματα, από το χοιρινό, ενώ καταναλώνουμε **290.000 τόνους** κρέας, παράγουμε μόνο **110.000 τόνους**, ποσοστό 38%. Στο βόειο καταναλώνουμε **158.000 τόνους** και παράγουμε μόλις **20 τόνους**, ποσοστό **13%**. Στα πτηνοτροφικά έπεσε στο **74%**.

Στο γάλα, ενώ ήμασταν αυτάρκεις, η Ευρωπαϊκή Επιτροπή μας επέβαλε να μειώσουμε την παραγωγή **στο 50%**, ενώ χρειαζόμασταν **1.200.000 τόνους** αγελαδινού γάλακτος για διατροφή και παραγωγή άλλων προϊόντων (**τυρί, γιαούρτι, γλυκών κ.λπ.**). Το υπόλοιπο **50%** μας υποχρέωσαν να το εισάγουμε από Γερμανία, Ολλανδία... συμπυκνωμένο ή σε παγοκολώνες. Το πρώτο χρόνο απαγόρευσης οι αγελαδοτρόφοι, γιατί δεν υπάκουσαν στις διαταγές τους, πλήρωσαν πρόστιμο **5 δις δρχ.**

Γ) Τα οπωροκπευτικά που παράγουμε καλύπτουν μόνο το **35%**, τούτο οφείλεται στο ακριβό κόστος παραγωγής από φυτοφάρμακα, λιπάσματα, ρεύμα, νερό, μεταφορικά και το 2021 η Ελλάδα έδωσε για εισαγωγή από Τουρκία, Αργεντινή, Αίγυπτο... **308.217.976 ευρώ.**

Δ) Τα όσπρια που καταναλώνουμε ως Έλληνες το 75%, είναι εισαγόμενα από τον Καναδά, την Κίνα, την Τουρκία, την Ουκρανία... Εκεί έχουν φθηνό κόστος παραγωγής, γιατί τα φυτοφάρμακα που χρησιμοποιούν είναι πολύ φθηνά και

απαγορευμένα στην Ε.Ε., όπως το ίδιο και τα λιπάσματα κ.λπ.

Μόνο η ζάχαρη που εισάγουμε το χρόνο, φθάνει τους **332.224 τόνους**, ενώ πριν την ένταξη μας στην Ε.Ε. είχαμε όχι μόνο επάρκεια, αλλά καλύπταμε με τεράστιες εξαγωγές όλα τα Βαλκάνια.

Η ελληνική αγροτιά κατάφερε εδώ και αιώνες να θρέψει τον ελληνικό πληθυσμό και μάλιστα σε αντίξοες συνθήκες. Η ένταξη στην τότε **ΕΟΚ (Ιούνιος 1981)** με τα μεγάλα “**επιτεύγματα**” συσώρευσε τον πλούτο στα χέρια μερικών ολιγαρχών και κατέστρεψε την εθνική οικονομία, υποβάθμισε το βιοτικό επίπεδο των εργαζομένων και σύνθλιψε τη γεωργία, το ενεργοβόρο κύτταρο της οικονομίας με αποτέλεσμα από το 34% του πληθυσμού που ασχολούνταν με την γεωργία, να κατέβει περίπου στο 10% και εφθασαν να απασχολούνται το **έτος 2017 μόνο 528.000** άτομα. Έτσι αφανίστηκαν εκατοντάδες χιλιάδες φτωχομεσαία αγροτικά νοικοκυριά εγκαταλείποντας την κύρια αγροτική δραστηριότητα πάνω **από 1,8 εκατ.** Αγρότες.

Το Αγροτικό Εμπορικό ισοζύγιο **το έτος 1980** ήταν πλεονασματικό συν **6,8 δις. δρχ.** και το 2009 (πριν την κρίση – μνημόνιο) έγινε ελλειμματικό πλην **2,4 δις. ευρώ.** Το αγροτικό εισόδημα είχε συμμετοχή στον πρωτογενή τομέα του ΑΕΠ της χώρας, **το 1973 στο 14,7%**, το 1983 **στο 17,5%**, στο

άνθρωποι και έγιναν μετανάστες, γι' αυτό έπεσε η ανεργία, για το οποίο καυχείται η κυβέρνηση και μειώθηκαν και οι εισαγωγές σιταριού, δηλαδή το 2023 να έχουμε μόνο **893.000 τόνους**. Επί πλέον θα πρέπει να ανησυχούμε, διότι στη διατροφή μας έχουν εισχωρήσει αμφίβολα προϊόντα, στα οποία έχουν ανιχνευτεί ίχνη ραδιενέργειας και φυτοφάρμακα απαγορευμένα από την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Β) Άλλο μικρό παράδειγμα: Πριν μπούμε στην **ΕΟΚ**, η Ελλάδα είχε φθάσει να έχει αυτάρκεια σε όλη τη ζωική παραγωγή, σ' αυτό βοήθησαν τα δάνεια με τα πολύ χαμηλά επιτόκια που χορήγησε η δικτατορία. Έτσι δημιουργήθηκαν μεγάλες τροφικές μονάδες. Όστε στο χοιρινό να έχουμε επάρκεια **84%**, στο πτηνοτροφικό **100%**, στο αιγοπρόβειο **στο 94%** και στο βόειο **στο 66%**.

Με την είσοδό μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση άλλαξαν τα πάντα, με τις ποσοτώσεις στα προϊόντα, με τις επιδοτήσεις για αλλαγές ράσας στα βοοειδή και στα αιγοπρόβατα, από ελεύθερης βοσκής, έγιναν σταβλισμένα μέσα σε κλουβιά, έγιναν πολυδάπανα, με τις ζωοτροφές πιστοποιημένες από πολυεθνικές εταιρείες αλλιώς ούτε γάλα και ούτε κρέας πουλάς! Με αντιβιοτικά και ειδικές τροφές για γρήγορη ανάπτυξη και για το σφαγείο. Το κόστος έγινε δυσβάστακτο για τους επαγγελματίες κτηνοτρόφους. Έτσι ανάγκασε ένα **ποσοστό**

ΕΛΛΑΣ- ΕΛΛΑΣ, ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΚΑΙ ΤΥΡΒΑΖΗ ΠΕΡΙ ΠΟΛΛΑ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΕΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΟΥΤΙΔΑΝΟΙ!

(Μας παρουσίασαν ως παράδεισο την Ε.Ο.Κ., αλλά μας οδηγούν σταθερά στο δρόμο προς την “κόλαση”)

2009 3,7% και το 2012 στο 2,8%!

Η αγροτική δραστηριότητα εγκαταλείφθηκε και οι απομείναντες βρίσκονται στο χείλος της καταστροφής. Όλες οι επιδοτήσεις, ενισχύσεις, “βοήθειες” που δόθηκαν στον αγροτικό κόσμο κατά τη δεκαετία του '80, είχαν ως στόχο να χρυσώσουν το χάπι της Ε.Ε. και να παρουσιάσουν σαν παράδεισο την κόλαση. Αυτός ο “παράδεισος” στοίχισε στο ξεκλήρισμα του μισού αγροτικού πληθυσμού.

Συνοπτικά αναφέρουμε ότι το 1980 (μια χρονιά πριν την ένταξη στην ΕΟΚ) **το ΑΕΠ** (Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν) της χώρας ήταν **5,08 δισ. ευρώ** και το δημόσιο χρέος **στο 28,4%**. Το 1990 το ΑΕΠ ανέβηκε στα **39,11 δισ. ευρώ** και το δημόσιο χρέος **στα 79,6%**. Το 2000 το ΑΕΠ έφθασε **136,28%** και το δημόσιο χρέος ξεπέρασε τα **103,4%**. Το 2010 με τη λεγόμενη “κρίση χρέους” το ΑΕΠ έφθασε **τα 248,66 δισ. ευρώ** ενώ το χρέος ακούμπησε το **120,1%** και τέλος το 2020 ΑΕΠ έκανε το άλμα **στα 341,086 δισ. ευρώ** και δημόσιο χρέος **στο 206,3%**.

Η εφημερίδα “**ΤΟ ΠΑΡΟΝ**” σε άρθρο καταπέλτης για τους “**Ουτιδανούς**” κυβερνώντες έγραφε:

«**Από τη μια, μας ληστεύουν με τα άγρια μέτρα 1,8 δισ. ευρώ και, από την άλλη... δίνουμε 1,8 δισ. το χρόνο, για να εισάγουμε κρέας, φρούτα και λαχανικά Βρυξελλών...**

» **Θέλουμε ζύλο ή δε θέλουμε; Και πρώτα απ' όλους εκείνοι που είχαν στα χέρια τους τα κλειδιά της χώρας με τους τωρινούς να έχουν κι εκείνοι μερίδιο, αν και μικρότερο... που αντί για λαχανικά και άλλα αγροτικά προϊόντα τους παρότρυναν να φυτεύουν στα λιβάδια και στα χωράφια... φωτοβολταϊκά! Και οι υπουργοί Ανάπτυξης έστελναν στα καφενεία τους παραγωγούς.**

Τους τότε μαθητευόμενους μάγους πληρώνει τώρα η χώρα» (“**Παρόν**”, 3/7/2016).

Με την απόφαση της κυβέρνησης να ψηφίσει τη συμφωνία Ευρωπαϊκής Ένωσης – **Mercosur** έρχεται το τέλος του πρωτογενούς τομέα της Ελλάδος (**γεωργία, κτηνοτροφία, αλιεία, μελισσοκομία**), αυτά που θα έρθουν – φωνάζουν οι ευρωπαϊκές οργανώσεις, θα είναι εφιαλτικά. Είναι “**προδοσία της Ευρωπαϊκής γεωργίας**”.

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή Γάλακτος European Milk Board καταγγέλλει ότι η έγκριση της συμφωνίας είναι “**Προδοσία της Γεωργίας της Ε.Ε.**” και “**μετωπική επίθεση**” στον πρωτογενή τομέα.

“**Οι Ευρωπαίοι παραγωγοί καλούνται να ανταγωνιστούν προϊόντα που παράγονται με απαγορευμένα φυτοφάρμακα – όπως – πάνω από 30 δραστικές ουσίες χρησιμοποιούνται στη ζαχαροκάλαμο στη Βραζιλία που είναι απαγορευμένα στην Ε.Ε. και άνω του 52% των φυτοφαρμάκων που επιτρέπονται στο καλαμπόκι στη Mercosur, δεν επιτρέπονται στην Ευρώπη**”.

Επί πλέον οι χώρες της **Mercosur** καλλιεργούν και γενετικά τροποποιημένα φυτά, μόνο δε η Αργεντινή και η Βραζιλία έχουν έκταση **900.000.000 στρέμματα**, ήτοι **30 φορές** η συνολική έκταση της Ελλάδας.

Η υπογραφή αυτής της συμφωνίας για την Ελλάδα θα είναι πλήρης καταστροφή, θα ισοπεδώσει τις τιμές των αγροτικών προϊόντων, θα εξοντώσει όλους τους κλάδους της ελληνικής πρωτογενούς παραγωγής, αλλά και την υγεία των πολιτών.

ΟΡΥΚΤΟΣ ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΠΛΟΥΤΟΣ

Όταν η Ελλάδα το 1980 έγινε το 9^ο μέλος της “**Ενωσης Οικονομικών Κρατών**” (ΕΟΚ) ο τότε πρόεδρος της Γκαστόν Τορν δήλωσε: “**Η Ελλάδα μπαίνει στην ΕΟΚ με τρία πλεονεκτήματα. Την εμπορική ναυτιλία, τον ορυκτό της πλούτο και το επιχειρηματικό δαιμόνιο των Ελλήνων**”.

Δύο χρόνια ενωρίτερα που γίνονταν οι διαπραγματεύσεις

για την ένταξη, η εφημερίδα FINANCIAL TIMES σε άρθρο έγραφε: «**Όταν η Ελλάδα γίνει... μέλος της ΕΟΚ, ο εκτεταμένος πλούτος της θα εφοδιάζει την Κοινή Αγορά με μεγάλη ποσότητα πρώτων υλών, που θα συμβάλουν στην εξασφάλιση ουσιαστικής αυτάρκειας της Κοινότητας ως προς τα πολλά προϊόντα**» (Βιομ. Επιθεώρηση 1978, σελ. 257).

Το 1981, ένα χρόνο μετά την υπογραφή ένταξης, 75 Γάλλοι δημοσιογράφοι επισκέφθηκαν την Ελλάδα, για να γνωρίσουν “**ιδίους όμμασι**” τον Ορυκτό πλούτο της Ελλάδος, διότι μέχρι τότε μόνο τον άκουγαν. Τότε έγραφαν οι Γαλλικές εφημερίδες: «**Η Ελλάδα θα γίνει η μεταλλουργία της Ευρώπης...**». Τι έγινε όμως; Και γιατί όλα αυτά ξεχάστηκαν;

Όλα αυτά δημιουργούν προβληματισμό, μια χώρα σαν την Ελλάδα με τέτοιο και μοναδικό πλούτο στο υπέδαφός της: **Ουράνιο, Όσμιο, Σμηκτίτες, Νικέλιο, Χαλκό, Αλουμί- νιο, Βωξίτες, Μαγγάνιο, Χρωμίτες, Λιγνίτες, Κόκκινο**

Υδράργυρος, Μαγνήσιο, Χρυσό, Πετρέλαιο, Φυσικό Αέριο. Επτά ύλες χρήσιμες και στρατηγικής σημασίας για την Ευρωπαϊκή Βιομηχανία, τα: Αντιμόνιο (**Sb**), Πλατινοειδή μέταλλα (**PGE**), σπάνιες γαίες (**REE**), Γάλλιο (**Ga**), Γερμάνιο (**Ge**), Ίνδιο (**In**) και γραφίτης. Υπάρχουν σημαντικές ποσότητες, για να καλύψουν για χρόνια όλες τις βιομηχανίες.

Υπάρχουν τεράστιες ποσότητες από ορυκτά που χρησιμοποιούν στις βιομηχανίες, υψηλής σημασίας, τα: **λευκόλιθος, χαλαζίας, ολιβίτης, περλίτης, λευκά ανθρακικά, ζεόλιθος, αζουρίτης, σμιθσονίτης, αραγωνίτης, κοντίτης, δολομίτης** και άλλα δέκα πέντε ακόμα.

Μ' αυτόν τον ορυκτό πλούτο μπορούσαμε να κατασκευάσουμε τα πάντα, από αυτοκίνητα, πλοία, πυρηνικά εργοστάσια, αεροπλάνα, φάρμακα, πυρηνικά συστήματα, κάθε είδους ηλεκτρικής συσκευής (**ψυγεία, κουζίνες, τσιπ υπολογιστών...**).

Για ποιο λόγο η Ελλάδα με όλον αυτόν τον πλούτο, μοναδικό στην Ευρώπη και όχι μόνο, να μην έχει αναπτύξει ανάλογες βιομηχανίες;

Τι συνέβη άξαφνα μεγάλες και υγιείς επιχειρήσεις και εργοστάσια που **δούλευαν “ρολόι”** μέχρι το 1975 με τεράστιες εξαγωγές και δισεκατομμύρια έσοδα στο κράτος και χιλιάδες θέσεις εργασίας στο λαό, άρρισαν το ένα μετά το άλλο να κλείνουν και να γίνονται κουφάρια, κατοικίες κοράκων και νυχτερίδων;

Πώς γίνεται η Ελλάδα, η μοναδική χώρα στην Ευρώπη με “βαρέα” μέταλλα, σιδηροχρώμιο, νικέλιο, και να μην παράγει ούτε ένα γραμμάριο ανοξείδωτο χάλυβα, ούτε ακόμα και ξυραφάκια;

Ο πρώην υπουργός Ευριπίδης Στυλιανίδης είχε πει και αυτός μεταξύ πολλών άλλων: «**Ναι, έχουμε τεράστιο υπεδάφιο πλούτο, πώς ως τώρα δεν τον έχουμε εκμεταλλευτεί...**».

Ακόμα και στον ΟΗΕ υπάρχει έκθεση με τον ορυκτό πλούτο της Ελλάδος: «**Η Ελλάδα είναι γεμάτη θησαυρούς ορυκτού πλούτου**» και προχωρεί: «**βάσει ερευνών και δοκιμαστικών εξορύξεων σε διάφορες περιοχές της Ελλάδος, η χώρα κάθεται επάνω σε εδάφη με δεκάδες εξαιρετικά σπάνια ορυκτά, που χρησιμοποιούνται στην βαριά βιομηχανία, την αεροναυτική κ.λ.π. τα οποία διαθέτει σε μεγάλες ποσότητες...**» και συνεχίζει: «**Αυτό σημαίνει ότι θα μπορούσε η Ελλάδα να εξελιχθεί σε**

ένα νέο “Ελντοράντο”...». (εφ. “**TACHY- ΔΡΟΜΟΣ**” Καβάλας)

Το πιο εξοργιστικό είναι πως τόλμησαν οι κυβερνώντες να βάλουν λουκέτα στις εθνικές αμυντικές βιομηχανίες της χώρας, **δεν τους έλεγχε η συνείδησή τους, γι' αυτό που έκαναν;**

ΕΘΝΙΚΗ ΑΜΥΝΤΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ

Ο δημοσιογράφος Αλ. Παπαχελάς έγραφε στην εφημ. “**ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ**”.

«**Τον δρόμο της παρακμής πήρε η κρατική αμυντική βιομηχανία που μέ-**

χρι κάποια εποχή στεκόταν και μπορούσε να διεκδικήσει υπερβολικές μεγάλων εταιρειών. Εκεί έμπλεξαν συνδικαλιστές, κομματικοί αξιωματούχοι, που διόριζε το πολιτικό σύστημα, και η συνέχεια είναι γνωστή. Δεν φτιάχναμε τίποτα μόνοι μας και ό,τι προσπαθούσαμε να φτιάξουμε μας κόστιζε 3-4 φορές πιο ακριβά... Στην πράξη φαγώθηκαν σε «Καγιέν» και κλιδάτη ζωή για λίγους, καλά διασυνδεδεμένους, επιχειρηματίες και τους προστάτες τους...» (“**ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΗ**”, 4/9/2013).

Για ιλαροτραγωδία έγραφε ο Στρατηγός ε.α. Κων. Φράγκος, και το πρόσφερε στους ευαίσθητους έλληνες ως “ορεκτικό”:

«**Στις Ελληνικές Αμυντικές Βιομηχανίες διορίζονταν ως Πρόεδρος και Διευθυντές Σύμβουλοι κάθε καρυδιάς καρύδια, π.χ. στην ΕΛΒΟ ένας εικαστικός, στην ΠΥΡΚΑΛ ένας τ. Πρόεδρος της Λαχαναγοράς, στην ΕΑΣ ένας οδοντίατρος, ένας συνδικαλιστής του ΟΤΕ και μετά ένας... φαρμακοποιός, στην Γενική Διεύθυνση Αμυντικής Βιομηχανίας του ΥΠΕΘΑ ένας λέκτωρ του Συνταγματικού Δικαίου, Πρόεδρος του Ινστιτούτου Αμυντικών Ερευνών ένας οικοδόμος, Διοικητής της Γενικής Τράπεζας ένας λογιστής! Επί 10 χρόνια (1996-2006) οι καταχρεωμένες αμυντικές βιομηχανίες παραδίδονται ως βορά, σε κομματικούς λεγεωνάριους. Τα χρέη του τα πληρώνει, φυσικά, ο ελληνικός λαός**» (“**ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ**”, 18/2/06).

ΕΛΛΑΣ- ΕΛΛΑΣ, ΜΕΡΙΜΝΑΣ ΚΑΙ ΤΥΡΒΑΖΗ ΠΕΡΙ ΠΟΛΛΑ ΟΙ ΚΥΒΕΡΝΩΝΤΕΣ ΔΕ ΕΣΤΙ ΟΥΤΙΔΑΝΟΙ!

(Μας παρουσίασαν ως παράδεισο την Ε.Ο.Κ., αλλά μας οδηγούν σταθερά στο δρόμο προς την “κόλαση”)

Είναι δυνατόν, είναι δυνατόν! Να μένει κανείς ασυγκίνητος και να μην ξεσπάσει σε λυγμούς, όταν βλέπει τέτοιο ξεπεσμό, να “σπαταλούνται” χρήματα σε αλλότριους σκοπούς και να κλείνουν τα μάτια στην «Εθνική Άμυνα και την ασφάλεια της χώρας».

ΓΕΩΦΥΣΙΚΑ “ΥΔΡΟΓΟΝΑΝΘΡΑΚΕΣ”

Όσον αφορά τις εξορύξεις και τις αξιοποιήσεις των υδρογονανθράκων συμβαίνει κάτι το παράξενο! Όταν ξεκινάει και κάτι πάει να γίνει, τότε ένα αόρατο χέρι παρεμβαίνει και τα πάντα σταματούν.

Η ιστορία ξεκινάει από το 1939 από έναν ομογενή φιλόπατρι από τη Νέα Ορλεάνη της Αμερικής, ο οποίος ήρθε στην Ελλάδα για αυτό το σκοπό, όπως μας πληροφορεί η εφημ. “Πατρίς” του Πύργου: «**ανηγγέλη ότι ο υιός του εν Νέα Ορλεάνη της Αμερικής μεγαλοεπιχειρηματίας φιλοπάτριδος ομογενούς κ. Ουίλιαμ Χάζη, ιδιοκτήτου πετρελαιοπηγών, κατέρχεται εις την Ελλάδα επί κεφαλής μεγάλου συνεργείου εκ μηχανικών και άλλων ειδικών, προκειμένου να ενεργήσει γεωτρήσεις εις τα ερευνηθέντα εδάφη εν τη περιφέρεια του Πύργου**» (“Πατρίς”, 15 Μαρτ. 1939).

Το 1952 το κράτος ίδρυσε το “**Ινστιτούτο Γεωλογίας και Ερευνών Υπεδάφους (Υ.Π.Ε.Υ.)** έχων ως σύμβουλο το Γαλλικό Ινστιτούτο Πετρελαίων (I.F.F.). Τότε κατέφθασαν μεγάλες ξένες εταιρίες (BP, ESSO, CEYRON, MOBIL) και άρχισαν να πραγματοποιούν έρευνες. Αφού έκαναν κάποιες... τις τάπωσαν και έφυγαν σε άλλες χώρες, σαν κάποιος να τους κυνηγούσε!”.

Αυτός που δε φοβήθηκε και προχώρησε, ήταν η δικτατορία που τόλμησε μονομερώς με το **Ν.Δ. 142/05** και δημοσιεύθηκε στο **ΦΕΚ 48**, να κατοχυρώσει κυριαρχικά δικαιώματα στην ελληνική υφαλοκρηπίδα, με βάση το Διεθνές Δίκαιο της Σύμβασης της Γενεύης το 1956 και έτσι **από τις 24/7/1967 έως το Νοέμβριο του 1973** είχε υπογράψει 19 Συμβάσεις για εξαντλητική εξερεύνηση υδρογονανθράκων σε όλη την Ελληνική Επικράτεια, ξηρά και θάλασσα.

Το 1973 στη θαλάσσια περιοχή της Θάσου οι εταιρείες **OCEANIC-COLORADO** και **AN-CAR OIL CO**, και σε βάθος 2.200 μ. ανακάλυψαν την ύπαρξη φυσικού αερίου (**10 εκατ. Κυβικά πόδια ημερήσια**) και κοιτάσμα πετρελαίου, στο οποίο δόθηκε ονομασία (**ΚΑΒΑΛΑ Νο 1**) και λίγο πιο πέρα η δεύτερη γεώτρηση (**ΚΑΒΑΛΑ Νο 2**) ανακαλύφθηκε σε βάθος **3.200** μέτρων, μεγάλης και καλής ποιότητας (**29 Α.Ρ.Ι.**) πετρέλαιο.

Ο Δικτάτορας Παπαδόπουλος δεν εκτίμησε, φαίνεται, σωστά την κατάσταση και προσπάθησε να υπερβεί τα εσκεμμένα, αδιαφόρησε για συμφωνίες και δεσμεύσεις που είχαν υπογραφεί (**νεκρές μιν**) περί εξορύξεων από παλαιότερες κυβερνήσεις. Με τον πόλεμο του Ισραήλ, την αποδέσμευση από το δολάριο...

Το αποτέλεσμα ήταν, στις 17 Νοεμβρίου αρχίζει το Πολυτεχνείο και η πτώση!

Επίσης τα χρόνια της δικτατορίας, ο επιχειρηματίας Σωτ. Σοφιανόπουλος (**ΧΡΩΠΕΙ**) με άδεια της κυβέρνησης έκανε μια γεώτρηση 120 μέτρων στο Κερί της Ζακύνθου και κατόρθωσε να βγάλει πετρέλαιο στα 18 μέτρα, περίπου τα **70 βαρέλια** καθημερινά καθαρό χωρίς υδροθείο και με βάση τη νάφθα και το πωλούσε με κανονικό τιμολόγιο στη **ΧΡΩΠΕΙ**.

Αναλαμβάνοντας τη διακυβέρνηση της χώρας ο Καραμανλής μετά την πτώση της Δικτατορίας πήγαν ένα πρωινό στο εργοτάξιο και τον συνέλαβαν ως παραβάτη του Νόμου για εξόρυξη αργού πετρελαίου.

Πάνω από 50 χρόνια όλες οι κυβερνήσεις κώφευαν και κωφεύουν εγκληματικά στις τόσες μελέτες από ειδικούς Γεωλόγους και Γεωλογικές Υπηρεσίες από Αμερική, Γαλλία, Γερμανία, Ρωσία και Έλληνες καθηγητές αναγνωρισμένοι διεθνώς.

Ο μακαριστός καθηγητής του Πολυτεχνείου Κρήτης και

Πριν από αυτούς, στις 6 Απριλίου 1987 ο Ιωάν. Κουτσογιάννης μίλησε για πετρέλαιο στο Αίγιο και παύτηκε από υφυπουργός του ΠΑΣΟΚ και εξαφανίστηκε πολιτικά.

Ο Υφυπουργός Ενέργειας Ιωάν. Μανιάτης δήλωσε το 2010 ότι, μέχρι το 2014 θα έχουμε το πρώτο ελληνικό πετρέλαιο. Έχουμε 2017 και πετρέλαιο δεν έχουμε. Ο ίδιος δε εξαφανίστηκε. Υπάρχουν και άλλες πολλές περιπτώσεις...

Τα κοιτάσματα της Καβάλας ήταν μες στο πρόγραμμα Σημίτη να τα κλείσουμε. Είναι έξι κοιτάσματα, στα οποία έγινε γεώτρηση και βρήκαμε πετρέλαιο, αλλά ο Ανδρέας Παπανδρέου είπε να σταματήσουμε τις γεωτρήσεις, γιατί δε θέλουμε να έχουμε προβλήματα με την Τουρκία.

Κάνουμε πολιτικές βλακειές... Το Γερμανικό Ομοσπονδιακό Ινστιτούτο Γεωπιστημών και φυσικών Πόρων, εμφανίζει τη χώρα μας τέταρτη παγκοσμίως σε αποθέματα φυσικού αερίου με 20.000 δισεκατομμύρια κυβικά μέτρα... Κατά την δική μου εκτίμηση είναι γύρω στα 8.000. Δεν είναι λίγα. Αν τα εκμεταλλευτούμε αυτά θα έχουμε 800.000 θέσεις εργασίας. Πάει η ανεργία, αλλά σταματάει και η μίζα. Άρα δεν τους νοιάζει αν πεθάνει ο ελληνικός λαός, φθάνει να παίρνουμε την μίζα από το Ρωσικό πετρέλαιο... Είναι να μην φρίττει κανείς απ' αυτά που ακούμε;

Η γερμανική Τράπεζα Deutsche Bank, σε έκθεση που δημοσιεύθηκε στις 18/12/2012, αναφέρει: «**τα αποθέματα φυσικού αερίου, που ανακαλύφθηκαν στο πεδίο Levantine... νότια της Κρήτης, αξίζουν 600 δισ. δολάρια...**».

Στη νότια υποθαλάσσια περιοχή **Μεγίστης (Καστελόριζο)** το “**Ελληνικό Κέντρο Θαλασσίων Ερευνών**” (ΕΛΚΕΘΕ) εντόπισε κοιτάσμα υδρίτη (παγωμένο συμπυκνωμένο μεθάνιο) που θα αποτελέσει το ενεργειακό

καύσιμο του μέλλοντος (**Ανακοίνωση Τεχν. Επιμ. Ελλάδος – Τ.Ε.Ε. στις 31/10/2011**). Υπολογίζεται ότι μόνο ο υδρίτης στο μόνο σ' αυτό το κοιτάσμα που το οικόπεδο έχει ονομαστεί “**Αναξίμανδρος**” είναι 0,25 km³, οπότε μπορεί (κατά τις εκτιμήσεις τους) να δώσει 41 δισ. m³ μεθάνιο και σε μια έκταση **60.000 km²** που περικλείεται από στερεό αέριο (υδρίτες) και μας δίνει το απίστευτο μέγεθος των 30 τρισ. m³ η δε αξία του φθάνει στα **3,15 τρισ. δολάρια ή 2,52 τρισ. ευρώ** (Ανακοίνωση τύπου “**Νοιάζομαι**”, 2/8/2012).

Ο Γκεόργκι Μουρατόφ (Αντιπρόεδρος του Κρατικού Οργανισμού Διεθνούς Συνεργασίας του Υπ. Εξωτ. της Ρωσικής Ομοσπονδίας) δήλωσε: «**Η Ελλάδα έχει τόσο πετρέλαιο, όσο και ο κόλπος του Μεξικού. Έχουμε εδώ και χρόνια στα χέρια μας, φωτογραφίες από δορυφόρο που το αποδεικνύουν...**» (περιοδικό CRASH, τεύχος 15, Ιούλιος 2012).

Αυτά είναι ένα μικρό μέρος του πλούτου που μας έδωσε απλόχερα ο Θεός.

Αυτά με διήγειραν, με προβληματίσαν, με αγανάκτησαν, με αναστάτωσαν και έγραψα ότι έγραψα. **Και ρωτάω τώρα εσένα αναγνώστα:**

Τι λέτε, είναι οι κυβερνώντες “**ΟΥΤΙΔΑΝΟΙ!**”;

της Γεωλογικής Υπηρεσίας του Καναδά κ. Αντ. Φώσκολος, στις αρχές Μαρτίου του 2017 σε συνέντευξη στους δημοσιογράφους Ιωάν. Παπαζήση και Βίκυ Πυρτινή έκανε φοβερές αποκαλύψεις και πως πολλοί “**εξαφανίστηκαν**” από το προσκήνιο, γιατί μιλούσαν για τα κοιτάσματα και εξορύξεις πετρελαίου, φυσικού αερίου. Αναφέρουμε κάποια μικρά αποσπάσματα που ελέχθηκαν:

«... **Ο Ελληνικός λαός -είπε- πληρώνει την αποδεδειγμένη εσκεμμένη μη αξιοποίηση των υδρογονανθράκων μας...**». «... **Η Κέρκυρα (Block 1) Βόρεια και Δυτικά είναι γεμάτη πετρέλαιο... Στο Ιόνιο στο Block 2... Αυτό το κοιτάσμα είναι γνωστό εδώ και 20 χρόνια αλλά δεν το εκμεταλλευτήκαμε ενώ έχει και φυσικό αέριο. Εάν το αξιοποιούσαμε τότε... δεν υπήρχε λόγος να μπει το ρωσικό φυσικό αέριο στην Ελλάδα, διότι αυτό καλύπτει τις ανάγκες μας για τα επόμενα σαράντα χρόνια...**». Και συνεχίζει: «**Ο Πεπονής (υπουργός ΠΑΣΟΚ) όταν είπε “όχι” στο ρωσικό αέριο εξαφανίστηκε από την πολιτική... Ο υπουργός Γεώργ. Σαλαγκούδης (υπουργός Ν.Δ.) από την Β΄ Θεσ/νίκης είπε ότι ξεκινάμε να κάνουμε έρευνες υδρογονανθράκων και την άλλη μέρα εξαφανίστηκε από την πολιτική... (Σημ. εφημερ.)**».

Η Γυναίκα ως ψάλτρια! (κατά την Αγία Γραφή & τους Άγιους Πατέρες)

να τοποθετούμε με προσοχή και κατάνυξη την προσήλωσή μας στο πρόσωπο του Κυρίου μας Χριστού. **«Το εκ της μελωδίας τερπνόν τοις δόγμασιν εγκατέμειξεν, ίνα τω προσηνεί και λείω της ακοής το εκ των λόγων ωφέλιμον λανθανόντως υποδεξώμεθα»** (Μ. Βασιλείου, Ομιλία Α΄ στους ψαλμούς).

Ο κάθε Ιεροψάλτης πρέπει να έχει πίστη και μυστηριακή ζωή, στις δε λειτουργικές και λατρευτικές Συνάξεις πρέπει να έχει ταπεινωση, να είναι προσπνής και να μη μετατρέπει σε προσωπική ανάδειξη το ψαλτικό του χάρισμα, διότι είναι δώρο Θεού αυτό και ακυρώνει το ευχαριστιακό ήθος και εκθρονίζει το θεολογικό νόημα.

Οι Ιεροψάλτες – Αναγνώστες υπάγονταν στο λεγόμενο κατώτατο κλήρο μαζί με τους Υποδιακόνους και Νεωκόρους, έχουν χειροτεθεί από Αρχιερέα σε ειδική ακολουθία και πραγματοποιούν διάφορα επίσημα καθήκοντα στους Ιερούς Ναούς και μέσα στο Ιερό βήμα και γι' αυτό και ρασοφορούν. Οι Ιεροί Κανόνες θέτουν όρια για τους ψάλτες και τους χαρακτηρίζουν πως ανήκουν εις τον κατώτατο κλήρο, ο 26^{ος} **Αποστολικός Κανόνας**, μας γνωρίζει για την απαγόρευση χειροτονία γάμου των ανωτέρων κληρικών (Ιερέων, Αρχιερέων), για τους κατώτερους τονίζει: **«Των εις Κλήρον προελθόντων αγάμων κελεύομεν βουλομένως γαμείν Αναγνώστες και ψάλτας μόνον»**, δηλαδή, για όλους τους κληρικούς με τη χειροτονία η της χειροθεσίας, ο γάμος επιτρέπεται μόνον στους Αναγνώστες και ψάλτες.

Ο 43^{ος} **Αποστ. Κανόνας**, ομιλεί ρητά για την ιεροπρέπεια και εκκλησιαστική συνείδηση που πρέπει να έχουν οι κατώτεροι κληρικοί: **«Υποδιάκονος, ή Αναγνώστης, ή ψάλτης, τα όμοια ποιών (με τον 42^{ον} Κανόνα) κύβοις σχολάζων, και μέθαις, ή πανσάσθω, ή καθαιρέσθω»**. Ο δε 69^{ος} **Κανόνας** μνημονεύει τα περί νηστείας: **«Ει τις... Υποδιάκονος, ή Αναγνώστης, ή Ψάλτης, την αγίαν Τεσσαρακοστήν ου νηστεύει, η Τετράδα, ή Παρασκευήν, καθαιρέσθω»**. Εκπίπτει του αυτού αξιώματος.

Ο 8^{ος} **Απ. Κανόνας** θέτει τις υποχρεώσεις πάντων των **«εκ του καταλόγου του Ιερατικού (δηλ. και των κατωτέρων κληρικών) προσφοράς γενομένης, μη μεταλάβοι την αιτίαν ειπάτω, και εάν η εύλογος, συγγνώμης τυχανέτω. Ει δε μη λέγοι, αφοριζέσθω...»**.

Υπάρχουν αρκετοί Ιεροί Κανόνες που με θείο φωτισμό, με αυθεντικό κύρος ρυθμίζουν όλα τα επισημαίνοντα μέσα στο χώρο της Εκκλησίας.

Αντίθετα οι γυναίκες λόγω φύλου έχουν κώλυμα ιεροσύνης, γι' αυτό δεν επιτρέπεται να ασκούν τέτοια καθήκοντα μέσα στον Ιερό ναό, ακόμα και της Νεωκόρας. Ένας από τους λόγους μας τον περιγράφει ο Ιερέας Αλέξιος Τάαχ. **“Σε καμία περίπτωση δεν επιτρέπονται αιματοχυσίες στο ιερό. Το μόνο αίμα που μπορεί να υπάρχει εκεί είναι το Αίμα του Χριστού. Αν κυθεί εκεί έστω μια σταγόνα ανθρωπίνου αίματος, σε αυτόν το ναό δεν μπορεί να τελεστεί η Αναίμακτη θυσία (ιερή ακολουθία), ώσπου να καθαγιαστεί ο ναός ξανά.**

Σε ό,τι αφορά στις γυναίκες; Είναι απλό: Οι γυναίκες έχουν φυσιολογική απώλεια αίματος κάθε μήνα, κάτι που αυτόματα τις καθιστά «επαγγελματικά ακατάλληλες».

Σε μοναστήρια και σε μικρές ενορίες, επειδή υπάρχει έλλειψη προσωπικού, επιτρέπεται να διακονούν στο ιερό γερρόντισσες, οι οποίες δεν έχουν πλέον τη φυσιολογική απώλεια αίματος. Στη διάρκεια του Δευτέρου Παγκοσμίου Πολέμου, επειδή σχεδόν όλοι οι άνδρες ήταν στο μέτωπο, οπότε, οι γιαγιάδες ήταν και ψάλτες και αναγνώστες και νεωκόροι, όπως στους αποστολικούς χρόνους, ο θεσμός των διακονισσών, αν και τώρα συναντάται πολύ σπάνια.

Υπάρχει αρκετή βιβλιογραφία για τη θέση της γυναίκας στην Εκκλησία από την Αγία Γραφή, τους Αγίους Πατέρες και την Ιερά Παράδοση, εμείς θα ασχοληθούμε εν συντομία αλλά και όσο γίνεται επιγραμματικά, για να γνωρίζουν οι πιστοί το ωφέλιμο.

Ο πρώτος που ασχολήθηκε πριν από ένα αιώνα (1926-2026), ήταν ο μεγαλύτερος θεολόγος που πέρασε εδώ και διακόσια χρόνια, ο μακαριστός Παναγιώτης Τρεμπέλας, ο οποίος σε πόνημα 40 σελίδων..., αναπτύσσει, γιατί η γυναίκα δεν μπορεί να ανέβει στο ψαλτήρι (αναλόγιο).

Στην εισαγωγή του αναφέρει, γιατί ασχολήθηκε με το θέμα: **«Από τίνος χρόνου να εισαγάγωσιν εις το χωρόν των ψαλ-**

τών και γυναικείας φωνάς. Ούτως δε συννεσταλμένως και δειλώς εις τας αρχάς, θαρραλέωτερον έπειτα, εισήχθη εις περισσοτέρως του ενός ναού η συμμετοχή των γυναικών εν τη ψαλμωδία. Αλλ' η προχειρώς εισαχθείσα αυτή μεταρρυθμισις αποτελεί τούτ' αυτό καινοτομίαν μη έχουσα προηγούμενον εν τη πράξει της Εκκλησίας.

» Επί τη βάσει πάντοτε μαρτυριών και αποδείξεων ιστορικών, θα ζητήσωμεν να μάθωμεν... πως δε ανέκαθεν δεν επετράπη εκ την γυναίκα να αναβή επί των ημιχοριών των ψαλτών...» (σελ. 5).

Συνεχίζει με αποδείξεις ιστορικές – λόγω χώρου θα αναφερθούμε σε τούτο μόνον – γράφει:

«Και ενωρίτερα μεν και αυτών των αποστολικών χρόνων ανεύχθη εις την γυναίκα η θύρα προς διακονίας εκκλησιαστικής εις τας βαθμίδας τας κατωτέρας του κλήρου (διακόνισσοι), ως ψάλτριαν όμως της εκκλησιαστικής ψαλμωδίας κατάρχουσαν ουδέποτε συναντώμεν ταύτην (σελ. 23). Και προχωρώντας μας αναφέρει το εξής περιστατικό και κάποιον Παύλο Σαμοσατέα ο οποίος “συνέστησε χορόν εκ γυναικών, ίνα ψάλλη εν τω ναώ κατά την εορτήν του Πάσχα το 260 μ.Χ. Τότε συνήλθε σύνοδος των Επισκόπων και κατακρίθηκε επί των κακοδοσιών αυτού”. Αναφέρει χαρακτηριστικά:

«... Και είνε αξιοσημείωτοι αι φράσεις, δια των οποίων η Σύνοδος εκαρχήρισε το τόλμημα τούτου του Σαμοσατέως. Αι φράσεις αύται εμπεριεχόμεναι εις την επιστολήν, την οποία η σύνοδος απηύθυνε προς τον Διονύσιον Ρώμης και Μάξιμον τον Αλεξανδρείας, έχουσιν ως εξής: “Ψαλμούς δε τους μεν εις τον Κύριον ημών Ιησούν Χριστόν παύσας ως δε νεωτέρους και νεωτέρων ανδρών συγγράμματα, εις εαυτόν δε εν μέση τη Εκκλησία τη μεγάλη του Πάσχα ημέρα ψαλιωδείν γυναίκα παρασκευάζων, ών και ακούσας αν τις φρίξειεν”» (σελ. 25). (Ευσεβίου Εκκλ. Ιστορία βιβλ. VII κεφ. 30).

Τελειώνοντας ο μέγας τούτος θεολόγος τονίζει: **«Αλλ' εάν πρόκηται να ψάλλη η γυνή εν εκκλησιάσματι αποτελούμένω αποκλειστικώς εξ ομοφύλων αυτής, δεν θα είχε κανένα λόγον η απαγόρευσις...**

Η Σύνοδος συνεχίζει: **»είνε και η μόνη αρμοδία αλλά και η μόνη υπεύθυνος να εξετάζη και να κρίνη και ν' αποφαινηται περί μέτρων και ηθών, των οποίων η λήψις και η επικράτησις σοβαρωτάτην δύναται ν' ασκήση ροπήν επί του εκκλησιαστικού βίου.**

»Το ανώτερον αυτό εκκλησιαστικόν Σώμα είνε αρμόδιον μεθ' ώριμον σκέψιν και μελέτην και εκτίμησιν των περιστάσεων ν' αποφανθή μέχρι τίνος σημείου δύναται η γυναικεία συμμετοχή εν τη ψαλμωδία να επιτραπή, από τίνος δε να εμποδισθή και εντός ποιών ορίων να περιορισθή. Η Σύνοδος αύτη θέλει σκεφθή και θέλει καθορίσει και τον τρόπον, καθ' όν θα εξετάζεται και η καταστολή και η περιβολή και το ήθος και ο εν γένει βίος των εκκλησιαζομένων και εν τη υπηχίσει ταύτη συμμετεχουσών γυναικών, ώστε η όλη εμφάνισις αυτών εν τοις ναοίς να μη αποτελή πέτραν σκανδάλου, αλλ' αφορμήν εμπνεύσεως αληθινής ευσεβείας και αισθημάτων σεμνότητος. Η Ι. Σύνοδος της Ιεραρχίας θέλει προλάβει, ώστε η τοιαύτη των γυναικών συμμετοχή, εάν, εννοείται, ήθελε κριθή σκόπιμος, να μη ανοίξη βαθμηδόν ελευθέραν την ανάβασιν επί του χορού της Εκκλησίας και εις υψιφώνους του θεάτρου...» (σελ. 39).

Στο ίδιο θέμα αναφέρει και πάλι... πολύ αργότερα ο σοφός αυτός θεολόγος στο **Υπομν. Τόμος Α΄, σελ. 392** για Κορίνθιες γυναίκες που αποπειράθηκαν να επιβληθούν ως ισότιμες στο κήρυγμα. Ως επίσης ερμηνεύοντας τα του αγ. Θεοφυλάκτου (1031-1126 μ.Χ.) στο Υπόμν. 1956, σελ. 393 γράφει: **«Εκείνες οι γυναίκες που ομιλούν, ίσως να θέλουν να προβάλλονται μέσω των πνευματικών και να εντυπωσιάζουν, γι' αυτό ο απ. Παύλος τις απαγόρευσε να κηρύττουν»**.

Ο ίδιος ο Κύριός μας παρότι είχε μαζί του μαθήτριες, έδωσε την ευθύνη του κηρύγματος και της διδασκαλίας των θείων λόγων του, μόνο στους μαθητές του (Μαθ. 28, 16-20).

Ο απ. Παύλος είναι κατηγορηματικός: **«γυναικί δε διδάσκειν ουκ επιτρέπω, ουδέν αυθεντείν ανδρός, αλλ' είνε εν**

ησυχία» (Α΄ Τιμ. 2, 12).

Ο χρυσορρήμων πατήρ της Εκκλησίας Ιωάννης Χρυσόστομος, επιβεβαιώνει τα του απ. Παύλου που δεν επέτρεψε σε καμία γυναίκα να κηρύττει, ακόμα ούτε τη στενή συνεργατίδα του αγ. Ολυμπιάδα που είχε βίο ενάρετο και ήταν ικανή στο λόγο.

Ο αγ. Ισίδωρος ο Πηλουσιώτης ονομάζει τις γυναίκες του Αναλογίου **ΧΡΙΣΤΟΚΑΠΗΛΟΥΣ**.

Ο αγ. Ιωάννης ο Δαμασκηνός, αυτός ο μέγας υμνογράφος της Εκκλησίας, βάζει φραγμό: **«Περί γυναικών ότι ου δει... λαλείν ή διδάσκειν εν Εκκλησία Θεού»** (Migne, τόμος Α΄ 95, σελ. 1314).

Έχουμε αρμάδα αγίων Πατέρων (**Μέγα Αθανάσιο, Αγ. Νείλο, Αγ. Οικουμένιο, Αγ. Αναστάσιο, Νικόδημο Αγορείτη...**). Υπάρχει και απόφαση της **ΣΤ΄ Οικουμενικής Συνόδου** (680-681), η οποία βάζει τα πράγματα στη θέση τους: **«Μη εξέστω ταις γυναιξίν εν τω καιρώ της Θείας Λειτουργίας λαλείν, αλλά κατά την φωνήν Παύλου του Αποστόλου, σιγάτωσαν. Ου γαρ επιτρέπεται αυταίς λαλείν, αλλ' υποτάσσεσθαι, καθώς και ο νόμος λέγει. Ει δε τι μαθείν θέλουσιν, εν οίκω τους ιδίους άνδρας επερατώσαν»** (Ι. Κανόνας 70^{ος}, Ι. Πηδάλιον, σελ. 281).

Ο αυθεντικός και αναγνωρισμένος παγκοσμίως ερμηνευτής της Αγίας Γραφής, των Αγίων Πατέρων και της Ιεράς Παράδοσης της Ορθόδοξης Εκκλησίας μακαριστός ηγούμενος της Ιεράς Μονής Κοιμητηρίου Στόμιο Λάρισας π. Αθανάσιος Μυτιληναίος, σε ομιλία του που ρωτήθηκε από ακροατές: **“Επιτρέπεται από την Ορθόδοξη Εκκλησία να ψάλλουν οι γυναίκες κατά τη Θεία Λειτουργία;”**. Απάντησε:

«Μάλιστα ούτε να ψάλλουν, ούτε να ομιλούν, ούτε να ερωτούν. Σαφώς λέει ο Απόστολος Παύλος ότι οι γυναίκες στο σπίτι θα ερωτούν τον άνδρα τους και τούτο για να μην γίνεται αταξία. Φαίνεται ότι πάντοτε οι γυναίκες έκαναν αταξία με τις ερωτήσεις και λοιπά. Κι έτσι απαγορεύει ο Απόστολος Παύλος, θέμα ευταξίας δηλαδή, οι γυναίκες να μην ομιλούν αλλά να ρωτούν τους άνδρες τους για ότι απορία τους δημιουργήθηκε στην Εκκλησία.

» ... Σε ένα γυναικείο Μοναστήρι, θα το δείτε και μόνοι σας αυτό το πράγμα, είναι πάρα πολύ φυσικό να ψάλλουν στο Ναό οι γυναίκες. Γιατί ο Απόστολος Παύλος είπε «δεν θα ψάλλουν οι γυναίκες και δεν θα ομιλούν οι γυναίκες;» - Το είπε με σκοπό να μην γίνεται αταξία και επιπλέον να μην γίνεται και σκάνδαλο. Διότι όταν ανεβαίνει εδώ μία γυναίκα και αρχίζει να κάνει επίδειξη φωνής και από κάτω οι άρρενες τέρπονται από την φωνή της ή μαζεύεται κόσμος και κόσμος για να ακούσει τη ψάλλουσα από εδώ κυρία, τι γίνεται; Τότε δεν θα παρακολουθήσουμε πια τη Λειτουργία αλλά άλλα πράγματα θα γίνουν μέσα στο Ναό. Όταν όμως είναι όλο το Εκκλησίασμα γυναίκες κι αν δεν είναι γυναίκες αλλά υπάρχουν περιορισμοί, είναι γυναικείο Μοναστήρι, έχει μπροστά κάποια παραπετάσματα, είναι ένα πρόσθετο τέμπλο που βάζουν συνήθως κατά τρόπο να μην φαίνονται οι Μοναχές που ψάλλουν, οπότε δύναται να είναι άνδρες από το πίσω μέρος και οι γυναίκες είναι στο Καθολικό τους και ψάλλουν, είναι πάρα γυναίκες. Είναι πάρα πολύ φυσικό. Δεν απαγορεύονται οι γυναίκες να ψάλλουν αλλά να ψάλλουν με την έννοια ότι δεν είναι οι άνδρες μέσα στο Ναό, αυτό θέλει να πει ο Κανόνας του Αποστόλου Παύλου, δηλαδή αυτή η εντολή του Αποστόλου Παύλου. Όπως και στο θέμα του κηρύγματος, όταν ο Απόστολος Παύλος απαγορεύει να ομιλεί η γυναίκα εις το Ναό, δεν σημαίνει ότι μία γυναίκα δεν δύναται ποτέ να ομιλήσει. Απόδειξη, ότι ήδη υπάρχουν συνεργάτισσες του Αποστόλου Παύλου όπως ήτο η περίφημη εκείνη Πρίσκιλλα, η περίφημη. Και μάλιστα είναι αξιωματικό ότι σε κάποια καιρετίσματα που στέλνει πρώτα βάζει την Πρίσκιλλα και μετά βάζει τον Ακύλα, τον άνδρα της. Όχι βεβαίως για λόγους φιλοφροσύνης, όπως συνήθως βάζουμε τα ονόματα των κυριών και μετά των κυριών αλλά για λόγους ουσιαστικούς, διότι ήτανε μία καταπληκτική γυναίκα. Αυτή η ίδια διόρθωσε έναν Αππολώ. Όταν στην Έφεσο κατέφτασε

Ομιλίες στο βιβλίο της Αποκάλυψης του Αγ. Ιωάννου του Θεολόγου από το μακαριστό γέροντα π. Αθανάσιο Μυτιληναίο.

Ερμηνεία εις την Αποκάλυψη, 1η συνέχεια από την 29η Ομιλία 25/10/1981

«Και ὅτε ἤνοιξε τὴν σφραγίδα τὴν δευτέραν, ἤκουσα τοῦ δευτέρου ζώου λέγοντος· ἔρχου. καὶ ἐξῆλθεν ἄλλος ἵππος πυρρός, καὶ τῷ καθημένῳ ἐπ’ αὐτὸν ἐδόθη αὐτῷ λαβεῖν τὴν εἰρήνην ἐκ τῆς γῆς καὶ ἵνα ἀλλήλους σφάξωσι, καὶ ἐδόθη αὐτῷ μάχαιρα μεγάλη.»

(Αποκ. 6, 3-4)

Εὐρισκόμεθα εἰς τὸ βον κεφάλαιον, στίχος 3 ἕως 4, ἀγαπητοί μου, εἰς τὸ βιβλίον τῆς Αποκαλύψεως, καὶ ἐρχόμεθα εἰς τὸ ἄνοιγμα τῆς δευτέρας «σφραγίδος». Νὰ σὰς ἀποδώσω μὲ πολὺ ἀπλά λόγια αὐτὸ πού σὰς διάβασα τώρα, ἂν καὶ εἶναι πολὺ εὐκόλο.

«Ὅταν ἄνοιξε ἡ δευτέρα σφραγίδα, λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς Ἰωάννης, ἄκουσα τὸ δευτεροζῶο νὰ λέγῃ· ἔλα. Καὶ ἐξῆλθε, βγήκε ἕνας ἵππος, πού ἦταν πυρρός, ἐρυθρός, κοκκινωπός, καὶ ἐπάνω εἰς τὸν ἀναβάτη τοῦ ἵππου δόθηκε ἡ ἀδεια νὰ πάρῃ τὴν εἰρήνην ἀπὸ τὴν γῆ, καὶ οἱ ἄνθρωποι νὰ σφάξουν ὁ ἕνας τὸν ἄλλον. Καὶ δόθηκε εἰς αὐτὸν ἕνα μεγάλο μαχαίρι.»

Πράγματι, ὅταν ἀνοίχθηκε ἡ δευτέρα «σφραγίδα», τότε, ὅπως μᾶς λέγει ὁ εὐαγγελιστὴς, «ἐξῆλθεν ἵππος πυρρός», ἕνα ἐρυθρό, ἕνα κόκκινο ἄλογο, πρὸς τοῦ ὁποῖου «ἵππου» τὸν ἀναβάτην τὸ δευτερον «ζῶον», πού εἶναι ὁ «βοῦς», λέγει: «ἔρχου», ἔλα, ἐμπρός!

Αὐτὸ τὸ χρῶμα τοῦ δευτέρου «ἵππου», πού εἶναι ὅπως σὰς εἶπα τὸ κοκκινωπὸ, ὅπως καὶ τὸ μεγάλο μαχαίρι πού δόθηκε εἰς τὸν ἀναβάτην του, εἶναι τὸ πῦρ καὶ τὸ αἷμα, δηλαδή οἱ ἐσωτερικοὶ καὶ ἐξωτερικοὶ πόλεμοι.

Εἶναι ἀνατριχιαστικὴ αὐτὴ ἡ φράσις στὸ ἱερό κείμενο, «ὅπως ἀλλήλους σφάξωσι!» Τὸ ρῆμα σφάττω εἶναι πολὺ ἔντονο, πολὺ ἠχηρό. Δέν εἶναι τόσο τὸ ρῆμα φονεύω, ὅσο τὸ ρῆμα σφάττω, σφάζω. Καὶ στή γλῶσσα μας ἀκόμη τὸ αἰσθανόμεσθε ἀνατριχιαστικὸ αὐτὸ τὸ ρῆμα· πού δείχνει ὅτι δέν εἶναι ἀπλῶς ἕνας φονεὺς πόλεμος, ἀλλὰ ἕνας ἄγριος πόλεμος.

Πρόκειται περὶ ἐμφυλίου πολέμου,

περὶ ἐμφυλίων πολέμων, ἀλλὰ καὶ κανονικῶν ἀκόμη πολέμων, δηλαδή ἐξωτερικῶν πολέμων μεταξύ δυὸ λαῶν. Ἀλλὰ φαίνεται ὅτι περισσότερο πρόκειται περὶ ἐμφυλίων πολέμων, διότι αὐτὸ τὸ «ἀλλήλους σφάξωσι» εἶναι περισσότερο προσδιάζον πρὸς τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. Καὶ σὰς λέγω ἀλήθεια ὅτι ἂν κάτι φοβήθηκα στή ζωὴ μου εἶναι αὐτὸ τὸ στοιχεῖο, ὁ ἐμφύλιος πόλεμος! Δέν ὑπάρχει πιὸ φοβερό πρᾶγμα.

Ἀγαπητοί μου, μπορεῖτε νὰ φαντασθῆτε... Ἐδῶ τώρα ἔχομε μερικὲς ἑκατοντάδες ἀκροατὰς. Αἰσθανόμεθα μεταξύ μας φιλικὰ αἰσθήματα· πολὺ φιλικὰ αἰσθήματα. Ἐγὼ κάθομαι ἐν ἀσφαλείᾳ στήν καρτέλα μου, σὰς λέγω τὸν λόγο τοῦ Θεοῦ καὶ σεις τὸν ἀκούτε. Ἄν ὑποθεθῆ—ὄ μή γένοιτο— ὅτι μπορούσε ποτέ νὰ ἐκσπάσῃ κανένας ἐμφύλιος πόλεμος, πῶς θὰ ἔπρεπε νὰ βλέπῃ ὁ ἕνας τὸν ἄλλον;... Ὅσοι ἐξῆσαν ἐμφύλιον πόλεμο σὲ προηγούμενα χρόνια μπορούν νὰ ξέρουν αὐτὰ τὰ αἰσθήματα· μπορούν νὰ τὰ μετρήσουν καὶ νὰ καταλάβουν καὶ νὰ ἀντιληφθοῦν ὅτι εἶναι πολλαπλασιῶς φοβερότερος ὁ ἐμφύλιος πόλεμος ἀπὸ ἕναν κανονικὸν πόλεμον.

Ὅστόσο τὸ κακὸ εἶναι ὅτι ὁ χώρος μέσα στὸν ὁποῖον θὰ συμβαίνουν αὐτές οἱ καταστάσεις, εἴτε ἐξωτερικοὶ πόλεμοι εἴτε ἐμφύλιοι πόλεμοι, θὰ εἶναι ἅπασα ἡ γῆ, προπαντὸς καὶ κυρίως ὁμοῦ οἱ χριστιανικοὶ λαοί.

Ἀλλὰ περὶ τίνος πρόκειται; Καὶ γιὰ αὐτοὶ οἱ πόλεμοι; Γιὰ ποιὸν λόγο;

Εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ εὐαγγέλιον δι-αρκῶς μέχρι σήμερα κηρύσσεται εἰς τὸν κόσμον—μέχρι σήμερα!—, σὲ σημεῖον πού καὶ αὐτὴ ἀκόμη ἡ Ἄνω Ἀνατολή νὰ τὸ ἔχη στὶς ποικίλες γλῶσσες καὶ διαλέκτους τῆς. Δέν ἔγινε ὁμοῦ τὸ κήρυγμα, ἀγαπητοί μου, δεκτόν. Συνεπῶς ἤρχισε μὰζὶ μὲ τὴν διάδοσίν του καὶ ὁ διωγμός. Ὁ διωγμός εἶναι πράγματι αὐτὴ ἡ δευτέρα φάσις, μετὰ τὸ κήρυγμα τοῦ εὐαγγελίου. Ὁ Κύριος εἶπε: «καὶ κηρυχθήσεται τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον τῆς βασιλείας ἐν ὅλη τῇ οἰκουμένῃ εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι» (Ματθ. 24, 14).

Τὶ θὰ πῆ αὐτό; «Θὰ κηρυχθῆ, λέγει, τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον εἰς ὅλοκληρὴν τὴν οἰκουμένην, σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς, ἀλλὰ εἰς μαρτύριον». Τὶ θὰ πῆ «εἰς μαρτύριον»; Θὰ πῆ εἰς μαρτυρίαν. Ὅτι...; Ὅτι ἐκηρύχθη, ἀλλὰ δέν ἐπιστεύθη. Διότι ὁ Κύριος προλέγει, σάν ἕνα σημάδι τοῦ τέλους τῆς ἱστορίας, ὅτι θὰ κηρυχθῆ τὸ εὐαγγέλιον σὲ ὅλους τοὺς λαοὺς. Καὶ τὸ τονίζει αὐτὸ ὁ ἀπόστολος Παῦλος καὶ μᾶς λέγει ὅτι ἀκόμα δέν κηρύχθηκε τὸ εὐαγγέλιο σ’ ὅλο τὸν κόσμον. Ἀλλὰ θὰ σὺς ἔλεγα, ἀγαπητοί μου—ἔχουνε περάσει βεβαίως δύο χιλιάδες χρόνια ἀπὸ τότε—, ὅτι τὸ εὐαγγέλιο κηρύχθηκε σὲ ὅλον τὸν κόσμον. Ἄν μοῦ πῆτε ὅτι δέν κηρύχθηκε, διότι μόνο τὸ ἕνα τρίτο, ἴσως τὸ ἕνα τέταρτο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς—ὅπως τώρα ἔχομε φθάσει τὸ ἕνα τέταρτο περίπου ἴσως καὶ κάτι λιγώτερο ἀπὸ τὸ ἕνα τέταρτο τοῦ πληθυσμοῦ τῆς γῆς—δέν εἶναι χριστιανοί, ἀλλὰ εἶναι ἄλλων θρησκευμάτων, θὰ σὰς ἀπαντοῦσα ὅτι, ἐφ’ ὅσον τὸ εὐαγγέλιον μετεφράσθη σὲ χίλιες ὀκτακόσιες τόσες γλῶσσες καὶ διαλέκτους, τὸ εὐαγγέλιον ἔχει ἀκουσθῆ ἀπλῶς δέν ἔχει πιστευθῆ.

Ἀνοίξτε σ’ ἕνα δειγματολόγιον γλωσσῶν στήν κινεζικὴ γλῶσσα. Ἐτυχε νὰ ἔχω ἕνα· εἶναι ἕκδοσις τῆς Βιβλικῆς Ἑταιρίας. Ἐχω περὶ τὰ εἴκοσι μὲ εἴκοσι πέντε δείγματα στήν κινεζικὴ γλῶσσα. Εἶναι γνωστὸ ὅτι ἡ κινεζικὴ γλῶσσα ἔχει πολλὰς διαλέκτους καὶ πολλὰς γραφάς. Ἡ μία γραφὴ διαφέρει ἀπὸ τὴν ἄλλη. Γι’ αὐτὸ καὶ λέμε «Μοῦ εἶναι κινεζικὰ!», δηλαδή δύσκολα. Καὶ θὰ ἰδῆτε ὅτι τὸ εὐαγγέλιον μετεφράσθη εἰς τὴν κινεζικὴν σὲ ὄλες τὶς γλῶσσες καὶ διαλέκτους. Κι ἂν τὸ θέλετε—γιατί ἂν μοῦ πῆτε ὅτι δέν κηρύχθηκε—θὰ μπορούσε νὰ ἔχει πιστευθῆ καὶ, ἂν καὶ κηρύχθηκε κατ’ ἐπανάληψιν, ἡ Κίνα δέν ἔγινε χριστιανικὴ.

Στὴν Ἰαπωνία ἐπὶ τρεῖς αἰῶνες ἐγένοντο ἀπόπειρες ἐκχριστιανίσεως τῆς χώρας ἀπὸ Ρώσους ἱεραποστόλους. Μόλις μόλις μόλις περὶ τὰ μέσα τοῦ περασμένου αἰῶνος ἔγινε μιά, τέλος πάντων, μιά ἐπιτυχία, καὶ μερικὲς χιλιάδες Γιαπωνέζοι σήμερα εἶναι χριστιανοί, εἰδικώτερα μάλιστα Ὀρθόδοξοι. Ἀλλὰ στὸ σύνολο

τῆς Ἰαπωνίας εἶναι χώρα εἰδωλολατρικὴ. Τὸ εὐαγγέλιον στήν Ἰαπωνία ἔχει μπῆ. Σὰς εἶπα ὅτι ἀπὸ τρεῖς αἰῶνες γίνεται αὐτὴ ἡ ἀπόπειρα. Ἄρα τὸ εὐαγγέλιον ἔχει ἀκουσθῆ.

Συνεπῶς; Συνεπῶς τὸ εὐαγγέλιον ἔχει κηρυχθῆ, ἀγαπητοί μου, ἀλλὰ δέν ἔχει γίνε πιστευτόν, δέν ἔχει γίνε ἀποδεκτόν. Πού σημαίνει ὅτι ὁ,τι εἶπε ὁ Κύριος πραγματοποιήθηκε. «Θὰ κηρυχθῆ τοῦτο τὸ εὐαγγέλιον ἐν ὅλη τῇ οἰκουμένῃ, εἰς μαρτύριον πᾶσι τοῖς ἔθνεσι.» (Ματθ. 24, 14). «Εἰς μαρτύριον»! «Καὶ δέν θὰ μοῦ ποῦν κάποτε οἱ λαοί, ὅταν θὰ τοὺς κρίνω μὲ βάσι τὸ εὐαγγέλιον, ὅτι δέν ἄκουσαν τὸ εὐαγγέλιον· τὸ ἤκουσαν.»

Αὐτὸ λοιπὸν εἶναι μιά μαρτυρία· ἰδίως τοῦ ἀποστόλου Παύλου, πού μᾶς λέγει ὅτι θὰ εἶναι ἕνα σημάδι τοῦ τέλους τοῦ κόσμου (...). Εἶναι πολλὰ τὰ σημάδια, πού μᾶς παραθέτει ἡ Ἁγία Γραφή, μὲ τὰ ὁποῖα μπορούμε νὰ κρίνουμε τὸ τέλος τοῦ κόσμου, τὸ τέλος τῆς ἱστορίας. Ὁ ἴδιος ὁ Κύριος μᾶς ἀνέφερε τὸ παράδειγμα τῆς σικιάς. «Ὅταν, λέγει, δῆτε τὴν σικιά νὰ βγάξῃ τρυφερὰ φυλλαράκια, λέτε: ἐγγύς τὸ θέρος. Καὶ ὅταν δῆτε αὐτὰ γένομενα, νὰ λέτε: εἶναι ἐγγύς τὸ τέλος.» (Ματθ. 24, 3233. Μάρκ. 13, 2829. Λουκ. 21, 2931). Εἶναι οἱ λόγοι τοῦ ἰδίου τοῦ Κυρίου. Ὁ Κύριος ἀποκρῦπτει ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους τὴν ἡμέρα καὶ τὴν ὥρα τοῦ τέλους· δέν ξέρουμε πότε θὰ γίνῃ· ἀλλὰ τὰ σημάδια γιὰ τὸν ἐρχομὸ τοῦ τέλους μᾶς τὰ ἔχει δώσει· κι ὄχι μόνο μᾶς τὰ ἔχει δώσει, ἀλλὰ καὶ μᾶς ἔχει ἐπιπλήξει ἐάν δέν τὰ μελετήσουμε. Γιατί στήν ἱστορία ἔχομε δύο βασικά ἔσχατα: τὰ πρῶτα ἔσχατα εἶναι ὡς πρὸς τὴν Παλαιὰ Διαθήκη, καὶ εἶναι ὁ πρῶτος ἐρχομὸς τοῦ Χριστοῦ· τὰ δευτέρα ἔσχατα εἶναι ὡς πρὸς τὴν Καινὴν Διαθήκην, καὶ εἶναι ὁ δεύτερος ἐρχομὸς τοῦ Χριστοῦ.

Εἶτε στοὺς συγχρόνους τοῦ ὁ Κύριος: «Ἵποκριταί, τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ γνωρίζετε νὰ τὸ διαβάσετε. Λέτε: Τὸ πρῶτὸ ὁ οὐρανὸς πυρράζει—τὸ πυ μὲ ὑψίλον—, εἶναι κόκκινος, ἡ ἀνατολὴ εἶναι κόκκινη· θὰ ἔχωμε καλὸ καιρὸ. Τὸ βράδυ εἶναι κόκκινη ἡ δύσις, καὶ λέτε: Θὰ ἔχωμε ἄσχημο

+ π. Αθ. Μυτιληναίος

καιρό. Τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ—δηλαδή τὴν μετεωρολογίαν, τίς προγνώσεις τίς μετεωρολογικὲς· αὐτὸ θὰ πῆ τὸ πρόσωπον τοῦ οὐρανοῦ—ξέρετε νὰ προβλέπετε καὶ νὰ λέτε ὅτι αὔριο θὰ βρέξῃ ἢ δέν θὰ βρέξῃ, θὰ ἔναι καλὸς ὁ καιρὸς ἢ θὰ χιονίσῃ καὶ οὕτω καθ’ ἐξῆς· τὸ πρόσωπον τῆς ἱστορίας γιὰ δέν τὸ μελετᾶτε; γιὰ δέν μελετᾶτε τὴν Ἁγίαν Γραφήν, νὰ μπορῆτε νὰ ξέρετε πότε θὰ εἶναι τὸ τέλος;» (Ματθ. 16, 23. Λουκ. 12, 5456).

Ὁ Κύριος ὠνόμασε ὑποκριτὰς ἐκεῖνους οἱ ὁποῖοι δέν θὰ ἤθελαν νὰ μάθουν τὸ τέλος. Ἀσχολοῦνται μὲ ἄλλες προβλέψεις, μὲ ἄλλα προγνωστικά, μὲ τὰ προγνωστικά τῆς πολιτικῆς, μὲ τὰ προγνωστικά τοῦ ποδοσφαίρου, μὲ τὰ προγνωστικά τοῦ καιροῦ σὲ σχέσι μὲ τὴν συγκομιδὴ, ἀλλὰ τὰ προγνωστικά ὡς πρὸς τὸ τέλος τῆς ἱστορίας, αὐτὰ τοὺς ἀφήνουν ἀδιαφόρους. Ἔτσι μίλησε ὁ Κύριος. Θέλετε ὁμοῦ ἀκόμη καὶ κάτι ἄλλο;

Ὁ Κύριος εἶπε: «Ὅταν θὰ ξανάρθω στή γῆ, θὰ βρῶ τὴν πίστι;» (Λουκ. 18, 8). Μελαγχολικὸ ἐρώτημα, ἀναπάντητο. Ἀλλὰ εἶναι φανερὴ ἡ ἀπάντησις ἀπὸ μόνῃ τῆς. Δηλαδή τί; Δέν θὰ βρῆ τὴν πίστι ἐπάνω στή γῆ. Γι’ αὐτὸ καὶ θέτει αὐτὸ τὸ ἐρώτημα· «Θὰ βρῆ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου, ὅταν ξανάρθῃ, τὴν πίστι πάνω στήν γῆ;... Δέν θὰ τὴν βρῆ!... Θὰ βρῆ λίγους πιστοὺς· τὸ «λεῖμμα», ὅπως λέγει ὁ ἀπόστολος Παῦλος (Ρωμ. 11, 5). Συνεπῶς; Συνεπῶς τὸ εὐαγγέλιον θὰ κηρυχθῆ μόνον «εἰς μαρτύριον», εἶτε γίνῃ εἴτε δέν γίνῃ δεκτόν. Ἀλλὰ θὰ εἶναι ἀναπολόγητοι οἱ ἄνθρωποι.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ

Ἡ Γυναίκα ὡς ψάλτρια! (κατὰ τὴν Ἁγία Γραφή & τοὺς Ἁγίους Πατέρες)

συνέχεια ἀπὸ τὴ σελ. 13

Ὁ Ἀπολλῶς, τὸν διορθώνει ἡ Πρίσκιλλα. Διότι ὅταν τὸν ἤκουσε παρ’ ὅτι ἦτανε λόγιος, Ἀλεξανδρινὸς λόγιος, ὁμοῦ στα περὶ Χριστιανισμοῦ δέν ἦτανε πάρα πολὺ ακριβής, ὅχι ὅτι ἦτανε αἰρετικὸς ἄνθρωπος, ὅχι. Ἦτανε καλοπροαίρετος ἄνθρωπος, δέν εἶχε καμιά διάθεση αἰρέσεως ἀλλὰ δέν τα ἤξερε πάρα πολὺ καλά καὶ μᾶς σημαίνει ἐκεῖ ὁ εὐαγγελιστὴς Λουκάς ὅτι τὸν διορθώσε νὰ εἶναι ακριβέστερος καὶ τὸν διορθώνει μὴ Πρίσκιλλα, μὴ γυναίκα. Βλέπετε ὅτι δέν ἀπαγορεύει ὁ ἀπόστολος Παῦλος νὰ ἀσκεῖ τὸ ἔργο αὐτὸ ἀλλὰ ὁμοῦ ὅτι ἡ Πρίσκιλλα ομιλοῦσε μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Μποροῦσε μὴ γυναίκα νὰ ομιλεῖ ἀλλοῦ σε ἄλλους χώρους. Νὰ ομιλεῖ ἐπὶ παραδείγματι σε χώρους γυναικῶν, νὰ εἶναι κατηχήτρια γυναικῶν πού θὰ παρασκευάζοντο γιὰ τὸ βάπτισμα. Μία γυναίκα μπορούσε πάρα πολλὰ νὰ προσφέρει...

» Ἔτσι εἶναι ἐντελῶς ἐιδικὴ ἡ περίπτωσις ὅτι ἡ γυναίκα δέν πρέπει νὰ ψάλλει καὶ δέν πρέπει νὰ ομιλεῖ εἰς τὸν Ναό, ἐντελῶς ἐιδικὴ περίπτωσις. Ξανά λέω ἀκόμη

μὴ φορά. Ἄν εἶναι ὅλο γυναῖκες μέσα, δύναται ἡ γυναίκα νὰ ψάλλει. Ἀκόμη ἂν ἀπουσιάζουν οἱ ἄνδρες καὶ δέν εἶναι ἐπίσημη ἡ ὥρα, δύναται ἡ γυναίκα καὶ νὰ ομιλήσῃ μέσα εἰς τὴν Ἐκκλησίαν. Ἐπίσημη ὥρα κηρύγματος εἶναι μόνον τὸ λειτουργικὸν κήρυγμα. Καὶ αὐτὴ ἡ ὥρα δέν εἶναι ἐπίσημη, μόνον τὸ λειτουργικὸν κήρυγμα εἶναι πολὺ ἐπίσημο, ἐκεῖ δέν σηκώνει τίποτα. Αὐτὴ τὴ στιγμή βλέπεται καὶ διάλογο ἀνοίγω καὶ μὴ ἀντίρρησῃς μπορεῖ νὰ ἀκούσω. Τὴν ὥρα τοῦ κηρύγματος στήν λειτουργίαν δέν ἐπιτρέπεται τίποτα ἀπὸ ὅλα αὐτὰ, ἀπολύτως τίποτα. Ἔτσι μὴ ἀνεπίσημη ὥρα ὅπως αὐτὴ, ἂν ἦτανε ὅλο γυναῖκες ἐδῶ μέσα καὶ μιλοῦσε μὴ γυναίκα, αὐτὸ δέν ἀπαγορεύεται. Πιστεύω ἀντιληφθήκατε πῶς ἔχει τὸ πρᾶγμα».

Θα ἤθελα νὰ διευκρινίσω ὅτι τὸ δημοσίευμα, γιὰ τὸν ἀποκλεισμὸ τῶν γυναικῶν ἀπὸ ψαλτήρι δέν ἔχει νὰ κάνει μὲ τὴν υποτίμησις τῆς γυναίκας καὶ οὔτε περιφρόνησι μὲ τὴν ἰσότητά πού πρῶτη ἡ Ἐκκλησία τὴν ἐφάρμοσε, «οὐκ ἐνὶ ἄρσεν καὶ θήλυ, πάντες γὰρ υμεῖς εἰς ἔστε

εν Χριστῷ Ἰησοῦ» (Γαλ. 3, 28), ἀλλὰ στήν αυθαίρετη προσχώρησις ἐκ μέρους τῶν γυναικῶν σε τομεῖς πού δέν μποροῦν νὰ ἐμπλέκονται, διότι αὐτές εἶναι θεῖες ἐντολές, ὅπως καὶ τὸ θέμα τῆς ἱερωσύνης, ὁ Κύριός μας δέν ἐπέτρεψε ἀκόμη τὴ Μπτέρα τοῦ Παναγία νὰ διακονήσῃ μέσα στο ἱερό θυσιαστήριον καὶ αὐτὴ ἀποδέχθηκε τὸ σιωπηλὸ καὶ σεμνὸ ρόλο πού ταιριάζει σε μὴ πιστὴ χριστιανή.

Τὶς ἐντολές αὐτές ἐφάρμοσε ἡ Ἐκκλησία 2000 χρόνια πού ὁ ἴδιος ὁ Θεὸς ἔκανε διάκρισις στα δύο φύλα, τοποθετώντας στο ρόλο καὶ στον τομέα πού πράττει νὰ πορευθεῖ ὁ καθένας. Ἐτεῖο δικαίωμα δέν μπορεῖ νὰ επικαλεσθεῖ κάποιος ὅτι τὸ ἔχει ὁ ἐπίσκοπος τὸ «κατ’ οἰκονομίαν» νὰ δίνει εὐλογίες νὰ ψάλλει γυναίκα, διότι περιφρονεῖ σκόπιμα τὸ Χριστὸ καὶ βρίσκειται σε λάθος δρόμο, εἶναι ὡσάν νὰ εὐλογεῖ νὰ παντρευτοῦν ἀδέλφια.

Τὸ ἄρθρο δείχνει τὴ σωστὴ πλευρά τοῦ θέματος γιὰ τὸν προβληματισμὸ τῶν πιστῶν πού παρεμβαίνουν καὶ ζητοῦν νὰ πληροφορηθοῦν ποιά εἶναι καὶ τι εἶναι ἡ ὀρθὴ τάξις γιὰ τὸν καθένα μας στήν Ὀρθόδοξη λατρεία.

—συνέχεια από τη σελ. 1—

ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ ΚΑΙ ΠΙΚΡΑΙΝΕΣΑΙ Ή Τ’ ΑΚΟΥΣ ΚΑΙ ΘΛΙΒΕΣΑΙ

Α) Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΠΟΥ ΠΡΟΣΘΕΞΕ ΤΑ ΕΛΜΕΙΠΟΝΤΑ

και εδώ αποφασίστηκε, ώστε η “εορτή της Αγίας Σκέπης” που γιορτάζει την πρώτη του μηνός Οκτωβρίου, να μεταφερθεί στις 28 Οκτωβρίου, ώστε η πατρίδα να γιορτάζει μαζί και το θάνατο **ΟΧΙ**.

Η απόφαση ήταν ομόφωνη, διότι ως γεγονός η Αγία Σκέπη αναφέρεται στα θαυμαστά που γίνονται στο ναό των Βλαχερνών με τον άγιο Ανδρέα και το μαθητή του Επιφάνιο, όταν έβλεπαν την Παναγία να σκεπάζει με το **Μαφόριό της** όλους τους χριστιανούς που διέτρεχαν κίνδυνο. Κάτι παρόμοιο είχαμε στα υψηλά βουνά της Ηπείρου, όταν οι στρατιώτες μας “έβλεπαν τις νύκτες μια γυναικεία μορφή να προβαδίζει φιλόλιγνη, με ελαφρά πατήματα και με το πέπλο της αναρριγμένο από το κεφάλι της στους ώμους της”.

Η αλλαγή αυτή του 1952 είναι σημαντική και για να μην ξεχάσουν οι επόμενες γενιές, πρόσθεσαν στα Δίπτυχα της Εκκλησίας και τούτα:

«Μεγαλοπρεπώς εορτάζομεν τα Νικητήρια κατά την Εθνικήν ταύτην Επέτειον επί τη λυτρώσει εκ των κατά της Πατρίδος ημών επικρεμασθέντων δεινών (τω 1940) εκ της πολεμικής επιθέσεως των Ιταλών και ακολούθως των Γερμανών και Ευχαριστήρια αναγαράφομεν εις την Υπεραγίαν Θεοτόκον, στοιχοῦντες τῆ ευσεβείῳ ἠθῶν Εθνική παραδόσει και γεραίροντες τὴν κατατρόπωσιν ισχυροτάτου επιδρομέως ως μεγαλουργίαν της Υπερμάχου Στρατηγού, ἣτις περισκέπουσα τον Ἑλληνικόν Στρατόν περιέσωσε πάντας ἡμᾶς αἰσινεῖς ἀπὸ των ἐχθρικών προσβολών. Ὅθεν ἡ Ἱερά Σύνοδος ἐνέκρινεν ἀπὸ του 1952, ὡπως ἡ τῆ 1^η Οκτωβρίου ἀγομένη εορτή της Αγίας Σκέπης της Υπεραγίας Θεοτόκου συμπανηγυρίζεται τῆ 28^η του αὐτοῦ μηνός μετὰ της Εθνικῆς Εορτῆς.»

Στην τελετή της Δοξολογίας που ακολουθούσε μετά τη Θεία Λειτουργία, ο χορός των ψαλτών έψαλε ολόκληρο το Δοξολογικό Ὑμνο.

Β) Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ - ΠΟΥ ΑΚΟΛΟΥΘΗΣΕ- ΑΦΑΙΡΕΣΕ ΤΑ “ΠΕΡΙΤΤΑ!”

Από το 1952 πέρασαν έξι (6) αρχιεπίσκοποι και όλοι σεβάσθηκαν τη διατυπωμένη της 17ης Οκτωβρίου 1952 απόφαση. Ο έβδομος αρχιεπίσκοπος σπουδαγμένος παρά τη “**Λεόντειο Σχολή**” (διοικείται από καθολική Μοναστική Κοινότητα) που φέρνει τον τίτλο προς τιμή του Πάπα Λεόντιου τον 13^{ον} και διδακτορικού τίτλου (PhD) Pontificium Institutum Orientalium της Ρώμης, θεώρησε περιττά στα κάθε χρόνο επαναλαμβανόμενα στα Δίπτυχα της Εκκλησίας της Ελλάδας τα “**Μεγαλοπρεπώς εορτάζομεν τα Νικητήρια... Εκ της πολεμικής επιθέσεως των Ιταλών και ακολούθως των Γερμανών... την κατατρόπωσιν ισχυροτάτου επιδρομέως ως μεγαλουργίαν της Υπερμάχου Στρατηγού...**” (ως γραφόμενα περιττά!) πιθανόν, για να μην ενοχλούνται οι “φίλοι...” μας και από το 2005 όλα αυτά απαλείφθηκαν. Τί να τα μαθαίνουν οι επόμενες γενιές, τί έκαναν οι Ιταλοί και Γερμανοί φίλοι μας;

Με την προοδευτική εκκλησιαστική αλλαγή που είχε οραματιστεί, για να πραγματοποιήσει ο Χριστόδουλος, έφτιαξε την “**Ειδική Συνοδική Επιτροπή Λειτουργικής Αναγεννήσεως**” με ισόβιο πρόεδρο το μητροπολίτη Καισαριανής κ. Δανιήλ, άρχισαν με τις μεταφρασμένες εοπερινές προφητείες, τα ευαγγελικά και αποστολικά αναγνώσματα...

Μέσα σ’ αυτό το κλίμα εξέδωσαν και φυλλάδα για ευχαριστιακές Δοξολογίες σε εθνικοθρησκευτικές εορτές για όλο το χρόνο. Η Δοξολογία, η λεγόμενη Μεγάλη στην Εκκλησία, καθιερώθηκε

να ψάλλεται από τον 9^ο αιώνα (11 Μαρτίου 843 “Κυριακή της Ορθοδοξίας”) και περιέχει περί τους 25 στίχους, όμως στη φυλλάδα που εξέδωσαν, περιέχει μόνο 6-8 στίχους. **Άμα ρωτάτε το ΓΙΑΤΙ;**

Τι τη θέλουμε την παμπάλαια αυτή Δοξολογία στο μοντέρνο και επαναστατικό 21^{ον} αιώνα, να δυσανασχετούν οι παραβρισκόμενοι και να κουράζονται οι επίσημοι; Εξ άλλου το λέει λαϊκά και ο λαός: **“Το πολύ το Κύριε ελέησον το βαριέται κι ο Θεός”**.

Γ) Ο επόμενος- ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ ΣΥΜΠΛΗΡΩΣΕ ΤΟΝ ΗΡΩΙΣΜΟ ΜΕ ΑΠΟΤΑΞΙΑ

Στα χρόνια της ξενόδουλης κατοχής η Λάρισα είχε έναν κατ’ όνομα ποιμένα, το Δωρόθεο Κοτταρά, γεννημένο και αναθρεμμένο στην Κοκκινιά του Πειραιά, σπουδασμένο, γλωσσολογικό και δεινό ρήτορα.

Από τον Ιανουάριο του 1935, που η Εκκλησία τον έστειλε στη Λάρισα με μετάθεση από τα Κύθηρα έως το 1941, στη Λάρισα εμφανιζόταν ως μετεωρίτης, έκανε κάποια λειτουργία και ολοταχώς επέστρεφε πίσω στο κλεινόν άστυ. Από δε το 1941, που καταλήφθηκε η πόλις από τα στρατεύματα του άξονα και μέχρι το τέλος του αδελφοκτόνου εμφυλίου πολέμου, περί τα 10 χρόνια ήταν άφαντος από τη μητρόπολή του, ενώ το ποιμνίο δοκιμάζονταν σκληρά από φυλακίσεις, ομαδικές εκτελέσεις, αγγαρείες, στρατόπεδα συγκεντρώσεως, ληστείες, τρομερή πείνα... και ο μεγάλος σεισμός των 6,3 ρίχτερ κατέστρεψε το 60-80% των κτιρίων, ευτυχώς τα θύματα ήταν λιγοστά (36 τον αριθμό), διότι είχε προηγηθεί βομβαρδισμός και οι κάτοικοι είχαν απομακρυνθεί από τα σπίτια τους.

Σε όλα αυτά τα τρομακτικά γενόμενα, η Λάρισα ήταν κατ’ ουσία χωρίς ποιμένα. Αυτά ανάγκασαν το δήμαρχο Στ. Αστεριάδη, τον Πρόεδρο του Δημ. Συμβουλίου Δημ. Χατζηγιάννη και τρεις ακόμα πολιτικούς παράγοντες της πόλης να καβαλήσουν το τραίνο, τη θρυλική Πόστα, -το γνωστό καρβονιάρη- που, όταν έφθανε στην Αθήνα μετά από εννέα (9) περίπου ώρες, ήσουν μαυρισμένος από την κάπνα που εκτόξευε. (αν ταξίδευες οδικώς με τις μεταφορές “**Πανουργιά**” μέσω Μπράλου – άλλος δρόμος δεν υπήρχε) έφθανες στην Αθήνα μετά 12 ώρες, στριμωγμένος μπροστά ή στην καρότσα με εμπορεύματα.

Αυτοί επισκέφθηκαν τον αρχιεπίσκοπο Δαμασκηνό – είχε προηγηθεί η επίσκεψη στο διορισμένο από τους Γερμανούς πρωθυπουργό Ι. Ράλλη – και απαίτησαν να διορίσει η Σύνοδος Τοποτηρητή λόγω της “**Δεσποτικής**” ασθένειας του Λαρίσιου Δωρόθεου. Δεν μπορεί – του είπαν – εκ των πολλών άλλων δεινών που περνάει ο λαός, να μην έχει ούτε επίσκοπο να του δίνει κουράγιο, να τον εμπυκνώνει στις δυσκολίες του και ακόμα να παραβρίσκεται στις μεγάλες θρησκευτικές εορτές στον εορτάζοντα πολιούχο της πόλεως ως και σε άλλες δοξολογικές ευχαριστίες προς τον οικτίρμονα Θεό.

Ο Αυγουστίνος Καντιώτης βρέθηκε στη Λάρισα διορισμένος ως στρατιωτικός ιερέας την περίοδο 1947-1949. Ο δεσπότης Δωρόθεος από την πρώτη στιγμή δεν του άρεσε η παρουσία του και ζήτησε από τη Στρατιωτική ηγεσία την απομάκρυνσή του από τη Λάρισα, διότι δεν αισθάνονταν

καλά με τις ομιλίες του και τα περιοδικά φυλλάδια “**Σάμφειρος**” που κυκλοφορούσε, γιατί το τάρασσε το Φαληρικό πούτσιο ύπνο του.

Να τι έγραφε για τον “**ασθενούντα**” δεσπότη Δωρόθεο:

«**Ο Κοτταράς ήτο απών κατά το προσκλητήριο εκείνον του υπερτάτου καθήκοντος. Λέγουν ότι ήτο ασθενής. Αλλά η ασθένειά του δεν ήτο προς θάνατον. Δεσποτική ήτο η ασθένεια. Εκινείτο, επεριπάτει εις τους δρόμους και τας πλατείας, ελειτούργει και εκήρυντε μέσα εις τους ωραίους και μεγαλοπρεπείς ναούς των Αθηνών και του Πειραιώς...**

» ... **Αλλά τις ηδύνατο ν’ αποσπάσει τον δεσπότην της Λαρίσης από τους ωραίους κόλπους της ακτής του Φαλήρου; Ούτε με λουσόν δεν εκινείτο απ’ εκεί. Το θέαμα εκεί της θαλάσσης ήτο βλέπετε άκρως μαγευτικόν... αλλ’ εδώ τα καθημερινά θεάματα ήσαν τραγικά. Αι όχθαι του Πηνειού, οι δρόμοι και αι πλατεία, αυτά ακόμη τα προαύλια των εκκλησιών μας**

εβάρυντο με αίμα ελλήνων πατριωτών, πνευματικών τέκνων του Αγίου Λαρίσης!!!

» **Ο λαός εσφάζετο και ο Άγιος δεσπότης αγρόν ηγόραζε.**

(“**ΣΑΠΦΕΙΡΟΣ**”, αρ. φ. 21, Απρίλιος 1950)

Η απαίτηση αυτή των αρχών της πόλεως έγινε δεκτή, και διόρισαν ως τοποτηρητή το μητροπολίτη Ζιχνών Κύριλλο, ο οποίος κατοικοέδρευε στην Αθήνα, διότι σχεδόν όλη η Μακεδονία είχε καταλειφθεί από τους Βούλγαρους κομιτατζήδες.

Στη Λάρισα έφθασε με συνοδοιπόρο τον Πρόεδρο του Δημ. Συμβουλίου, κ. Δημ. Χατζηγιάννη, την 13^η Απριλίου 1944, ημέρα Μεγ. Πέμπτη αργά το βράδυ, την επομένη ημέρα Μ. Παρασκευή, χοροστάτησε στην αποκαθίλωση. Ο κ. Χατζηγιάννης έγραψε: **“Η έλευσις του τοποτηρητού και η τόλμη του ενεψύχωσεν τους κατοίκους της πόλεως”**.

Την παραμονή της εορτής του πολιούχου Αγίου Αχιλλείου (**14 Μαΐου**), οι Λαρισαίοι αντίκρυσαν στην κεντρική πλατεία ένα θέαμα οικτρό, ήταν άγρια εκτελεσμένοι και κάποιοι κρεμασμένοι σε δένδρα. Απολογισμός, δεκαπέντε (**15**) **συμπολίτες**.

Την επομένη, η εορτή του πολιούχου της Αγ. Αχιλλείου, η περιφορά της εικόνας και το χέρι του αγίου, έγιναν στο σημείο των εκτελεσθέντων. Ο τοποτηρητής επίσκοπος εξοργισμένος απύθυνε ένα εκκωφαντικό κατηγορηματικό κήρυγμα, το οποίο ακούστηκε ωςάν κεραυνός στους παρισταμένους Γερμανούς κατακτητές για την απάνθρωπη συμπεριφορά τους, και κατέληξε: **“... Δεν είναι δυνατόν, η ψυχή μου επαναστατεί, η αρχιερατική μου συνείδησις εξεγείρεται, όταν εξερχόμενος δια με των χειρών να ευλογώ τον λαόν, δια δε των ποδών να πατώ πτώματα ελληνικά και αίμα ελληνικόν...”**. Η ζωή του γλύτωσε από θαύμα, αλλά έγινε μαρτυρική, οπότε στα τέλη Αυγούστου αναγκάστηκε να επανέλθει στην Αθήνα.

Η Λάρισα μέχρι τα μέσα του 1950 (έξι χρόνια) είχε μεν στα χαρτιά μητροπολίτη, στη δε πραγματικότητα είχε μητροπολίτη **Κομήτη** πού και πού εμφανιζόνταν και εν τώ άμα εξαφανίζονταν.

Αυτόν τον κομήτη επίσκοπο για της ποιμα-

ντικές υπηρεσίες που προσέφερε στη μητρόπολη που η χάρις του Παναγιού Πνεύματος τον κατέστησε ποιμένα και αρχιερέα, δεν άργησαν οι συν επίσκοποί του να τον ανεβάσουν και στον αρχιεπισκοπικό θρόνο.

Δ) Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ - ΜΙΑ ΟΔΥΝΗΡΗ ΕΜΠΕΙΡΙΑ ΜΟΥ

Η άποψη και η εμπειρία αυτή είναι της μεγάλης μάζας του θρησκευόμενου πιστού λαού. Για μένα είναι μια απλή, ταπεινή κατάθεση, μια προσωπική διαπίστωση που συζητούνταν ευρέως και μάλιστα την καρδιά μου.

Ήταν Τρίτη 28^η Οκτωβρίου 2025, Εθνική Εορτή και της Αγίας Σκέπης, οι καμπάνες σήμαναν Ὁρθρου Βαθέως. Στο μητροπολιτικό Ναό μέχρι το Συναξάρι της ημέρας, ο κόσμος ελάχιστος, οι χοροί των ψαλτών πήγαιναν αργά και μελωδικά. Κάποιοι αρκετά μπροστά μου που φαινόταν “**ανήσυχος**”, κοιτούσε πίσω, δεξιά, αριστερά, πήγαινε από δω, πήγαινε από κει. Άρχισαν να κτυπούν οι καμπάνες με την έναρξη των καταβασιών. Ο “**ανήσυχος**” πετάχτηκε σαν ελατήριο, κατευθύνθηκε στην είσοδο του ναού, αλλά γρήγορα γύρισε ωςάν απορημένος. Ο όρθρος προχωρούσε κανονικά, οι ιερείς χωρίς κάποιο άγχος, στο παραδίπλα κάθισμα ήρθε και κάθισε κάποιος, για να εκκλησιασαστεί.

Η τρίτη καμπάνα άρχισε να κτυπά, οι ψάλτες ξεκίνησαν τη Μεγάλη Δοξολογία, ο “**ανήσυχος**” ξαναπετάχτηκε και βρέθηκε μπροστά στο δεσποτικό, κοντοστάθηκε, κοίταξε αριστοδέξια και προς το ιερό, υπήρχε ψυχία, πήγε στο δεξιό παραπόρτι, έριξε κάποια ματιά και γυρίζοντας ήρθε στον παραδίπλα μου και άκουσα να τον ρωτά: “**Γιώργο δε θα έρθει σήμερα ο δεσπότης να λειτουργήσει;**”. Μέχρις εδώ, παραπέρα δεν άκουγα τι συζητούσαν μεταξύ τους. Ο “**ανήσυχος**” πήγε και κάθισε στην προτέρα του θέση.

Η Θεία Λειτουργία τελείωσε, ο κόσμος παίρνοντας το αντίδωρο, άλλοι έφευγαν και άλλοι παρέμειναν. Η φιλαρμονική του στρατού άρχισε να παιανίζει, οι επίσημοι να καταφθάνουν, οι ιερείς να εξέρχονται του ιερού και άρχισαν να στοιχούνται δεξιά αριστερά της Ωραίας Πύλης. Ο “**ανήσυχος**” πετάχτηκε και πάλι και βρέθηκε στα μαρμάρινα θωράκια που χωρίζουν το σολέα και μπροστά από τους επισήμους σαν κάτι να θέλει να δει! Μάλλον απογοητευμένος ήρθε και κάθισε δίπλα στο γνωστό του. **“Δεν ήρθε”,** τον άκουσα να λέει. **“Μήπως θάρθει στην επιμνημόσυνο δέηση στο μνημείο”**. Τον απάντησε ο φίλος του.

Η Δοξολογία τελείωσε, πορεύθηκαν προς το μνημείο για την επιμνημόσυνη δέηση, οι δυο τους ήρθαν πάλι δίπλα μου συζητώντας. Μπροστά μας περνούσαν τώρα τέσσερις παπάδες από τους εννέα που ήταν στο ναό.

-Να, Γιώργο, και εδώ δεν είναι ο δεσπότης! Μήπως είναι άρρωστος ο άνθρωπος Θωμά!

-Να κόλλησε λες κάνα κορωνοϊό;

-Αυτό αποκλείεται, διότι ο δεσπότης έκανε όλα τα εμβόλια! αλλά όλο και από Κορωνοϊό υποφέρει. Δεν παραδειγματίστηκε όμως, αλλά για να διευκολύνει τους πιστούς σαν ποιμενάρχης που έπρεπε να εμβολιαστούν όλοι, υποχρέωσε τους ναούς να γίνουν και εμβολιαστικά κέντρα. Το πιο εντυπωσιακό της άκρας φιλευσπλαχνίας του το έδειξε προς τους θανούντες το πρώτο διάστημα, τους ανεμβολιαστούς, που τους θεωρούσε ως αυτόχειρες (ότι αυτοκτονούσαν) και ήταν αρνητικός να ψάλλεται ακόμα και η εξόδιος ακολουθία, είναι – έλεγε – καθαρή αυτοκτονία! Και όχι μόνο αυτό, κλείδωσε τους ναούς να μη λειτουργούν με κόσμο, να ακούνε τη Θεία Λειτουργία μόνο από το σπίτι τους μέσω του ραδιοφώνου ή της τηλεόρασης. Και δεν είναι μόνο αυτό – άρχισε να αραιάζει ιστορίες ξεχασμένες, με τις δεσποτικές

**“Δεν είδατε τίποτα! Τίποτα ακόμα!”
Να ο “ΗΡΩΝ!” για φθινό ρεύμα.
Να και ο Γιατρός για την υγεία σας.**

Ερχόμενος ο Δεσπότης μας έδωσε ένα ρεσιτάλ εντυπωσιακών υποσχέσεων, επικεντρώθηκε σε έναν αγώνα πυκνών εμφανίσεων, όπου οι προβολείς και όπου η προβολή. Παρουσίασε ένα προφίλ που κεντρύσσει την προσοχή και μπορούσε να κατακτήσει τον ανυποψίαστο άνθρωπο.

Όλοι θυμούμαστε την αδιάκοπη και ακαταπρόσβλητη παρέλαση, ωσάν κάποιος αόρατος χέρι να τον έλυσε από δεσμά και έτρεχε να προλάβει, να κόβει πίτες, αγιασμούς, εγκαίνια, μυστήρια, πανηγύρια, μνημόσυνα... δηλώνοντας με την παρουσία του σε κάθε έναν που τον ζητούσε. Είχε κατακτήσει υψηλό δείκτη στο ταμπλό της λαϊκής αναγνώρισης.

Ο Λαρισσαϊκός λαός κουρασμένος από μια δεσποτική πεντηκονταετία που κυλούσε σε διαφθορά, στην καταλήστευση ιερού χρήματος, στην ανυπαρξία, άνοιξε την καρδιά στο νέο επίσκοπό τους και στήλωσε στα κατάρτια του τραυματισμένου σκαριού τα πανιά της ελπίδας.

Άκουσε με προσοχή τα λεγόμενά του, “**Δεν είδατε τίποτα! Τίποτα ακόμα!...**” – “**Ετσι θα διοικήσω τη Μητρόπολη...**” – “**Αυτό το έργο θα κάνω στη Λάρισα**” και πολλά που γράψαμε παλαιότερα και άλλα που δεν είναι του παρόντος. Προσπάθησε να τον αφουγκραστεί, να συντονιστεί με τους ρυθμούς του, εμπιστεύθηκε τα λεγόμενά του και πίστεψε στην έκβασή τους, και περίμενε υπομονετικά, να καταγράψει τις επιτυχίες του.

Τα περισσότερα που άρχισαν να καταφθάνουν, αποβίβαζαν ταπεινωτικά από το άρμα το μεγάλο ηγέτη και τον πνευματικό πατέρα, διότι περπάτησε ως κοσμικός ηγεμόνας, έχοντας ως όραμα και στόχο τις εντυπώσεις. Ήταν μια φθνή και μεθοδευμένη εξαγορά της επιδοκμασίας από τις λαϊκές μάζες. Επιδίωξε να αντιγράψει τα πολιτικά – Χριστοδουλικά πρότυπα, τους ρήτορες των πολιτικών μπαλκονιών, τις εξαγγελίες έργων, τον καυτηριασμό των βακτηρίων του κακού, τη χρήση μαστίγιου για διαφθορές εκκλησιαστικού χρήματος.

ΥΠΑΡΧΟΥΝ; ΚΑΙ ΠΟΥ ΒΡΙΣΚΟΝΤΑΙ!

Πέρασαν κοντά στα οκτώ χρόνια, όταν ο μακαρίτης Ιγνάτιος μακριά (**Μαϊάμι**) από την πόλη που πολύ-“αγάπησε”, άκουσε την φωνή του Αρχαγγέλου, “**Ιγνάτιε τούτην στιγμή την ψυχκήν σου απαιτούν από σου, α δε ητοίμασας τίτι έσαι!**”. Έγιναν γνωστά μετά το θάνατό του, πως όλα τα είχε “**ετοιμάσει!**” στη χειρόγραφο διαθήκη, την οποία είχε συντάξει στο αεροπλάνο ταξιδεύοντας από Θεσσαλονίκη προς το Μαϊάμι και η οποία έλεγε: “... **Τα άμφια μου να παραμείνουν στην Ιερά μου Μητρόπολη, εκτός από δύο πλήρεις αρχιερατικές αμφιέσεις, με μίτρες και μανδύες και πατερίτσες, που θάθελα να πάρουν ο π. Αχιλλείος... και ο π. Ιγνάτιος... Τα εν Σαλαμίνη πράγματα, ας τα πάρουν τα ανίψια μου για ανάμνηση, ισομερώς με τον π. Αχιλλείο, αφού αυτός πάρει πρώτα, όποιες από τις εικόνες θέλει...**”.

Οι δύο αποδέκτες ως καλοί οικονομοί του (π.Αχιλλείος, π. Ιγνάτιος) πήραν το μερτικό τους, καθώς τους έταξε ο γέροντάς τους Ιγνάτιος και μετά πρέπει να περίσσεψαν, **230** στολές, **131** μίτρες, **143** σταυροί και εγκόλπια, **110** πατερίτσες, **51** μπαστούνες κ.ά., τα οποία ήταν πλέον περιουσία της μητρόπολης που μέχρι το θάνατό του ήταν τακτοποιημένη σε τρία ειδικά δώματα (**γραφεία**), τα μεν ολόχρυσα άμφια (**αυτοκρατορικές προβιές**) ήταν ωραία βολεμένα – κρεμασμένα μέσα σε μεγάλες ντουλάπες, τα δε αξεσουάρ (**μίτρες, πατερίτσες, εγκόλπια, σταυροί, μπαστούνες, μανδύες, ξενόκουμπα...**) κατάλοιπα βυζαντινής κουλτούρας, που ανέλαβαν μετά το θάνατο των αυτοκρατόρων να τα κρατήσουν οι δεσποτάδες, ήταν θαυμάσια αναρτημένα σε ειδικές προθήκες με τζαμαρίες για περιήγηση και πήγαινε ο μακαρίτης Ιγνάτιος, όταν δεν είχε τι να κάνει, τα επισκεπτόταν και καμάρωνε!

Όλα αυτά αντιστοιχούν σε μερικά εκατομμύρια και προέρ-

Ο Λαρίσης Ιερώνυμος ξεκίνησε με το “**Ράον σιωπή!**” που ήταν μια εντυπωσιακή φούσκα Καταφθάνοντας υποσχέθηκε πολλά και δεν έκανε 7 χρόνια **τίποτα – τίποτα**, αράδιασε όνειρα, αλλά ήταν όνειρα.

Πριν μια πενταετία υποσχέθηκε σε σύναξη Ιερών ότι η Μητρόπολη με το Δήμο Λάρισας θα φτιάξουν φωτοβολταικά πάρκα, για να έχουν οι ναοί φθινό ρεύμα. Οι ιερείς σαν τάκουσαν δόξα το Θεώ – είπαν – που ο δεσπότης μας έβαλε πλήρη, έστω και αργά, για αναπτυξιακά έργα, παρότι είχαν επιφυλάξεις για τα **Θα!** Που ο δεσπότης εφαρμόζει τα του Καραγκιόζη “**Τα παλιά τ’ αφήνει με το χρόνο να σβήσουν και τα καινούργια τ’ αφήνει να παλιώσουν**”. Όμως δεν το διέγραψαν από τη μνήμη τους αυτό το τόσο σοβαρό έργο. Το ταξινόμησαν μέσα τους, όπως και άλλα μεθοδικά και έμειναν περιμένοντας την εκπλήρωσή του.

Και νάτην...! Στην Ιερατική Σύναξη που πραγματοποίησε την 7^η Νοεμβρίου 2025 βλέπουν να μπαίνουν μέσα και τρεις λαϊκοί, όλοι πίστεψαν ότι θα είναι τεχνικοί για τα φωτοβολταικά και για τα πώς θα γίνει η σύνδεσή τους.

Άκουσαν όμως το δεσπότη τους να συστήνει τους δύο κυρίους πως είναι υπάλληλοι της Ιδιωτικής Εταιρείας Ηλεκτρικής Ενέργειας του “**ΗΡΩΝΑ**” και πως εάν συνδεθούν μαζί τους, οι ναοί θα έχουν μεγάλο όφελος.

Οι ιερείς που είχαν διαβάσει τα πολυσέλιδα άρθρα της εφημερίδας μας από τον Οκτώβριο του 2020 – διότι ήταν παθούσα και η ίδια – πως όλες αυτές οι “**φιλόφρονες**” εταιρίες κώνουν τις χερούκλες τους στις τσέπες και αρπάζουν το υστέρημα του πτωχού, το μεροκάματο του εργάτη και την πενιχρή σύνταξη των γερόντων, ξαφνιάστηκαν και άρχισαν να μας τηλεφωνούν, να μας αναγγέλλουν το “**Ευχάριστο**” **δεσποτικό γεγονός** πως ο Επίσκοπός τους ο πνευματικός τους πατέρας που ενδιαφέρεται για το “καλό” του ποιμνίου του και των μαγαζιών τώρα, έγινε και ντίλερ για “**φθινό**” ρεύμα και πως δεν ξέχασε την προ πενταετίας υπόσχεσή του!

Τούρθε όμως και να αναπάντεχη – όπως με τα εκπαιδευτήρια “**Ράπτου**”, – κάποιος “**θρασύς**” Ιερέας δεν άντεξε και: “**Καθημένο δε... λέγουσα... πολλά γαρ έπαθον δι’ αυτόν**” πάγωσε τη Σύναξη!

Ο τρίτος λαϊκός ερχόμενος στη Σύναξη ήταν γιατρός (**καρκίνου του προστάτη**) από ιδιωτική κλινική. **Σκοπός!** Να συμβουλέψει τους άγαμους και έγγαμους ιερείς για την “**υγεία τους**”. Για την “**υγεία τους**” ενδιαφέρθηκε, όταν το 2018 πάτησε το πόδι του στη Λάρισα, το πρώτο πράγμα που έκανε, ήταν να προτείνει να ασφαλιστούν οι παπάδες σε μια ιδιωτική ασφαλιστική εταιρία και τώρα σαν να τους λέει να μη σπαταλάτε χρόνο, να ο γιατρός! Να και η κλινική! **Θα δούμε ακόμα πολλά από το δεσπότη Λάρισας!**

χονται από χρήματα του πιστού λαού, από το κεράκι που ανάβει, από χρήματα που ρίχνουν στους δίσκους, από τους προγόνους που παραχώρησαν κλήρο στους ναούς – τα βακούφικα – για τις ανάγκες τους, από δωρεές πιστών, από παρανόμιες πωλήσεις εκκλησιαστικών ακινήτων κ.ά., και αντί αυτή η οικονομική αφαίμαξη να γίνει έργα προνοίας και αγάπης για την ανακούφιση πληγωμένων υπάρξεων, αυτά γίνονταν αρχιερατικές στολές. Αυτό αποτελεί παρακάραξη και προδοσία του επισκοπικού χαρίσματος.

Διότι είναι χρήματα του πιστού λαού, **είναι ιερά** και για να μην υπάρχει καμιά αμφισβήτηση περί των λεγομένων, σας λέμε και τούτα: Η κάθε δεσποτική στολή αρχίζει από **3.000 ευρώ** και φθάνει **τις 40.000 ευρώ** εκτός των υπολοίπων αξεσουάρ.

Ο μακαριστός Ιγνάτιος έφτιαχνε (**έβαβε**) περί **τις 10 στολές** το χρόνο, αν υπολογίσουμε για κάθε στολή κατά μέτριους υπολογισμούς μαζί με τα αξεσουάρ, κοστίζει περί **τις 10.000 ευρώ**, τότε το χρόνο ήθελε όχι ολιγότερο **τις 100.000 ευρώ**. Ο μισθός του το χρόνο ήταν **περίπου 22-24.000 ευρώ**, αν αφαιρέσουμε τα διάφορα προσωπικά του έξοδα (**φαγητό, μετακινήσεις, δώρα, ρουκισμό**) το υπόλοιπο του μισθού θα πρέπει να ήταν ελάχιστο. Επομένως οι αγορές τόσων στολών, των τόσων εκατομμυρίων έγιναν από τα χρήματα που αναφέραμε παραπάνω, επομένως είναι χρήματα του λαού και πρέπει να βρίσκονται εκεί που ο μακαρίτης Ιγνάτιος τις άφησε με τη διαθήκη του.

Ρωτάμε: Υπάρχουν; Και που βρίσκονται! Διότι του μακαρίτη **Σεραφείμ Ορφανού** (δεν ήτανε και πολλές, **καμιά 40ραναριά**) κατέληξαν σε ιεροραφείο των Αθηνών και πωλούνταν **μπίτες μπαρά!**

“ΟΙ ΠΑΤΡΙΩΤΕΣ”

**ΓΕΓΟΝΟΤΑ ΠΟΥ ΔΙΑΒΑΖΕΙΣ
ΚΑΙ ΠΙΚΡΑΙΝΕΣΑΙ ή Τ’ ΑΚΟΥΣ
ΚΑΙ ΘΛΙΒΕΣΑΙ
Α) Ο ΠΑΤΡΙΩΤΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΣ
ΠΟΥ ΠΡΟΕΒΕΣ ΤΑ ΕΛΛΕΙΠΟΝΤΑ**

συνέχεια από τη σελ. 15

αστραπιαίες επιδρομές σε ναούς μη έχουν πιστούς, όταν λειτουργούσαν, με το άγιο φως, με την πρόωρη Ανάσταση... Σταμάτησε απότομα ο Γιώργος και ρώτησε τον “**ανήσυχο**” Θωμά – **Τι τον θέλεις εσύ το δεσπότη και τόση ώρα συζητάμε;** Ο “**ανήσυχος**” έβαλε το χέρι του και στο αυτί άρχισε να του μιλάει (δεν άκουγα τι τούλεγε). Η τελετή έφθασε στο τέλος με τον Εθνικό Ύμνο να παιανίζει η μπάντα του στρατού και του ενός λεπτού σιγή στη μνήμη των πεσόντων.

Με την αποχώρηση βρέθηκα κοντά στην εξέδρα των επισήμων, πλάγια στη Λέσχη αξιωματικών, για να παρακολουθήσω την παρέλαση της νέας γενιάς αλλά και από το οικογενειακό περιβάλλον τα παιδιά που έκαναν παρέλαση.

Τι μούτυχε και δω, μία κομπανία έξι ανθρώπων (**6**) δίπλα στην Τράπεζα είχαν και αυτοί θέμα εκκλησιαστικό, όταν έφθασα, τους άκουσα να συζητούν για το μοναστήρι του Σινά, πλησίον κοντά τους, ήταν η στιγμή που περνούσαν από δίπλα μας δύο παπάδες και προχωρούσαν στην εξέδρα των επισήμων. Η συζήτηση άλλαξε, κάποιος από την ομήγυρη κοίταξε τους παπάδες και ρώτησε: “**Τι έγινε, τι έπαθε ο δεσπότης και δεν εμφανίστηκε σήμερα τέτοια ημέρα να λειτουργήσει, να παραβρεθεί στη δοξολογία, στο τρισάγιο των πεσόντων και ούτε στην παρέλαση με τους επισήμους;**”. Ακούστηκαν πράγματα που με ξάφνιασαν, τι γνωρίζει ο κόσμος Θεέ μου, που “**ο κόσμος τόχει τούμπανο κι εμείς κρυφό καμάρ!**”. Πετάχτηκε κάποιος, πούχε το κινητό του στο χέρι, και τους λέει: Να ο δεσπότης πήγε στην Κοιλιάδα, ψάχνω να το βρω, διότι μου το είπε παπάς, όταν ερχόταν στη μητρόπολη για τη δοξολογία. Η πληροφορία ήταν μια έκπληξη καθολική της ομήγυρης. – **Τι θα κάνει σήμερα στην Κοιλιάδα των Τεμπών;** Ήταν η απορία όλων. Ο πληροφοριοδότης τους διόρθωσε, ότι δεν ήταν στα Τέμπη, αλλά στο χωριό Κοιλιάδα, διότι θεώρησε σωστό τέτοιες μεγάλες ημέρες να τιμούμε μικρά χωριά στην περιφέρεια!

Το ίδιο έπραξε εξ άλλου και ο φίλος του Περιφερειάρχη, λες να ήταν συνεννοημένοι; Ένας από τη φιλική του μάζωξη πετάχτηκε ωσάν ελατήριο. Τι λες Κώστα, ποιοί φίλοι; Δε θυμάσαι τι έγινε στο αρχαίο θέατρο στην ορκωμοσία στα τέλη του Αυ-

γούστου 2019, όταν αρνήθηκε ο επικεφαλής της αντιπολίτευσης στο περιφερειακό και τώρα περιφερειάρχης να ορκιστεί με θρησκευτικό όρκο δηλώνοντας ότι είναι θρησκευτικά αδιάφορος, δηλαδή άθεος; Μήπως κάνω λάθος; Πώς όμως στις τελευταίες εκλογές όλα άλλαξαν, ξεχάσαμε τις δεσποτικές δηλώσεις πριν τις εκλογές κατά του Αγοραστή; Ούτε η παράταξη του Κουρέτα θα τις έκανε αυτές; Και πώς μπορεί να είναι φίλοι ένας δεσπότης με ένα δηλωμένο άθεο; Εδώ έγινε κομφούζιο, άλλος ανέφερε τον Τσίπρα, άλλος τον Μπουτάρη, άλλος το Λαμπρούλη...

Ενώ η συζήτηση είχε φθάσει κατακόρυφα, η μπάντα του Δήμου παιανίζοντας ήρθε και στάθηκε σχεδόν απέναντί μας και άρχισαν να καταφθάνουν τα πρώτα τμήματα των παρελάσεων. Τη συζήτηση την έκλεισε κάποιος από την ομήγυρη λέγοντας: “**Την ετερόκλητη αυτή φιλία την έκανε η Ντουρίτα με τους Λαρισσαίους κουμπάρους, για να ξεκάνουν τον Κώστα**”.

Φεύγοντας από την παρέλαση προβληματίστηκα, πώς η Εκκλησία και οι επίσκοποι ήταν στην πρώτη γραμμή κάθε εθνικού αγώνα, για να είμαστε σήμερα ελεύθεροι και σήμερα όλους αυτούς να τους γυρίζουμε την πλάτη;

Προβληματίστηκα ακόμα πιο πολύ, γιατί μούρθε στο μυαλό ακόμα εκείνος ο παπαδικός ενθουσιασμός με τα πύρινα λόγια στην κεντρική πλατεία της Λάρισας για το Μακεδονικό που πήγαν; Τα φλογερά στους ναούς πατριωτικά κηρύγματα, πως σταμάτησαν; Τα ναυλωμένα από τους ναούς λεωφορεία να πηγαίνουν τους χριστιανούς σε ανάλογες συγκεντρώσεις πώς απότομα φρενάρισαν;

Δε θέλω να πιστέψω ότι ο ερχομός του δεσπότη Ιερώνυμου είναι η αιτία που όλοι τους βουβάθηκαν. Ούτε, γιατί συνέστησε στους παπάδες του να μην αναφέρονται στο μακεδονικό, αλλά όποιοι ρωτάει να του δίνουν το σχετικό το βιβλίο (και το έδειξε). Στο δε ερώτημα για το Ουκρανικό τους είπε “**έχω επιφυλάξεις!**” Και μετά μάλλον το ξέχασε! Τους δε ανυπάκουους ανεμβολίαστους υγειονομικούς για μήνες χωρίς μισθό, αγαθοεργώς τους κατάταξε στους “**εξωεκκλησιαστικούς**”...!

Αυτά από τα πολλά, ακούς, διαβάζεις, θλίβεσαι και πικραίνεσαι!

Λαμπαδάριος